

Telnický zpravodaj

www.telnice.cz

ročník XXV. • číslo 3 • červen 2015

Rozhovor s hlavním stárkem Ivo Šrotem

Články
a rozhovory
k pietním aktům

Vzpomínky
a texty
o telnické historii

Reportáže
ze společenských
akcí

Telnické kulturní léto 2015

Srdečně vás zveme na program Telnického kulturního léta...

3.-6. července

4. července

18. července

25. července

8.-9. srpna

15. srpna

23. srpna

29. srpna

30. srpna

Promítání letního kina

Turnaj v pétanque

Folklórní den

Kácení máje

Tennessee Cup – nohejbal

Pěší pouť do Tuřan

Starovalašské dožínky

Den pro celou rodinu

Malá napoleonská bitva

parkoviště u Sokolovny

zahrada základní školy

areál Sokola Telnice

areál Sokola Telnice

tenisové kurty

pěšky, příp. dopravou

zájezd do Valašské Polanky

v Telnici...

u Božích muk na Lopatě

www.telnice.cz

Farníci z Telnice a Sokolnic vás srdečně zvou na zájezd na

Valašské dožínky

23. srpna 2015

od 14 hod. ve Valašské Polance

Cena zájezdu: 200 korun/os. Přihlášky a platba nejpozději do naplnění kapacity autobusu – v Telnici u paní Marie Blažkové, tel.: 775 278 509, v Sokolnicích u paní Hany Jahodové, tel.: 724 777 913. Odjezd v 11.00 hod. z Telnice z parkoviště U Laštůvků, zastávka u Výletů v 11.05 hod., zastávka v Sokolnicích na náměstí v 11:10 hod. Krojovaní a zpěváci jsou dvakrát vítáni! Zájezd je realizován za finanční podpory Obce Telnice.

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty.....	1
Přehled jednání zastupitelstva od března do května	1
Stav soudního jednání ve věci „koloniál“.....	2
Historické vyrovnání se Spolkem pro postavení a udržování Orlovny v Telnici.....	3
Petice s názvem „NE PROJEKTU: DŮM DŮSTOJNÉHO STÁŘÍ V TELNICI“ V LOKALITĚ ZA SOKOLOVNOU-AUGARTY“	3
Poslední stanovisko obce k záměru Truck Bus Servis, a. s.	4
Kdy bude napuštěn telnický rybník?.....	5
Hledání a nacházení psů.....	5
Ztráty a nálezy.....	6
Obecní brigáda – úklid v okolí obce.....	6
Obecní anketa.....	7
Zprávy z obecního úřadu.....	5
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů.....	12
Vítání občánků.....	12
Výsadba nových stromů, prořezy, kácení.....	13
Rozhovor se Zdeňkem Balákem.....	13
Projekt Albánská výzva.....	14
Zpráva o bezpečnostní situaci v Telnici za rok 2014...	15
Vložení letáček na téma blackout.....	15
Registrace vozidel.....	16
Farnost podporuje vzdělávání dvou indických dětí...	16
Kurz první pomoci.....	16
Pozvání na pouť do Tuřan.....	17
Házenkáři děkují za úspěšný sběr šrotu.....	17
Internetová soutěž na www.telnice.cz.....	17
Nová prodejna pečiva v nádražní čtvrti.....	18
Křížovka – Jak dobře znáte Telnici?.....	18
Rozhovory	
„Byl bych rád, kdyby si na smysl hodů přišel každý sám...“	
Rozhovor s Ivo Šrotem.....	19
Rozhovor s Ludmilou Jaškovou.....	21
Rozhovor se sestrou Terezií Ludmilou Hemalovou, telnickou rodačkou.....	22
Sociální poradna	
Charitní pečovatelská služba Rajhrad.....	24
Právní rádce	
Na co také myslet při prodeji nemovitosti.....	25
Smluvní omezení vlastníka nemovitosti.....	25
Škola a školka	
Změny v ZŠ a MŠ Telnice od 1. září 2015.....	26
Zápis do MŠ Telnice v roce 2015.....	26
Orel mořský na návštěvě v mateřské škole.....	27
Konkurz na nového ředitele ZŠ a MŠ Telnice.....	27
Společnost a kultura	
Pietní akt – 70 let od osvobození obce.....	27
Beseda s Erikou Bezdíčkovou.....	27
Setkání Klubu aktivních seniorů (KLAS).....	28
Nezapomenutelný zážitek z besedy s paní Bezdíčkovou	29
Postní duchovní obnova.....	30
Velikonoční tvoření.....	30
Návštěva turistů z Uničova v Telnici.....	31
14. výstava vín s návštěvou přátel z Cíferu.....	31
Rozhovor s paní Danou Žižkovskou, spoluzakladatelkou spolku Spokojený senior – KLAS	32
Ministrantský výlet na Petrov.....	33
Tradiční ostatkový průvod.....	33
Krojované ostatky 2015.....	32
Návštěva výstavy vín v Cíferu.....	32
Šestý sportovní ples.....	33
Hrkání 2015.....	33
Pletení pomlázek, tatarů, žil, korbáčů.....	34
Koncert pěveckého sboru Carmen.....	34
Jak do Telnice přijel Modrý kůň.....	35
Přednáška o Indii.....	36
Muzicírování pro Domov seniorů v Sokolnicích.....	37
Jarní pochod do Starého lesa u Žatčan.....	37
Čaj o páté.....	38
Pálení čarodějnic.....	38
Prvomájový víkend prvokomunikantů.....	39
Ministrantská Grand Prix.....	39
Zájezd do Bojnice.....	39
Muzeum nesmyslů a jiné taškařice.....	40
Den matek 2015.....	40
Divadelní dílna 2015.....	41
Sport	
Vyřízení sportovní haly v sezóně 2014/2015.....	42
Demontáž sportovní haly.....	42
Hodnocení sezóny házené 2014/2015 – družstvo mužů	42
Nové dresy pro malé florbalisty telnického Orla.....	43
Telničtí házenkáři „starší pánové“ uspěli v Hustopečích	44
Historie	
Historické ohlédnutí za koncem II. světové války.....	44
70. výročí konce 2. světové války.....	45
70. výročí osvobození naší vlasti.....	46
Pár slov o Karlu Čechovi, Aloisi Hradském a nádraží..	46
Pietní akt na telnickém nádraží.....	47
Letecká nehoda v roce 1989 v Telnici.....	47
Pietní akt u pomníku pilotů	
Vladimíra Mikeše a Karola Bencalíka.....	50
Rozhovor s paní Júlíí Bencalíkovou, manželkou zesnulého pilota Karola Bencalíka.....	52
Rozhovor s Lenkou Mikešovou, Kateřinou Smolíkovou a Vladimírou Pekaříkovou.....	51
Rozhovor s plukovníkem Pavlem Veselým.....	52
Petr Bezruč, Fanylna Tomková a Telnice.....	53
Kalendář akcí	
Telnické akce od června do srpna 2015.....	55

TELNICKÝ ZPRAVODAJ – vydává obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČO: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvky můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků přiměřeně krátit.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení sousedé,
rok zase uběhl jako voda a už opět uklízíme, pečeme, připravujeme se na slavné dny, jejichž hlavním nositelem je od věků naše mladá generace.

Svým rozsahem ale hody zasahují a spojují nás všechny: blíží se totiž dny setkávání rodin, přátel, generací. Chtěl bych vám všem popřát krásné dny, nechtě se vydaří vše, co je s dobrým úmyslem připravováno.

Dovolte mi ještě jednou se zmínit o sedmdesátém výročí konce strašné války, která znamenala bolestné období našeho národa i naší vesnice. Dorazily k nám další vzpomínky telnických rodáků, které si můžete v tomto vydání zpravodaje přečíst, a možná nejsou poslední. Vždyť i ostatní sdělovací prostředky se v tomto termínu poměrně

hodně soustředily na události kolem konce války. V Telnici jsme přivítali paní Eriku Bezdíčkovou, která nám vyprávěla o svých vzpomínkách z Osvětimi i z následujícího života. Chce se mi po tom všem zvolat: „Lidé, už nikdy ne válku!“ Za nesmírně důležité považuji to, abychom o těchto věcech nepřestávali mluvit. Pokud bude tedy kdokoliv z vás chtít ještě k těmto vzpomínkám něco dodat, bude vám dán prostor v dalším vydání zpravodaje.

Blíží se nám letní měsíce, děti už se vidí na prázdninách, někteří na dovolené, jiným bude stačit kousek stínu pod stromem na zahradě či svěží chládek línoucí se ze dvora. Ať už je vám léto čímkoliv, nechtě se vám stane příjemným. Kéž se všichni ve zdraví vrátíte na konci léta ze všech vašich blízkých či vzdálených cest a zase se potkáme v naší krásné vesnici.

František Kroutil, váš starosta

PŘEHLED JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OD BŘEZNA DO POLOVINY KVĚTNA

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- stanovisko pro Stavební úřad Sokolnice k záměru TBS Truck Bus Servis, a. s., „Změna užívání části manipulační plochy na otevřený sklad tlakových lahví na pozemku p. č. KN/1498/1, k. ú. Telnice u Brna v areálu bývalé firmy ČSAD“ (viz samostatný článek na s. 4),
- zastupitelstvo obce se rozhodlo nevyužít nabídky Romana Vařečky ze dne 3. 12. 2014, takže souhlasí s podáním žádosti projektu Domu důstojného stáří v Telnici do územního a stavebního řízení v původně plánované poloze,
- aktualizaci znění Obecné směrnice 2011/01 k regulaci a usměrňování výstavby v obci ze dne 9. 11. 2009,
- vyjádření obce Telnice k Zásadám územního rozvoje JMK,
- vyjádření obce Telnice k záměru DS24 – Jihovýchodní tangenta (JVT) v katastrálním území města Brna (viz samostatný článek na s. 10),
- uzavření darovacích smluv s uvedenými organizátory místních akcí: TJ Sokol Telnice 5 000 Kč na „Sportovní ples“, TJ Sokol Telnice 3 000 Kč na „Futsalový turnaj pro děti“, TJ Sokol Telnice 10 000 Kč

- na „Nedělní hodovou zábavu“, Zdeněk Kubíček 5 000 Kč na „Zájezd na zámek Bojnice“, Zdeněk Kubíček 2 500 Kč na „Mezinárodní tenisový turnaj dvojic“, Římskokatolická farnost Telnice 4 000 Kč na „Velikonoční koncert sboru Carmen“, Eva Vymazalová 10 000 Kč na „Ženáčské hody“, František Kroutil 8 500 Kč na „Futsalový turnaj o pohár starosty obce“,
- vyřazení starého obecního rozhlasu (drátového),
- místo pro konání svatebního obřadu ve vjezdu domu na ulici Růžová č. p. 42,
- provedení hloubkové sondy u domu Praxových před napuštěním rybníka,
- výroční zprávy o hospodaření za rok 2014 a účetní uzávěrky Základní školy a Mateřské školy Telnice za rok 2014,
- uzavření Nájemní smlouvy o pronájmu části obecního pozemku p. č. 486/1 v k. ú. Telnice u Brna s Ing. Radkem Křížem,
- uzavření Nájemní smlouvy o pronájmu části obecního pozemku p. č. 625 v k. ú. Telnice u Brna o výměře cca 40 m² s paní Ruslanou Křížkovou,
- uzavření Nájemní smlouvy o pronájmu části obecního pozemku p. č. 656/1 v k. ú. Telnice u Brna o výměře cca 40 m² s panem Lubošem Mrkvicou,

- Nájemní smlouvu a Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti s Povodím Moravy, s. p., na dočasný a trvalý zábor pozemků p. č. 699 a 700 v k. ú. Telnice u Brna k vybudování „Odběrného objektu z VVT Říčka“ v patě Zlatého potoka,
- kupní smlouvu s manželou Doležalovými na prodej obecních pozemků p. č. 1080/99, p. č. 663/5 a p. č. 663/3,
- kupní smlouvu s manželou Knápkovými na prodej obecního pozemku p. č. 987/11 v k. ú. Telnice u Brna o výměře 80 m²,
- Dohodu o vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací a poskytnutí příspěvku, spolufinancovaného ze státního rozpočtu a z Evropských sociálních fondů, uzávenou mezi obcí Telnice a Úřadem práce ČR (7 pracovních míst),
- uskutečnění a podmínky projektu Letního hlídání dětí 2015,
- pořízení oboustranné obecní insignie za cenu 19 750 Kč,
- objednávku projektové dokumentace na výtah v budově OÚ dle nabídky Ing. Marka Ondrašíka; cena díla je 19 000 Kč (není plátce DPH),
- darovací smlouvu mezi Jiřím Otríšalem a obcí Telnice ve výši 2 000 Kč,
- pořízení kopie nejstaršího známého obrazu Telnice z roku 1831 za 847 Kč,
- odpověď na petici NE PROJEKTU: „DŮM DŮSTOJNÉHO STÁŘÍ V TELNICI“ VLOKALITĚ ZA SOKOLOVNOU-AUGARTY!,
- podmínky konkurzního řízení na nového ředitele školy, včetně složení konkurzní komise,
- smlouvu o právu umístit a provést stavbu – prodloužení vodovodu – ulice Palackého (investor: Pavel Horáček),
- poskytnutí daru (6 000 Kč) a darovací smlouvu s Diecézní charitou Brno, oblastní charitou Rajhrad,
- poskytnutí daru (5 000 Kč) a darovací smlouvu s Českým svazem včelařů – základní organizace Sokolnice,
- přijetí pomníku-kříže do majetku obce v hodnotě 1 koruny na p. č. 127 v k. ú. Telnice u Brna,
- poskytnutí daru ve výši 27 000 korun formou darovací smlouvy obci Měnín (pro zvýšení dopravní bezpečnosti),
- poskytnutí daru ve výši 21 000 korun formou darovací smlouvy obci Žatčany (dopravní bezpečnost),
- vyřazení a fyzickou likvidaci nepotřebného majetku na sběrném místě obecního dvora,
- zplnomocnění starosty obce ve věci sepsání odvolání proti rozsudku Okres-

ního soudu Brno-venkov ze dne 6. února 2015 a jeho podání u soudu s advokátní kanceláří JUDr. Zdeňka Bařiny a následné zastupování obce v odvolacím řízení ve věci „určení vlastnictví pozemku p. č. 533 v k. ú. Telnice u Brna a tzv. budovy koloniálu č. p. 8“,

- preferenci pro uskutečňování zasedání zastupitelstva obce ve čtvrtky.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- informaci o tom, že na pozemku Českých drah p. č. 1279/3 v k. ú. Telnice u Brna byla nalezena černá skládka, vč. nebezpečného odpadu, že došlo k ústní dohodě na provedení úklidu,
- rezignaci ředitelky školy Mgr. Leony Bímové k 31. červenci 2015,
- sdělení starosty obce Sokolnice o chystaném vypovězení veřejnoprávní smlouvy pro řešení přestupkové agendy v přenesené působnosti ke konci roku 2015.

Zastupitelstvo obce neschvaluje:

- žádost o podporu pro Asociaci rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR z. s., Klub RADOST – Prostějov,
- další jednání se Spolkem pro postavení a udržování Orlovny v Telnici ve věci dokončení vyrovnání s obcí Telnice za křivdy z let 1948–1989. FK

STAV SOUDNÍHO JEDNÁNÍ VE VĚCI „KOLONIÁL“

Dne 6. února 2015 vydal soud prvního stupně, Okresní soud Brno-venkov, rozsudek, kterým i přes konstatování absolutní neplatnosti kupní smlouvy ze dne 30. 10. 1997 zamítá žalobu Obce Telnice proti žalovanému Pavlu Jenišovi (syn Jana a Anežky Jenišových) na určení vlastnictví a vyklizení budovy koloniálu (na rohu Masarykova nám. a ul. V dědině č. p. 8) a souvisejícího pozemku p. č. 533 o výměře 637 m².

Z rozsudku Okresního soudu Brno-venkov citujeme: „Z provedeného dokazování (obsah zápisu ze zasedání obecního zastupitelstva ani ve spojení s výpověďmi svědků – zastupitelů žalobce) nelze mít za prokázáno, že obecní zastupitelstvo přijalo rozhodnutí ve smyslu ust. § 38 odst. 5 věty druhé a ust. § 36a odst. 1 ZoO a že rozhodlo uzavřít s právním předchůdcem žalovaného smlouvu o obsahu, v jakém posléze starosta smlouvu jménem obce uzavřel. Za této skutkové konstelace nelze učinit jiný závěr, než **závěr o absolutní neplatnosti uvedené kupní smlouvy o převodu předmětných**

nemovitostí na právního předchůdce žalovaného.“ Smlouvu, kterou spolu uzavřeli tehdejší starosta obce Ladislav Šustr st. a Jan Jeniš, tedy **soud označil za absolutně neplatnou.**

Protistrana ale vnesla námitku vydržení vlastnického práva k předmětným nemovitostem. Podmínkami nabytí vlastnického práva vydržením bylo **užívání nemovitostí v dobré víře** jako vlastní **po dobu minimálně 10 let**, přičemž musí být splněny obě podmínky. Pokud by tedy starosta se zastupitelstvem platnost této smlouvy napadl u soudu do listopadu 2007, k vydržení dojít nemohlo, kupní smlouva by byla označena za absolutně neplatnou a nemovitosti by se tedy vrátily zpět na obec Telnice. Nicméně soud právně posoudil otázku držby jako držbu v dobré víře, a při naplnění doby nutné pro vydržení vlastnického práva vyhověl námitce vydržení a rozhodl o zamítnutí naší žaloby. Z předmětného rozsudku citujeme: „Soud ovšem dovedl vydržení vlastnického práva

k předmětným nemovitostem již právními předchůdci žalovaného, když shledal naplnění všech zákonných podmínek pro vydržení vlastnického práva k předmětným nemovitostem s tím, že vydržecí doba započala 12. 11. 1997 a k vydržení došlo ke dni 12. 11. 2007.“ I když byla původní kupní smlouva shledána absolutně neplatnou, soudkyně se domnívá, že vlastnické právo k uvedeným nemovitostem bylo nabyto vydržením.

Soud nám v odůvodnění rozsudku potvrdil naše obavy, že celá „akce koloniál“ neproběhla zcela v souladu s platnými zákony, v důsledku čehož máme ve středu obce problém, se kterým si nelze poradit běžnými standardními instrumenty, což nás samozřejmě netěší. Nicméně vnímáme svou povinnost řádného hospodáře udělat maximum možného pro nalezení takového řešení, které bude pro občany naší obce prospěšné a akceptovatelné. Tou cestou je v tuto chvíli podání odvolání a důsledná snaha o to, aby veškeré okolnosti

posoudil nezávislý soud, a s konečnou platností rozhodl toto nepříjemné dědictví minulosti. Proto se zastupitelstvo obce v poměru 10:1 rozhodlo odvolat se proti zamítnutí žaloby. Současně bylo rozhodnuto, že odvolání ke Krajskému soudu zhotoví právní zástupce JUDr. Zdeněk Bařina, advokát. Věříme, že odvolací soud na základě předložených důkazů právně posoudí údajnou dobrou víru nabyvatelů negativně a vrátí koloniál Obci Telnice, které po právu náleží.

Je na každém, aby si na tuto věc udělal svůj názor. Podmínkami převodu schválenými tehdejším zastupitelstvem

byly (citujeme přímo ze zápisu Zastupitelstva obce Telnice ze dne 16. března 1995 č. 10/6-1995):

- **výstavba max. 9 měsíců**
- **nový odhad ceny (starý 270 000 Kč)**
- **daně z úvěru**
- **architektura dle požadavků OÚ**
- **koloniál, cukrárna, další obchody**
- **průjezd do dvora obecní – změna na věčné břemeno**
- **začátek stavby duben 96**
- **nedodržení smlouvy okamžitý převod zpět na obec**

Upozorňujeme zvláště na poslední podmínku, která byla uvedena v tom-

to seznamu. Pokud by totiž kupní smlouva tuto podmínku obsahovala, dnes by soudní jednání se současným majitelem těchto nemovitostí bylo zřejmě bezpředmětné. Obec Telnice tedy pokračuje v obhajobě svých práv. Neutěšený stav budovy se tím však nevyřeší a bohužel se dá očekávat, že tento soudní spor bude ještě dlouhou dobu pokračovat. Je nám líto, že se všichni občané i návštěvníci naší obce musejí na jedinou nevhlednou část našeho náměstí dívat a připomínat si neslavnou novodobou historii tohoto domu.

František Kroutil, starosta obce

HISTORICKÉ VYROVNÁNÍ SE SPOLKEM PRO POSTAVENÍ A UDRŽOVÁNÍ ORLOVNY V TELNICI

Začátkem nového volebního období obdržela obec Telnice dopis Jana Krále, kterým byla žádána o otevření otázky vyrovnání obce Telnice se Spolkem pro postavení a udržování Orlovny v Telnici. Pan Jan Král doručil písemné zmocnění předsedy spolku Mgr. Ladislava Šustry ml. „k zastupování při jednáních se samosprávnými orgány, právníky a fyzickými osobami ve věci získání pozemků pod sportovním areálem Orlovna v Telnici do výlučného vlastnictví tohoto spolku“. Pan Jan Král byl pozván na jarní veřejná zasedání zastupitelstva obce, na kterých s ním byla v celkovém rozsahu cca dvě hodiny tato záležitost projednávána. Při projednávání se obec zaměřila na dohledání faktů, které s tématem vyrovnání obce Telnice se spolkem souvisejí. Byla dohledána historická smlouva mezi oběma subjekty a také zápisy z dřívějších jednání zastupitelstva obce. Znění nalezené „smlouvy“ doslovně uvádíme níže:

„Obecní zastupitelstvo v Telnici na svém zasedání dne 16. 6. 1993 (zápis

č. 64/15-93) rozhodlo dle ustanovení §36 a zákona o obcích č. 410/1992 Sb. o převodu 4 mil. Kč, slovy čtyři miliony korun českých na ‚Spolek pro postavení a udržování Orlovny‘ v Telnici z ceny za prodej ‚Víceúčelového objektu MNV‘, jehož součástí je Orlovna a pozemek k ní patřící. Důvodem převodu je morální povinnost obce odstranit následky majetkových křivd vzniklých v době od 25. 2. 1948 do 17. 11. 1989. Tato částka může být použita výhradně pro výstavbu a údržbu kulturně-sportovního areálu na par. č. 5 k. ú. Telnice, která je ve vlastnictví farního úřadu v Telnici. Tento areál nahradí bývalý areál Orlovny. **Spolek pro postavení a udržování Orlovny s tímto souhlasí. Převod výše uvedené částky je podle ustanovení § 20 odst. 3 zák. 357/92 osvobozen od daně darovací.**“

Podepsáni:

Ladislav Šustr,

starosta obce za obec Telnice

Jan Král, za Spolek pro postavení

a udržování Orlovny

František Jeniš, místopředseda Spolku pro postavení a udržování Orlovny (datum a místo podpisu „smlouvy“ není uvedeno)

Jan Král, zastupující spolek, považuje toto vyrovnání pouze za částečné, proto na zasedání zastupitelstva obce žádal „o dokončení vyrovnání s obcí“. Zastupitelé tuto záležitost dlouze diskutovali. Při hledání historických souvislostí v uvedené „smlouvě“ a zápisech z dřívějších zasedání ZO Telnice nebyla nikde nalezena informace o tom, že se má jednat pouze o částečnou kompenzaci. A právě to byl hlavní důvod, proč se současné zastupitelstvo obce většinou hlasů (7 z 11) rozhodlo žádost pana Jana Krále ve věci jednání o dalších kompenzacích pro spolek zamítnout.

P. S. Hodnota 4 milionů korun byla v tehdejší době zcela jiná než dnes. Například zastavěný pozemek pod koloniálem (v centru obce) byl v roce 1995 oceněn na cca 31 Kč/m², tedy na 20 330 korun (660 m²).

František Kroutil, starosta obce

PETICE S NÁZVEM „NE PROJEKTU: ‚DŮM DŮSTOJNÉHO STÁŘÍ V TELNICI‘ V LOKALITĚ ZA SOKOLOVNOU-AUGARTY!“

Tato petice byla obci Telnice doručena 20. dubna 2015, dvě hodiny před zasedáním zastupitelstva obce:

Vážený pane starosto, vážené zastupitelstvo obce,

obec Telnice plánuje výstavbu projektu „Dům důstojného stáří v Telnici“, kdy v současné době probíhají jednání

o umístění této stavby na pozemcích v katastrálním území a obci Telnice, v lokalitě Za sokolovnou-Augarty.

My, níže podepsaní, protestujeme proti výstavbě tohoto projektu a nesouhlasíme s tím, aby byl tento projekt umístěn na pozemcích v katastrálním území a obci Telnice, v lokalitě Za sokolovnou-Augarty.

Důvodem pro tento nesouhlas je naše přesvědčení, že tento projekt má minimální přínos pro naši obec. Obec bude muset vynaložit obrovské náklady, přičemž výnos z tohoto projektu bude v konečném důsledku k těmto vynaloženým nákladům neadekvátní. Projekt je značně ekonomicky nevýhodný, a je

otázkou, zda obec podpořením tohoto projektu nepostupuje v rozporu se zákonem, kdy je povinností obce využívat majetek obce účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku. Navrhovaná kapacita zařízení, 20 lůžek ve 14 jednotkách, je nedostatečná pro pokrytí potřeby zajištění bydlení pro seniory. Samotnou výstavbou projektu bude narušen ráz krajiny a pohoda bydlení. Bude definitivně zničena a znehodnocena parková, esteticky významná část obce. Zvýší se hluchost, prašnost a také provoz, zejména na ulicích Za sokolovnou a Augarty, kde je také větší pohyb sportovců a dětí. V lokalitě se bude také pohybovat více lidí, kteří k obci nemají žádný vztah. Projekt nesmyslně zasahuje do obytné zóny rodinných domů a bude mít vliv na cenu okolních pozemků, která tímto zásahem značně klesne. Projekt nevyhodnocuje zejména dopady hluku z nové příjezdové komunikace a parkoviště a provozu projektu v bezprostřední blízkosti rodinných domů. Stavba tohoto projektu je nevratná a my, občané obce, s ní nesouhlasíme, nikdy si na ni nezvykneme. Vybrali jsme si bydlet a žít v Telnici, protože toto místo je klidné a pěkné. Výstavba tohoto projektu patří spíše do větších měst, kde nemá tak zásadní vliv a nezasahuje tak značně do práv uživatelů okolních pozemků. Projekt rozvrátí dobré vztahy a pohodu občanů obce.

Žádáme tedy, aby bylo vyhověno našim požadavkům na zastavení umístění a výstavby projektu „Dům důstojného stáří v Telnici“ na pozemcích v katastrálním území a obci Telnice, v lokalitě Za sokolovnou-Augarty, a žádáme o jeho přemístění na jiné vhodné místo, což potvrzujeme níže svým podpisem.

Petici sestavili:

Roman Vařečka a Petr Holásek, Telnice, a podepsalo ji celkem 36 občanů.

Reakce zastupitelstva na tuto petici

Zastupitelstvo obce Telnice reagovalo na tuto petici svoláním veřejného setkání s občany a následně také projednáním textu odpovědi, která byla písemně zaslána dvěma osobám, které petici sestavily, a také zveřejněna dle níže uvedeného postupu:

„Projekt Domu důstojného stáří v Telnici je dle platného Územního plánu v souladu s plánováním rozvoje obce Telnice. Lokalita byla vybrána právě s ohledem na to, aby senioři mohli zůstat součástí života naší obce a nebyli vyčleněni na úplný okraj vesnice. Zadání projektu Domu důstojného stáří bylo schváleno Zastupitelstvem obce Telnice, stejně tak i samotné podání připraveného projektu do územního, resp. stavebního řízení. Pro výběr budoucích obyvatel tohoto domu preferuje obec Telnice občany naší obce, takže se neobáváme zásadního zvýšení počtu cizích zde pohybujících se osob. Předpokládaným provozovatelem a investorem tohoto projektu bude Obec Telnice.

Z důvodu zodpovězení otázek veřejnosti i všech, kteří petici podali, bylo svoláno veřejné setkání s občany, které se uskutečnilo ve středu 6. května 2015 v zasedací místnosti OÚ Telnice, na kterém byl všem zájemcům projekt představen jeho autorem, Ing. Markem Ondrašíkem, a starostou obce Františkem Kroutilem.

Závěrem z tohoto setkání bylo další jednání s panem Petrem Holáskem o možnosti výsadby stromů na jeho pozemku v blízkosti Domu důstojného stáří a orientační vytyčení budoucí polohy tohoto domu.

Vaši „Žádost na zastavení umístění a výstavby projektu Dům důstojného stáří v Telnici na pozemcích v katastrálním území a obci Telnice, v lokalitě Za sokolovnou-Augarty a žádost na přemístění na jiné vhodné místo“ zamítáme.

Odpověď na petici bude písemně do vlastních rukou zaslána osobám, které petici sestavili: panu Romanu Vařečkovi a panu Petru Holáskovi. Současně bude

odpověď na tuto petici zveřejněna na webových stránkách obce Telnice a na úřední desce po dobu 15 dnů. Splněním tohoto postupu bude petice vyřízena.

Děkujeme za pochopení.

Zastupitelstvo obce Telnice“

Dovětek starosty obce

V životě není nic jednoduchého, na to jsme si jistě všichni dávno zvykli. Zažili jsme to už u stavby nové budovy mateřské školy, kdy se vše také mohlo jevit jasně a jednoznačně, a nakonec nebylo, stavba se stihla doslova s odřenýma ušima. A dnes mluvíme o Domu důstojného stáří a nedivím se, že ani tentokrát vše nejde úplně hladce. Takový je prostě život. Nikdy totiž nebude na všem panovat 100% shoda. A to i v případě, kdy se tento záměr těší snad 90% podpoře obyvatel. A někdy právě těch zbývajících deset procent může být více slyšet než oněch devadesát...

Informací o tomto záměru a projektu si mohl každý za celou dobu přečíst a zjistit dostatek příležitostí bylo skutečně spousta. A někteří i uznali, že se o to měli zajímat dříve. Vše začalo už v minulém volebním období, kdy si zastupitelé do svého programového prohlášení předsevzali záměr nalézt vhodné místo pro tento projekt, což se jim podařilo. V současném volebním období si zastupitelstvo dokonce vytyčilo výstavbu domu jako jeden z nejvyšších cílů. A vážím si toho, že se členové zastupitelstva snaží tento cíl naplňovat a pokračovat v započatém díle, které včetně přípravných prací běží již pátým rokem.

Naší snahou je připravit telnickým seniorům důstojné místo k prožívání spokojeného vrcholu jejich života. Velice se mi líbil citát, který k tomuto tématu 28. září 2014 řekl Jorge Mario Bergoglio: „Domy důstojného stáří (domovy seniorů) by měly být ‚plícemi‘ lidskosti v obci. Měly by být ‚svatyněmi‘ lidství, kde ten, kdo je starý a slabý, je opatrován a chráněn jako starší bratr či sestra.“

František Kroutil, starosta obce

POSLEDNÍ STANOVISKO OBCE K ZÁMĚRU TRUCK BUS SERVIS, A. S.

V souvislosti se zvažovanou změnou užívání části manipulační plochy na otevřený sklad tlakových lahví na pozemku p. č. 1498/1 v k. ú. Telnice u Brna (nádražní čtvrť, v areálu bývalé ČSAD) schválila obec Telnice své závěrečné stanovisko pro Stavební úřad Sokolnice k tomuto záměru:

Obec Telnice nesouhlasí s umístěním otevřeného skladu tlakových lahví v areálu bývalé firmy ČSAD Telnice na pozemku p. č. 1498/1, k. ú. Telnice u Brna, neboť areál se nachází v sousedství stávající zástavby RD obce Telnice (ulice K nádraží) a města Újezd u Brna (ulice Nádražní). V předložené

dokumentaci není doložen dopad navrženého záměru na stávající zástavbu v ulicích K nádraží (Telnice) a Nádražní (Újezd u Brna), ani na plánovanou zástavbu RD v lokalitě nacházející se jižně silnice II/418 (Sokolnice – Újezd u Brna), která svým východním okrajem zasahuje až k areálu bývalé firmy ČSAD Telnice.

Dále požadujeme zohlednit skutečné množství tlakových lahví v areálu bývalé firmy ČSAD Telnice v návrhu na zařazení dle zákona č. 59/2006 Sb., zákona o prevenci závažných havárií. S ohledem na vyjádření občanů oblasti sokolnicko-telnického nádraží, předaného dne

23. 1. 2015 stavebnímu úřadu, dále požadujeme projednání bezpečnostního programu nebo bezpečnostní zprávy včetně havarijního plánu s veřejností.

S ohledem na vyjádření Ministerstva životního prostředí a především na koncentraci reálně většího množství tlako-

vých lahví technických plynů v areálu bývalého ČSAD vás žádáme, abyste velmi vážně zvažili požadavek na Posouzení vlivu na životní prostředí (EIA). Obec Telnice se totiž obává, že v součtu se v tomto areálu skladuje větší množství lahví, než bylo doposud zřejmé. *Obec Telnice*

KDY BUDE NAPUŠTĚN TELNICKÝ RYBNÍK?

Rekonstrukce telnického rybníka je u konce, takže se jistě všichni ptají, kdy bude rybník znovu napuštěn. Odpověď není tak jednoduchá, jak by se mohlo na první pohled jevit.

Obec Telnice připravuje nový způsob napouštění rybníka, který se zdržel vyjednáváním formalit s Povodím Moravy, a tak v tuto chvíli čekáme na dokončení územních a stavebních řízení na úřadech (stavební úřad a vodoprávní úřad). Odborníky nám nebylo doporučeno, abychom rybník dopouštěli stávajícím způsobem, a to kvůli tomu, že nebude možné zajistit trvalý oběh vody, takže bychom se kvalitou vody vrátili ke stavu před vypuštěním rybníka. Nejvhodnější je použít již nového řešení, které bude spočívat v napouštění/dopouštění z trvale umístěného nápuštného objektu v korytě potoka, tedy jakési skruže, zapuštěné do dna potoka. Odtud bude čerpána (čerpaldem) jak samotná povrchová voda, tak i podzemní voda, která je v tomto místě na poměrně vysoké úrovni, takže bychom měli mít vody po celý rok dostatek. Alespoň to slibují odborníci. Rybníku by se tak mělo dostat pravidelného přísunu čerstvé vody, bez ohledu na počasí a stav hladiny vody ve Zlatém potoce. Vzhledem k tomu, že se v Kobylnicích údajně chystá na-

pouštění nové nádrže, bude pravděpodobně zdroj vody v potoce po jistou dobu omezen. Kdy se tak má stát, nám ale není přesně známo. Vzhledem k častým výkyvům v množství protékající vody v potoce bylo nutné zvolit spolehlivé řešení, které dodá čerstvou vodu rybníku se zaručenou pravidelností. Voda bude napouštěna navíc z protilehlého rohu tak, aby skutečně

při odtoku protékala napříč plochou rybníka.

Věříme tedy, že se čekání na kvalitnější řešení vyplatí. Děkujeme všem za trpělivost. Kdy k fyzickému napuštění dojde, vám oznámíme, jakmile budeme mít všechna řízení na úřadech úspěšně dokončena. Samotná realizace zmíněné drobné stavby je pak již otázkou několika dnů. *FK*

HLEDÁNÍ A NACHÁZENÍ PSŮ

Stalo se to už jarním koloritem. Kromě krásné rozkvétající přírody okolo nás vídáme ve větší míře pohyb zvířat,

ať už třeba polních, nebo i domácích. Konkrétně se s jarem začínají hledat a nacházet zaběhlí psi. Jaká je ovšem realita při dotazu na hledajícího majitele psa, anebo při ohledání nalezeného psa? Téměř žádný takový pes nemá na obojku známku. Téměř žádný z nich není čipován. A přesto majitelé říkají, že mají známku u sebe, někdy i na svých klíčkích. K čemu je psův známku na klíčkích majitele? K čemu je známka v šuplíku doma v předsíni? Myslím, že si odpovíte sami. Až se pes zaběhne, majitelé často uznávají, že známku

měli psůvi na obojek umístit. To je však už poměrně pozdě. Argument, že pes žije jen v domě, neobstojí. Už jsme tu zažili mnoho případů, kdy se domácí pes zaběhl a už nikdy se nenašel. I domácí psi mohou utéct.

Chcete-li tedy svému čtyřnohému miláčkovvi zvýšit šanci na nalezení a nové shledání se svým páníčkem, neváhejte mu **co nejdříve psí známku nasadit**. Když už mnozí psí majitelé nechtějí své psy dobrovolně čipovat, alespoň by je měli natrvalo opatřit psími známkami. Že se občas známka ztratí? Dobře, de-

set korun za novou známku snad není argument proti tomu, že má smysl toto riziko podstupovat.

Je smutné, že mnoho majitelů psů tento jednoduchý způsob označení psa ignoruje. Přitom známka obsahuje dvě zásadní informace: název domovské obce a číslo, podle kterého se jednoduše pes v seznamu dohledá. Navíc

se naše obec v letošním roce rozhodla aktualizovat databázi registrovaných psů právě i z toho důvodu, aby bylo možné nalezené psy lépe identifikovat a nejlépe ihned předávat jejich majitelům. Z vlastní neblahé zkušenosti mohu bohužel jen potvrdit, jak neumístění známky může komplikovat pejskovo hledání...

Děkuji všem za pochopení. Několik jarních víkendů jsem trávil kontaktem se psy hledajícími či nacházejícími spoluobčany a věřím, že každý, kdo má svého čtyřnohého kamaráda skutečně rád, si dobře rozmyslí, jestli známku nechá ležet ladem, nebo ji na obojek umístí.

František Kroutil

ZTRÁTY A NÁLEZY

K zamyšlení nad touto problematikou vedou nedávné, ale i minulé zkušenosti s lidmi, kteří ztratí či naleznou nějakou věc. Za dlouhá léta, co se na obecním úřadě odevzdávají ztracené věci, leží v našem archivu hromada nalezených klíčů, která má už dnes asi dva kilogramy. Nikdo si je za opravdu dlouhá léta nevyzvedl. Nikomu nechybí? Měl jsem za to, že když někdo ztratí klíče, tak hned jak to zjistí, okamžitě vyhláší pátrání. Proč takový člověk nezavolá s dotazem na obecní úřad? Mohl ho sem někdo odevzdat. A když ho nebudeme mít, zapíšeme si, kdo a proč volal a když se klíč najde, máme ihned aspoň jeho majitele. Ano, někteří to tak dělají, ale proti tomu, kolik klíčů tu svého majitele nikdy nenajde, je to zoufale malý počet. Téměř žádný nalezený klíč se totiž již nesetká se

svým majitelem. Nezdá se vám to poněkud zvláštní?

Snažíme se lidem pomáhat i v těchto záležitostech. Ztráta mobilního telefonu, klíčů, klíčků od auta, dokladů, peněženky apod. je jistě citlivá věc. Pokud máme byť malé indicie o tom, kdo by mohl být majitelem, zahajujeme pátrání. Svět internetu nám poskytuje cenný zdroj informací a věřte, že to občas ani není moc složité pátrání. O to důležitější je, aby se s hledáním majitele začalo co nejdříve. Proto prosíme všechny, kteří cokoliv ztraceného najdou, aby to co nejdříve odevzdali na obecním úřadě, a my už se pokusíme majitele najít (když se máme čeho chytit). Ať už vyvěšením na internetu, úřední desce, nástěnkách či vyhlášením v rozhlase, nebo vlastním hledáním majitele na internetu či jiným

aktivním způsobem. Například u mobilních telefonů máme vysokou úspěšnost, odhaduji to na takových 80 %, že se vrátí původnímu majiteli. Právě v těchto případech ale hraje největší roli to, jak rychle nám nalezenou věc nálezce odevzdá.

Současně bychom také rádi zmínili, že šťastného majitele obvykle přátelsky upozorníme na to, že by bylo dobré nálezce rozumně odměnit. Je samozřejmě na něm, jestli tak učiní, či nikoliv. A je také pravda, že většina nálezců o odměnu nestojí, což je jim jistě ke cti.

Takže prosba i rada ke všem nálezcům i nešťastným hledajícím: co nejdříve kontaktujte obecní úřad! Zvýšíte tím jednoznačně šanci na to, že se hledající majitel se svou ztracenou věcí zase co nejdříve shledá! Děkujeme za pochopení.

OÚ Telnice

OBECNÍ BRIGÁDA – ÚKLID V OKOLÍ OBCE

Dvacítka dobrovolníků se v sobotním dopoledni prvního jarního dne (21. března 2015) pustila do čištění blízkého okolí naší vesnice. Zaměřili jsme se především na čistotu v blízkosti silnic (II. třídy – směr Brno a Hodonín, III. třídy – směr Otmarov) a v okolí některých polních cest, koryta Zlatého potoka a některých veřejných prostranství v nádražní čtvrti. Oceňuji, že dorazili i rodiče se svými dětmi, kterým jsme tak nejlépe mohli dát příklad, jak se mají v budoucnu chovat. Respektive jak by se chovat neměli, aby pak jiní po nich nemuseli takto uklízet. Práce bylo spousta, všechno se nám nepodařilo uklidit, větší část však ano. Z posbíraných artefaktů dnešní doby lze jednoznačně konstatovat, že žijeme v době plastové. A bylo až s podivem, co všechno jsme kde našli.

Děkuji všem za pomoc, děkuji iniciátorům této brigády z řad místních obyvatel za velmi dobrý nápad, na

kteří bychom mohli navázat ještě jednou takovou brigádou v podzimních měsících. A Bohu díky za krásné počasí, však si také myslím, že ti, kteří nedorazili, jej jistě využili na svých zahrádkách... Je před námi ještě spousta práce, v okolí naší

obce (na našem katastru) je stále co uklízet. Většina odpadků tu leží už spoustu let. Další pokračování této brigády naplánujeme na podzimní měsíce.

P. S. Netrvalo dlouho, co jsme dokončili první fázi úklidu mezí, částečně i po-

toka, a už se objevují první skládky. Kdo si dal tu práci, aby vysypal nějaké zbytky cihel pod most nad Zlatým potokem (u mlýna)? Těžko říct, ale je smutné, že neuplynuly ani dva dny a začíná se nám to, co jsme odvezli, zase kupit...

František Kroutil

OBECNÍ ANKETA

V průběhu jarních měsíců probíhala obecní anketa, na základě jejíchž výsledků si obec Telnice zadala zpracování vlastního rozvojového dokumentu, který pro ni zpracovává MAS Slavkovské bojiště. Celkem bylo odevzdáno 287 dotazníků, ne všichni respondenti však na všechny otázky odpověděli, věkové rozložení bylo vcelku poměrné. Zajímavé je **složení respondentů z hlediska délky pobytu v obci:**

- žijí zde od narození 45,6 %
- přistěhoval jsem se v dětství spolu s rodiči 4,9 %
- přistěhoval jsem se v dospělosti před více než pěti lety 35,9 %
- přistěhoval jsem se v dospělosti v posledních pěti letech 9,1 %

Rozlišení respondentů podle dosaženého vzdělání:

- základní 9,4 %
- střední odborné 39,4 %
- střední s maturitou 32,4 %
- vyšší odborné 2,4 %
- vysokoškolské 13,2 %

Dále již uvádíme některé vybrané výsledky odpovědí na položené otázky (znovu je třeba říci, že výpočtovou základnou je počet 287 dotazníků, někteří však neodpověděli, takže součet odpovědí nemusí z tohoto důvodu vždy dávat celých 100 %).

Jste spokojeni s přístupem zastupitelů k řešení podnětů od občanů:

- ano 49,5 %
- spíše ano 31,7 %
- spíše ne 5,2 %
- ne 0,3 %
- nevím 8 %

Vyhovuje vám osobně provozní doba obecního úřadu?

- ano 70,7 %
- spíše ano 20,6 %
- spíše ne 1,7 %
- ne 0,7 %
- nevím 3,1 %

Jste spokojeni s prací úředníků na obecním úřadě?

- ano 48,4 %
- spíše ano 35,5 %
- spíše ne 4,2 %
- ne 1 %
- nevím 8 %

Jste spokojeni s informovaností o hospodaření obce?

- ano 57,1 %
- spíše ano 25,8 %
- spíše ne 2,8 %
- ne 1,4 %
- nevím 7,3 %

Odkud získáváte informace týkající se dění v obci, varianta ze zpravodaje?

- často 65,5 %
- občas 26,5 %
- nikdy 0,3 %

Je zdroj informací o dění v obci kvalitní?

- varianta – obecní webové stránky
- ano 40,1 %
 - spíše ano 25,8 %
 - spíše ne 2,1 %
 - ne 0,3 %
 - nevím 10,5 %

varianta – zpravodaj

- ano 70 %
- spíše ano 14,3 %
- spíše ne 1,4 %
- ne 0,7 %
- nevím 0,3 %

Vyhovuje vám otevírací doba sběrného místa (OÚ)?

- ano 53,3 %
- spíše ano 31,7 %
- spíše ne 7,7 %
- ne 3,1 %
- nevím 1,7 %

Jste spokojeni s kvalitou údržby veřejné zeleně v obci?

- ano 63,8 %
- spíše ano 26,5 %
- spíše ne 3,8 %
- ne 1,7 %
- nevím 1 %

Jste spokojeni s kvalitou ovzduší v obci?

- ano 30,3 %
- spíše ano 40,4 %
- spíše ne 14,6 %
- ne 8,4 %
- nevím 1,7 %

Jste spokojeni se stavem vodních toků?

- ano 26,1 %
- spíše ano 29,6 %
- spíše ne 22,6 %
- ne 9,1 %
- nevím 7,7 %

Jste spokojeni s hlukovou zátěží v místě bydliště?

- ano 22,3 %
- spíše ano 25,8 %
- spíše ne 16,7 %
- ne 23,7 %
- nevím 2,1 %

Znáte územní plán obce?

- ano 39,7 %
- ne 51,2 %

Jste spokojeni s řešením odpočinkových zón (parky, posezení, lavičky)?

- ano 43,9 %
- spíše ano 39,4 %
- spíše ne 8 %
- ne 2,1 %
- nevím 1,4 %

Jste spokojeni s řešením dětských a sportovních hřišť?

- ano 65,2 %
- spíše ano 20,9 %
- spíše ne 2,8 %
- ne 1 %
- nevím 6,3 %

Jste spokojeni s řešením stavu a údržby chodníků?

- ano 43,2 %
- spíše ano 41,8 %
- spíše ne 6,3 %
- ne 4,2 %
- nevím 0,3 %

Jste spokojeni s řešením veřejné dopravy?

- ano 68,6 %
- spíše ano 22 %
- spíše ne 3,1 %
- ne 0,3 %
- nevím 2,8 %

Jste spokojeni s řešením parkování v obci?

- ano 16,7 %
- spíše ano 20,2 %
- spíše ne 28,2 %
- ne 22,3 %
- nevím 4,9 %

Jste spokojeni s řešením v oblasti provozu na komunikacích (bezpečnost, značení)?

- ano 24 %
- spíše ano 36,9 %
- spíše ne 19,9 %
- ne 9,4 %
- nevím 1 %

Jste spokojeni se spolkovou činností v obci?

- ano 58,9 %
- spíše ano 25,1 %
- spíše ne 1,4 %
- ne 1 %
- nevím 10,5 %

Jste spokojeni s nabídkou kulturních akcí v obci?

- ano 64,1 %
- spíše ano 28,2 %
- spíše ne 1,4 %
- ne 0,3 %
- nevím 3,1 %

Jste spokojeni se stavem kulturních zařízení v obci?

- ano 41,8 %
- spíše ano 41,5 %
- spíše ne 5,6 %
- ne 1 %
- nevím 5,2 %

Jste spokojeni s nabídkou sportovních aktivit?

- ano 56,4 %
- spíše ano 32,1 %
- spíše ne 1,4 %
- ne 1 %
- nevím 5,9 %

Je nabídka využití volného času pro děti dostatečná?

- ano 28,9 %
- spíše ano 36,2 %
- spíše ne 5,2 %
- ne 0,7 %
- nevím 24,7 %

Jste spokojeni s knihovnou?

- ano 24 %
- spíše ano 12,5 %
- spíše ne 3,1 %
- ne 3,1 %
- nevím 48,4 %

Jste spokojeni s činností mateřské školy?

- ano 31,4 %
- spíše ano 15,3 %
- spíše ne 0,7 %
- ne 0,3 %
- nevím 42,2 %

Jste spokojeni s činností základní školy?

- ano 32,4 %
- spíše ano 13,6 %
- spíše ne 0,3 %
- ne 0 %
- nevím 43,9 %

Souhlasili byste s výstavbou bydlení pro seniory v naší obci?

- ano 73,9 %
- spíše ano 16 %
- spíše ne 1 %
- ne 2,4 %
- nevím 3,5 %

Využili byste teď aktuálně bydlení v zařízení pro seniory v naší obci?

- ano – 34 respondentů 11,8 %
- spíše ano 6,6 %
- spíše ne 10,5 %
- ne 51,6 %
- nevím 10,5 %

Jste spokojeni s nabídkou zdravotních služeb v obci?

- ano 18,1 %
- spíše ano 17,1 %
- spíše ne 14,3 %
- ne 20,9 %
- nevím 23,3 %

Jste spokojeni s bezpečností v obci?

- ano 22,3 %
- spíše ano 49,5 %
- spíše ne 9,8 %
- ne 3,5 %
- nevím 7,3 %

Podporujete zavedení kamerového systému v obci?

- ano, je třeba pokrýt všechna veřejná prostranství 45,6 %
- ano, podporuji kamery pouze v centru obce 32,8 %
- ne, nechci, aby byl v Telnici monitorován veřejný prostor 13,9 %

Které oblasti cestovního ruchu by měla obec podporovat?

- cyklostezky 82,9 %
- turistické stezky 68,6 %
- muzeum 16,4 %
- napoleonská historie 58,9 %
- folklór, místní tradice 65,9 %
- ubytovací kapacity 31,4 %
- ostatní 0,7 %

Jste spokojeni se současným využíváním rybníka (bez ohledu na kvalitu vody a dosavadní technický stav rybníka)?

- ano, jsem spokojený, využívám rybník ke sportovnímu rybaření a vlastním povolenku 1 %
- ano, jsem spokojený, ale nerybařím/nevlastním povolenku 45,3 %
- ne, nejsem spokojený, chci, aby se o rybník staral někdo jiný a nabízel povolenky veřejnosti 4,9 %
- ne, nejsem spokojený, chci, aby se o rybník starala přímo obec Telnice a sama poskytovala povolenky 28,6 %
- mám jiný nápad 3,1 %

Podporujete návrh na zrušení výherních automatů od roku 2016 v naší obci?

- ano, zrušte je 47,4 %
- ano, ale je třeba hledat náhradu za příjmy z nich (cca 200 tis. korun ročně), resp. snížit o to některé výdaje 19,9 %
- ne, takto získané peníze jsou pro obec důležité 5,6 %
- ne, není to v obci zas tak velký problém 12,2 %
- je mi to zcela jedno 11,8 %

Souhlasíte s výrokem, že se vám v Telnici dobře žije?

- ano 79,4 %
- ne 0 % !!!
- částečně 12,2 %

Tentokrát jsme vybrali ty nejzajímavější otázky. Příště ještě zveřejníme doplnění o další zodpovězené otázky, nápady a některé poskytnuté komentáře. Děkujeme všem za účast v této obecní anketě i všem, kteří se podíleli na sběru anketních dotazníků.

František Kroutil,
starosta obce

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

AKTUÁLNÍ PŘEHLED OBECNÍCH ZAMĚSTNANCŮ

Jméno zaměstnance	Typ zaměstnance	Druh činnosti
Ivana Floriánová	kmenový zaměstnanec	účetní
Marcela Drápalová	kmenový zaměstnanec	úřednice
Alena Rábllová	kmenový zaměstnanec	pracovní četa
Pavel Polášek	kmenový zaměstnanec	pracovní četa
Květoslava Špánková	kmenový zaměstnanec	pracovní četa
Jiří Pavlus	kmenový zaměstnanec	strážník obecní policie
Roman Prokeš	kmenový zaměstnanec	strážník obecní policie
Oldřiška Kozderová		veřejně prospěšné práce
Marta Klanicová		veřejně prospěšné práce
Martina Burková		veřejně prospěšné práce
Václav Burda		veřejně prospěšné práce
Bartoloměj Sklenář		veřejně prospěšné práce
Jiří Večeřa		veřejně prospěšné práce
Filip Stejskal		veřejně prospěšné práce

Mezi staronovými obecními zaměstnanci jsme na jaře opět přivítali sedm pracovníků, na jejichž zaměstnávání získala obec Telnice dotaci z úřadu práce. Vítáme je opět mezi námi a těšíme se na spolupráci! Pro lepší orientaci výše uvádíme aktuální přehled všech obecních zaměstnanců.

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA SE BUDOU KONAT VE ČTVRTEK

Zastupitelé obce Telnice se v poměru hlasů 10:1 shodli na tom, že zasedání zastupitelstva obce Telnice bude vhodné přesunout z pondělních termínů na čtvrteční. Důvodem je především to, že úřední hodiny pondělního pracovního dne končí v 18 hodin, tedy ve stejnou dobu, jako zpravidla začínala zasedání zastupitelstva. Poměrně často se stávalo to, že zde někteří občané ještě vyřizovali své záležitosti, a přitom již uvolnění členové zastupitelstva museli odcházet na začínající zasedání. Jelikož je pondělní úřední den zdaleka nejvytíženějším ze tří stanovených úředních dnů, bylo dohodnuto, že od 28. května 2015 (poprvé) bude zastupitelstvo zasedat zpravidla ve čtvrtek. Každý termín zasedání zastupitelstva obce je s předstihem oznámen jak na úřední desce, tak i na internetových stránkách obce www.telnice.cz. Zasedání jsou vždy veřejná.

DĚTSKÉ HŘIŠTĚ HLINÍKY BYLO UZAVŘENO

Staré dětské hřiště Hliníky bylo na základě doporučení odborné kontroly uzavřeno. Důvodem jsou nevyhovující parametry některých dětských hracích

prvků. Obec již provedla odstranění staré skluzavky, která neodpovídala aktuálním bezpečnostním normám. U ostatních prvků bude možné provést obnovu, obec bude v této věci ještě jednat s bezpečnostním technikem o rozsahu možných úprav. Děkujeme za pochopení.

TELNICE ZAŽILA VĚTRNOU NOC

Na noc z 31. března na 1. dubna 2015 mnozí v Telnici nezapomenou. Prudký vítr napáchal škody na soukromém, ale i obecním majetku. Kromě poškozených střech mnohých domů v obci, utrpěly tentokrát i vzrostlé stromy. Asi dvacetimetrový smrk byl vyvrácen i s kořeny u kostela sv. Jana Křtitele, napůl

se zlomil strom na parkovišti před školou. Na apríla tedy obecní zaměstnanci uklízeli veřejná prostranství, hřbitov a pozůstatky po noční větrné smršti.

JARNÍ ÚPRAVA VEŘEJNÉ ZELENĚ

V jarních měsících se pracovníci obce opět zaměřili na úpravu veřejné zeleně. Z důvodu větrné smrště, která zlomila

smrk u mateřské školy, jsme byli nuceni pokácet jeho torzo, špalkové dřevo dostala darem od obce škola pro přípravu přírodního sezení na zahradě. Na tomto místě připravuje obec výsadbu mladých sloupovitých listnatých stromů (na podzim). Výsadba mladých keříků zimozrázu pak zkrášlila například mariánskou pietu před myslivnou, květinovou obnovou si prošly telnické pomníky. Výsadba zimozrázu a jiných keřů proběhla také u vchodu do ordinace lékaře a z čelní strany školky. Péči jsme věnovali také stromům v Bezpečné dětské zahradě v Růžové ulici. Pod bytovkami v nádražní čtvrti pak došlo k nové výsadbě tují mezi cestou a plotem. Spousta práce se skrývá také za „běžnou údržbou obce“. Poděkování patří všem obecním zaměstnancům, kteří se zasloužili o to, že máme tak krásnou vesnici. Díky.

OPRAVA LÁVEK NA BRNĚNSKÉ ULICI

Na upozornění některých občanů provedli obecní zaměstnanci opravu pěších lávek vedle mostu na Brněnské ulici. Cílem bylo upevnění volných součástí konstrukce, stejně jako oprava některých dřevěných plechů. V přípravě

vaném projektu na rekonstrukci průtahu silnice II/380 je počítáno s instalací nového mostu, jehož součástí mají být „chodníky“, takže tyto železné lávky by pak byly v budoucnu odstraněny. Do té doby je ale třeba se o ně starat, aby byly pro chodce bezpečné. Již dříve zde obec doplnila některé prvky zábradlí.

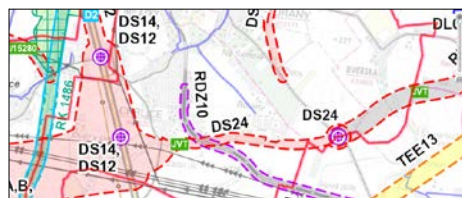
PŘEDLÁŽDĚNÍ CHODNÍKŮ V ULICI ZA SOKOLOVNOU

Zedník Zdeněk Špánek ve spolupráci s obecními zaměstnanci pokračuje v předlážďování chodníků v ulici Za sokolovnou. Možná se to někomu zdá zdlouhavé, ale faktem je, že zde padlo už několik kamionů dlažby.

JIHOVÝCHODNÍ TANGENTA

V souvislosti s projednáváním Zásadami územního rozvoje JMK se obec Telnice vyjádřila k plánovanému výhledovému záměru realizace tzv. Jihovýchodní tangenty, tedy silnice, která by způsobila propojení silnice II/380 vedoucí z naší obce na Brno s okrajovými částmi Brna a silnicemi vyšších řádů (dálnice): „Obec Telnice nesouhlasí se záměrem DS24 – Jihovýchodní tangenta (JVT) v katastrálním území města Brna, který by z důvodu zvýšení dopravní zátěže neúměrně zvýšil dopravně-bezpečnostní rizika při průjezdu zvýšeného počtu vozidel naší obcí.“ V případě tohoto záměru má ovšem naše vyjádření pozici připomínky, nikoliv námítky. Ty

může vydat pouze obecní úřad příslušného katastrálního území, kterého se záměr přímo týká.

OPRAVA STUDNY NA ULICI U RYBNÍKA

Na základě ohlášení občanů, kteří studnu využívají, byla provedena zaměstnanci obce kontrola funkčnosti a při ní bylo zjištěno, že došlo k mechanické poruše pumpy. Silami obecních zaměstnanců proběhla oprava samotné pumpy s výměnou některých již dosloužilých součástí, současně byla vyměněna i betonová skruž, která už měla svá nejlepší léta za sebou a začínala se rozpadat. Za spolupráci děkují obecním zaměstnancům, sousedním obyvatelům děkují za trpělivost.

OBEC ODSTRANILA HNÍZDA PŮVODNÍHO ROZHLASU

Obec Telnice postupně odstranila vedení a hnízda původního (drátového) obecního rozhlasu ve všech ulicích naší vesnice. Práce byly prováděny z plošiny, a to odborníkem na veřejná osvětlení. Po odstranění drátů bylo také provedeno odřezání většiny železných sloupků, Telnice tak bude zase o něco krásnější.

SETKÁNÍ S OBČANY VE VĚCI DOMU DŮSTOJNÉHO STÁŘÍ

Zasedací místnost obecního úřadu Telnice přivítala dne 6. května 2015 řady telnických obyvatel, kteří se přišli blíže seznámit s projektem Domu důstojného stáří, jeho umístěním ve vybrané lokalitě (mezi ulicemi Augarty a U mlýna). Přítomno bylo také osm zastupitelů a několik členek sociální komise obce Telnice. Prezentaci vedl Ing. Marek Ond-

rašík, autor projektu, který také spolu se starostou obce odpovídal na dotazy přítomných. S jedním z účastníků setkání bylo na místě dohodnuto další jednání ve věci potenciální výsadby vzrostlých stromů a také upřesnění polohy domova prostřednictvím orientačního vytyčení budoucí budovy Domu důstojného stáří. K vytyčení došlo v květnu.

LETNÍ PROMÍTÁNÍ KINA V TELNICI

Tak jako v minulých letech čeká naši obec i letos promítání letního kina na parkovišti u sokolovny. Letos k nám Kinematograf bratří Čadíků přiveze čtyři skvělé české filmy, určitě si všichni přijdou na své. Pro celou rodinu i menší diváky je určena hudební pohádka „Tři bratři“ z rodinné dílny Jana a Zdeňka Svěrákových. Představí se zde české hudební hvězdy současnosti: Vojta Dyk a Tomáš Klus a řada dalších známých herců a zpěváků. Komédie „Hodinový manžel“ představí Davida Novotného, Bolka Polívku, Davida Matásk a Lukáše Latináka při realizaci netradičního podnikatelského záměru. Filmová komedie „Vejška“ je volným pokračováním hitu mladších diváků s názvem „Gymp“, kde excelovali především mladí herci Tomáš Vorel ml., Jiří Mádl a Eva Josefíková. Ani ve filmu „Všiváci“ nepřijdete o hvězdné obsazení: Ondřej Vetchý, Jiří Langmajer, Tereza Voříšková, Iva Janžurová, Jiří Mádl či Kryštof Hádek. Tato veselá komedie připomene, že se v různých životních situacích občas každý zachová jako všivák. Promítání začíná vždy v 21.30 hodin na parkovišti u sokolovny. Program:

3. července – Tři bratři

4. července – Hodinový manžel

5. července – Vejška

6. července – Všiváci

Vstupné je dobrovolné a bude věnováno tradičně na dobročinné účely. Promítání je hrazeno z prostředků obce Telnice. Krásné filmové zážitky!

VÝSLEDKY KVĚTINOVÉHO DNE – SBÍRKA NA PODPORU BOJE PROTI RAKOVINĚ

Stejně jako v minulých letech proběhla i v letošním roce veřejná sbírka boje proti rakovině, tzv. Květinový den. Ve středu 13. května 2015 se spolu se starostou obce vydali Kristýna Hanušová a Lukáš Krejčířík do ulic naší obce, na obecním úřadě poskytovaly servis přichozícím občanům Pavla Chovancová a Marcela Drápalová. Celkově se letos vybralo 10 785 korun a prodalo 237 kytic, což je nejlepší výsledek v historii těchto telnických sbírek. Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se do této dobročinné akce zapojili a také všem, kteří jakkoliv přispěli. Prostředky takto posbírané poslouží boji proti nádorům reprodukčních orgánů a pro podporu preventivních programů. Pomáhat můžete i dále, třeba odesláním zprávy ve tvaru DMS KVET na číslo 87 777. Cena jedné DMS je 30 Kč, pořadatel sbírky: Liga proti rakovině Praha obdrží 28,50 Kč. Příspěvek můžete také na sbírkový účet č. 8888 88 8888/0300. P. S. Mohlo se stát, že jsme na některé zvonky špatně zazvonili, anebo jsme vás prostě nechytili doma, omlouváme se.

DVD: LOŇSKÉ OBECNÍ OSLAVY A SRAZ RODÁKŮ VE VZPOMÍNKÁCH

V průběhu loňských obecních oslav a srazu rodáků natáčel digitální kamerou Otakar Skoupý záznam z probíhajícího programu a tři fotografové (V. Klesalová, J. Roznos, M. Škarvada) pořizovali snímky na památku této krásné události. Během nedělního hodového odpoledne na sokolovně si budete moci nová DVD pořídit za nákladové ceny u obecního prodejního stánek. Těšíme se na vaši návštěvu a děkujeme všem zmiňovaným za pomoc s přípravou tohoto vzpomínkového záznamu.

OBEC TELNICE SI POŘÍDÍ KOPII NEJSTARŠÍHO OBRAZU

Zastupitelstvo obce schválilo pořízení kopie nejstaršího známého obrazu Telnice

Folklórní den

ce. Vlastníkem obrazu je Moravská galerie a ta také obci za cenu 847 korun pořídí věrnou kopii. Obraz Františka Richtera z roku 1831 o rozměrech 35,6 x 46,8 cm by měl být v letních měsících trvale vystaven na obecním úřadě v Telnici. V barevném provedení si jej také můžete prohlédnout na třetí straně obálky zpravodaje. František (Franz) Richter – *29. 8. 1774 Brno, † 12. 5. 1860 Brno – se narodil na Zelném rynku v Brně jako syn stříbrníka. V 17 letech vstoupil do učení ke známému brněnskému lékaři Arnoštu Rinkolinimu. Po tříleté učební době přešel na vídeňskou vojenskou akademii císaře Josefa a byl přidělen jako pomocný chirurg do polní nemocnice. Po čtyřech letech se mu podařilo vyvázat se z vojenské služby. V roce 1802 po zkoušce mu vydalo olomoucké lyceum osvědčení o znalostech z chirurgie a porodnictví. Za zkoušku hned zaplatil obvyklou taxu 10 zlatých. Téhož roku se oženil a přesídlil jako panský lékař do Náměště nad Oslavou, roku 1807 požádal o svolení usadit se jako chirurg v Brně na předměstí (dnešní Sady osvobození a Bratislavská s okolím). Rok 1815 ho zastihl jako ranhojiče v polní nemocnici v Boskovicích. Odtud žádal o uvolněné místo městského chirurga v Brně. Nebyl však přijat. Snad proto se rozhodl opustit povolání ranlékaře a věnovat se malířství a kresbě. V Brně si zařídil školu kreslení, kterou provozoval do vysokého stáří. Malířkou byla i jedna z jeho tří dcer, Karolina Paurová, provdaná za lékaře v Sokolnicích.

FOLKLÓRNÍ DEN

Rádi bychom vás touto cestou upozornili na sobotu 18. července 2015, kdy se v Telnici odehraje mimořádná událost: v rámci programu tzv. „Folklórního dne“ dorazí dva folklórní soubory: z Cíferu a z Valašské Polanky a každý převede kus

svého umění – svá folklórní pásma. Jako bonus k tomu ještě pro poslech i k tanci zahraje dechová kapela Polančanka pod taktovkou Jana Kozubíka st. Srdečně vás tedy zveme odpoledne 18. července 2015 do areálu sokolovny, kde se můžete těšit na krásné folklórní zážitky. Přesný program i pozvánka je součástí vkladu do tohoto vydání zpravodaje. Více informací o ciferské folklórní skupině se dočtete na internetu: <https://sites.google.com/site/fskcifer/>.

NÁVŠTĚVA ZE SEVEROČESKÉ TELNICE

V průběhu posledního víkendu srpna 2015 přivítá naše obec návštěvu ze severních Čech. Naše jihomoravská Telnice pozvala na návštěvu obyvatele ze stejnojmenné severočeské obce a chystá se pro ně připravit zajímavý program. V rámci soboty (29. srpna 2015) by se mohli Severočeši zúčastnit programu Dne pro celou rodinu, večer pak pro ně bude připraven společenský program na orlovně, děti s rodiči se třeba mohou zúčastnit nočních střeleb s napoleonskými vojáky a opéci si s nimi špekáček u dobového táboráku. V neděli (30. srpna) je pak bude čekat

návštěva Mohyly míru a odpoledne Malá napoleonská bitva. Děkujeme všem, kteří se spolu s námi o tuto vzácnou návštěvu postarají a pomohou nám představit Telnici jako tradičně pohostinnou vesnici. Nakonec i naši účastníci zájezdu do severních Čech mohou potvrdit, jak vřelé přivítání nás tam před dvěma lety čekalo. Bližší informace budou ještě v průběhu léta upřesněny. Těšíme se!

TELNICKÁ HYMNA

Letošní telnické hody budou opět čímsi výjimečné. Tak jako v jiných letech se budou jistě všichni obyvatelé snažit o to, aby se hody co nejvíce povedly, byly krásné a plné veselí. Chvála jim za to! Novinkou bude představení nádherné Telnické hymny, kterou ote-

tovala telnická rodačka a občanka Lenka Sarkhelová (roz. Čechová), hudbu k ní složil Miloslav R. Procházka z Kyjova a velké zásluhy na jejím provedení má kapelník dechovky Dambořanka a velký telnický srdcař František Mayer. Poprvé si tuto hymnu budete moci poslechnout v rámci letošních ženáčských hodů, tedy v pondělí 22. června 2015, jako jednu z prvních písní, která zazní po 19. hodině. Věříme, že se vám nová telnická písnička bude líbit a že se časem třeba pro všechny stane skutečnou telnickou hymnou. Do příštího vydání zpravodaje chystáme rozhovor s Františkem Mayerem, nejen o této nové písničce. Noty k Telnické hymně naleznete na poslední černobílé straně tohoto zpravodaje. Zde uvádíme celý text:

Telnická hymna

1. Dědinou naší, vískou milovanou
tichý šepot starých vrb se ozýval,
krajinou jak na plátně malovanou.
Domov drahý Telnice se nazýval.
*Ref. A telnický kostelíček
bim bam svoje zvony rozezní.
To pro Telnici naše srdce bije,
o ní sníme nejkrásnější sny.*
2. Zlatý potok jen zvesela si zpívá,
břehy z květů pampelišek žluté jsou.
Vodník na jeho hladině se dívá,
libou píseň ptáci nebem roznosou.
Ref. A telnický kostelíček...
3. Vesničko má milá, dcero Moravy,
naši píseň sladce všemu lidu hraj.
Každý je tu vítán, kdo se zastaví.
Láskou prosím Pane požeňnej náš kraj.
Ref. A telnický kostelíček...

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

✓ dubnu 2015 oslavili významné narozeniny: **Antonín Stejskal** (Masarykovo nám.), **Sudmila Hrdličková** (Růžová), **Jarmila Kubíčková** (Hliníky), **Pavel Jašek** (Palackého), **Sudmila Hlytychová** (Draha), **Zdenka Matulová** (Palackého) a **Jaromír Šufř** (✓ dědině).

✓ květnu 2015 si svá jubilea připomněli: **Marie Konečná** (Růžová), **Klotilda Veberová** (✓ dědině), **Marie Mrkvicová** (Růžová), **Květoslava Sobotková** (Za sokolovnou), **Jana Kocmundová** (Palackého), **Věra Životská** (Za sokolovnou), **Vladimír Cenek** (Brněnská), **Josef Tulis** (Růžová) a **Jan Mrkvica** (✓ dědině).

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V neděli 12. dubna 2015 se uskutečnilo letošní první vítání nejmenších občánků naší obce. Pan starosta František Kroutil přivítal 7 dětí narozených od září 2014 do března 2015, jmenovitě to byli: **David Rusnok, Jakub Souček, Karel Výleta, Anna Žáková, Štěpán Horák, Vojtěch Svoboda, Rozálie Gabrhelová**. Program vítání občánků byl tradiční. Po úvodním slovu pana starosty vystoupily děti z telnické základní školy, které si připravily pod vedením Mgr. Leony Bímové pásmo písniček a básniček. Poté se již rodiče dětí zapsali do pamětní knihy, z rukou pana starosty obdrželi pamětní list, poukázky v celkové hodnotě 1 000 Kč a děti maminkám pře-

daly kytičky a drobné dárky. Závěrečné slovo patřilo paní místostarostce Pavle Chovancové, která seznámila s činností

Telnického sluníčka. Další vítání občánků se uskuteční v říjnu 2015.

Za sociální komisi Iva Donovalová

VÝSADBA NOVÝCH STROMŮ, PROŘEZY, KÁCENÍ

Telnické ulice jsou zaplněny inženýrskými sítěmi, většinou v trávnicích a chodnicích před rodinnými domy. Kvůli tomu se zásadně omezují možnosti pro výsadbu nových stromů. Pořád slyším vzpomínky na krásnou alej v ulici V dědině, ale i na další pěkné stromy, které na různých místech dominovaly svému okolí. Oslovovali jsme některé místní obyvatele s dotazem na výsadbu okrasného stromu před rodinný dům (upozorňuji – na obecní pozemek) a zdaleka jsme se nesetkali s nadšením. Chtěl bych se zeptat, kdo jsou lidé, kteří volají po nové výsadbě? Jsou ochotni jít ostatním příkladem

a nabídnout místo k výsadbě například před vlastním domem, na svém pozemku, který je zahrnut do veřejného prostranství?

Nedávno se Telnici prohnala noční větrná smršť, která působila škody na majetku jak jednotlivcům, tak i naší obci. Všimli jste si toho, že z obecních stromů to nevydržel pouze smrk před mateřskou školou, který se v polovině kmene prostě zlomil? Tomu jsme samozřejmě neměli jak předejít. Všimli jste si ale také skutečnosti, že se nikde neobjevily žádné zásadně větší ulomené větve, jejichž pád by mohl někoho zranit? Ano, je jistě možné vznášet kritiku na prořezy stro-

mů na veřejném prostranství, které provedla obec v zimním období. Myslím však, že i díky nim se škody na majetku (a nedej, Bože, i na lidském zdraví) pohybovaly pouze v minimální míře. K prořezu takových stromů je třeba odborníka, který umí a smí pracovat ve výškách a provádět bezpečný prořez, který nezpůsobí další škody na cizím majetku či neohrozí vykonavatele samotného. Obec Telnice již několik let spolupracuje s panem Zdeňkem Balákem, se kterým si můžete níže přečíst rozhovor. (Více informací o jeho činnosti získáte také zde: <http://www.balak-z.com>)

František Kroutil, starosta obce

ROZHOVOR SE ZDEŇKEM BALÁKEM

Zdeňek Balák z Nesvačilkly je držitelem certifikátu Českého arboristy, což ho opravňuje provádět udržovací řezy stromů. Kromě péče o stromy se 25 let věnuje lesnímu semenářství.

■ *Setkávám se často se steskem pamětníků, že naši předkové se na rozdíl od nás uměli o stromy lépe starat. Je tomu skutečně tak?*

Dříve se na žádných vzrostlých stromech neprováděl bezpečnostní ořez, když už spadla nějaká suchá větev někomu na dům nebo mu poškodila majetek, lidé to prostě vzali jako fakt a majetek si opravili. Nikdo nepožadoval náhradu škody po obci nebo majiteli stromu. V dnešním právním prostředí se všichni obracují na vlastníka stromu, který nese odpovědnost za škody způsobené tímto stromem. Takže se o stromy dnes skutečně staráme jinak než v minulosti.

■ *Takže se stromy kromě mladého věku prakticky neprořezávaly?*

Nejčastěji se prováděl tzv. řez na hlavu, především u měkkých dřevin, např. u vrb, pro získávání čerstvého proutí jako materiálu pro košíkářskou výrobu nebo u černých topolů jako krmivo pro dobytek. Zvláště na jižní Moravě, např. v Podolí, jsou patrné dodnes sady topolových porostů ořezaných „na hlavu“. Pokud se nějaký strom dostal do stavu pokročilé nekrózy (odumírání), zavčas ho porazili a dřevo beze zbytku využili. Dřevo vůbec bývala vždycky žádaná surovina, lidé hned sesbírali vše, co ze stromu popadalo.

■ *Vratme se do současnosti. Jaké druhy řezů dnes při péči o stromy používáte?*

Základními řezy jsou bezpečnostní, zdravotní a redukční. U bezpečnostního řezu sledujeme především ochranu pro-

storu pod stromem a v nejbližším okolí. Tyto řezy je možné vykonávat kdykoliv během celého roku. Zdravotním řezem se rozumí odstraňování suchých, zalomených částí koruny či vytvářejících se ložisek hniloby. Redukční řez pak řeší ořez koruny v souvislosti s kontaktem např. elektrického vedení, fasády, koruny jiného stromu. Oba tyto řezy se

z hlediska trendů v moderní arboristice běžně provádějí ve vegetačním období (březen až říjen). Bezpečnostní řez byl nejčastějším řezem prováděným v Telnici na veřejných stromech. Redukční řez jsem prováděl například na vysokém Topolu černém na okraji ul. Brněnské (při vjezdu do obce), kde bylo hlavním kritériem udržení přirozeného habitusu topolu, tedy jemu vlastního tvaru koruny. Další redukční řez je patrný na borovicích černých vedle štítu budovy školy (u autobusové zastávky). Zdravotní řez jsem provedl na lípách srdčitých, které lemují telnický hřbitov, tady se právě dříve ulomila jedna velká větev přímo do hřbitova. Chtěli jsme předejít podobné nepříjemné události. Často můžeme některé řezy nazývat např. bezpečnostně-redukčním či bezpečnostně-zdravotním.

■ *Jaké jiné zásahy než řezy provádíte na stromech?*

Nejčastěji provádíme tzv. vazbu, tedy vyvazování hlavních kosterních větví v místech, kde se vytváří tzv. tlaková vidlice, která hrozí rozlomením koruny. Dnes už používáme kvalitní materiály, které mají vysokou pevnost v tahu, například kevlar. Příklad tohoto opatření najdete na topolu černém u houpaček na ulici Za sokolovnou (před domem rodiny Svobodových), další vazbu najdete například na topolu před bývalými vojenskými bytovkami na ulici Hliníky. Mimochodem, když už mluvíme o topolech černých, rád bych zmínil, že v Telnici najdete dnes už vzácný původ-

ní ekotyp topolu černého střeoevropského (*Populus nigra Linne*) – to je ten dominantní topol, kterého si všimnete při vjezdu do obce od Brna za prvními domy na Brněnské ulici (na levé straně). Většina telnických topolů je pak dovezenou formou topolu černého z amerického kontinentu (*Populus nigra Canadensis*), např. dva stromy na parkovišti u mateřské školy. Dalším běžným opatřením je tzv. konzervace dutin, kdy už ve vzniklé dutině, která neohrožuje bezpečnost stromu, se připraví stříška, aby se zabránilo vnikání dešťové vody dovnitř stromu.

■ *Právě dva topoly mezi mateřskou školou a orlovnou mi docela leží v hlavě. Jak dlouho vydrží tyto stromy pravidelný redukční řez?*

Oba tyto stromy jsou v dobrém zdravotním stavu a při pravidelném ořezu po třech až pěti letech se mohou dožít klidně i dalšího sta let.

■ *Občas jsme nuceni stromy i kácet. Kdy tedy nastává ta správná chvíle rozhodnutí o pokácení stromu?*

Některé stromy bohužel nemohou za to, jakým směrem nebo způsobem se rozšiřuje výstavba v obci. Navíc u vzrostlých stromů je samozřejmě nemožné provést jejich přesazení. Nezbytné bývá kácení v případech, kdy je strom staticky narušen, a to především mechanicky nebo hnilobou. Lidé po mně často chtějí kácet i stromy, které ničemu nepřekáží, jsou zdravé a mohly by na svém místě ještě dlouhou dobu žít. Přesto však se

majitelům nezdají dost estetické, nebo si představují jinou estetickou kompozici zeleně ve svém okolí. Při rozhodování o důvodech kácení stromů bychom měli vzít v úvahu to, že strom vyplňuje veřejný prostor desítky let a za tu dobu si k němu vytvořili lidé žijící v jeho okolí určitý vztah. Odstraněním stromu může dojít i k určitému zásahu do kvality života lidí žijících v jeho okolí.

■ *A jak byste hodnotil stav veřejné zeleně v naší obci v současnosti?*

V Telnici je prováděna údržba a kontrola stromů pravidelně, z pohledu bezpečnosti se domnívám, že je to na dobré úrovni. Jestli však mohou doporučit, bylo by vhodné odstranit některé nešvary minulosti. Například hovořím o shluku stromů před farou, kde se nacházejí borovice černé, které se do tohoto typu krajiny příliš nehodí. Bývaly ve svém mladém věku určitě krásné, dnes už ale konkurují svou korunou dominantní lípě. A lípy obecně jsou prospěšnější přírodě více, například tím, že jsou medonosné (na rozdíl od borovic). Z mého pohledu očekávám, že v blízké době bude muset obec odstranit oba jasany před novou budovou mateřské školy, hlavně ten nad pomníkem Koppafa, který je zasažen mykózou *Chorea fraxinea*. Pro výsadbu nových stromů máme dnes na rodil od našich předků větší výběr kultivarů dřevin, které se do intravilánu obce více hodí, jako např. *globosa* (kulaté) nebo sloupovité variety dřevin.

Za rozhovor děkuje František Kroutil

PROJEKT ALBÁNSKÁ VÝZVA

V předchozích letech jsme celkem třikrát vyrazili do albánských hor. Poprvé to byl jen běžný výlet, podruhé jsme sjížděli na lodích řeku, kterou ještě nikdo nesjel, a potřetí jsme navštívili místa, kam se ještě před námi nevypravila žádná známá turistická výprava. Na loňské expedici jsme objevili vesnici Curraj Eperm. V devadesátých letech regionální centrum s 1500 obyvateli, nyní chátrající a vytlidňující

se obec bez elektřiny a cesty sjížděné autem, ale obklopená nádhernou velehorskou přírodou s 36 bezejmennými dvoutisícovkami. Celá oblast byla osídlena křesťanskými uprchlíky v období osmanské islamizace a křesťanství se tam udrželo dodnes navzdory brutálním represím albánských komunistů za minulého režimu. Vesnice upadla zároveň s úpadkem místní hydroelektrárny a posledním hřebíčkem do rakve

bylo zhroutení místního mostu, které rozdělilo obec na dvě části. Po poslední výpravě jsme se s kamarády domluvili, že je škoda, aby takhle nádherné místo upadlo zcela v zapomnění, obzvláště když za kopcem jsou prosperující turistické lokality v údolí Valbona a Thethi. Založili jsme Spolek pro povznesení údolí Curraj Eperm, zkontaktovali se s místními a začali nabírat dobrovolníky pro naše projekty v rámci Albánské výzvy. V létě se nás zhruba 120 vypraví do Albánie a do Curraj Eperm na parníku a následně na oslech přepravíme materiál pro most a náš třítydenní pobyt, vyznačíme síť turistických tras a objevíme místa, kam ještě noha evropského turistů nezávítala. Plánujeme

zvelebit interiér místního chátrajícího kostelíku a vyznačit první stezky na kaňoning na světě. To vše ve spolupráci s místními, v našem volném čase a za naše prostředky. Albánská výzva je unikátní v tom, že na rozdíl od podobných organizací nebere žádné státní ani evropské dotace. Díky tomu maximálně eliminujeme možné korupční chování a naši práce si budou vážit jak místní, tak naši dobrovolníci. Všechny peníze, které máme, jsou od našich dobrovolníků, dárců, firem, popř. peníze získané z benefičních akcí. Pokud vás náš projekt zaujal a chcete se zapojit nebo nám pomoci, zavítejte na naše webové stránky www.albanianchallenge.cz, nebo se zeptejte osobně některého z dobrovolníků, kteří jsou i ve vaší obci.

Jan Balák, sokolnický vedoucí projektu Albánská výzva

ZPRÁVA O BEZPEČNOSTNÍ SITUACI V TELNICI ZA ROK 2014

V rámci celého teritoria Obvodního oddělení Policie ČR Židlochovice bylo za uvedené období šetřeno celkem 402 trestných činů, z čehož se podařilo objasnit 167 trestných činů, tj. 41,54 %. Oproti roku 2013 došlo k poklesu počtu spáchaných trestných činů o 76 trestných činů a došlo k navýšení objasněnosti trestné činnosti o 1,79 %. V trestné činnosti nejvíce převažují majetkové trestné činy – krádeže vloupáním (111) a krádeže prosté (136).

Přehled trestné činnosti v teritoriu obce Telnice v období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014: Celkem bylo ve shora uvedeném období šetřeno 26 trestných činů, přičemž u 11 trestných činů byl zjištěn pachatel. **Skladba trestných činů:**

- krádeže věcí z vozidel a součástek vozidel – 3 případy,
- krádeže vloupáním do objektů firem a garáží – 4 případy,
- krádeže vloupáním do rodinných domů, firem, novostaveb, st. buněk a rekreačních chat – 4 případy,
- krádeže prosté – 2 případy,
- podvodné jednání – 1 případ,
- odcizení motorových vozidel – 1 případ,
- ostatní trestná činnost – 11 případů (jedná se zejména o tr. činy maření výkonu úředního rozhodnutí, poškození cizí věci, výtržnictví, neoprávněné pozměňování veřejné listiny a sprejství).

U trestných činů převládají, jak je vidět u výše uvedeného přehledu, ma-

jetkové trestné činy, tj. krádeže vloupáním do rodinných domů a rekreačních chat, krádeže vloupáním do firem, garáží a vloupání do vozidel.

Přehled spáchaných přestupků v teritoriu obce Telnice za období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014: Celkem bylo za uvedené období šetřeno 117 přestupků, z čehož byl u 99 přestupků zjištěn pachatel. **Skladba přestupků:**

- přestupky proti majetku – 15 případů,
 - řízení vozidla pod vlivem návykové látky (alkohol, drogy) – 3 případy,
 - přestupky proti občanskému soužití – 13 případů,
 - přestupky v dopravě – 86 případů
- Dále bylo v obci Telnice provedeno 8 šetření. Tato šetření se týkala součinnosti s ostatními složkami Policie ČR, zpráv pro soudy a dalších státních organizací.

Policie ČR, Obvodní oddělení Židlochovice

VLOŽENÝ LETÁČEK NA TÉMA BLACKOUT

Co vlastně znamená slovo blackout? Jak praví encyklopedie Wikipedia, jedná se o celkový výpadek dodávky elektřiny, přerušení dodávky elektrické energie, ať už z důvodu poruchy elektrárny, nebo kvůli selhání přenosové soustavy. Lidstvo se postupem času stalo do velké míry závislé na dodávkách elektrického proudu. Výpadky

proudu tak mohou ohrožovat chod nejen samotného státu, ale i zásadně ovlivňovat životy jednotlivých obyvatel. Proto vydal Jihomoravský kraj speciální letáček „Blackout“, který jste od obce Telnice obdrželi darem v barevné originální podobě. Věříme, že vám informace v tomto letáčku pomohou se lépe připravit na uvedené nepříjemné

životní situace, které mohou nastat bez jakéhokoliv očekávání. Základní informace o přípravě na mimořádné události a krizové situace (vč. blackoutu) a žádoucím chování, pokud hrozba nastane, naleznete také na internetových stránkách krizového řízení pro Jihomoravský kraj www.krizport.cz.

Obec Telnice + Jihomoravský kraj

REGISTRACE VOZIDEL

Ověřte si ve webové aplikaci Ministerstva dopravy ČR na internetové adrese www.dokonceteregistraci.cz, zda jste dokončili registraci svého vozidla. Čas na nápravu je jen do 30. června 2015. Po 1. červenci 2015 budou auta bez majitele vyřazena z registru vozidel. Vozidlo zanikne, nevratným způsobem bude vyřazeno z evidence, a tím automaticky zanikne i povinné ručení.

*Terezie Šíroká,
referent odboru dopravy MěÚ Šlapanice*

HLEDÁM KE KOUPI domek se zahradou v Telnici nebo v okolí do 10 km. Tel. 792 284 071

INZERCE

FARNOST PODPORUJE VZDĚLÁVÁNÍ DVOU INDICKÝCH DĚTÍ

Farnost Telnice podporuje vzdělávání dvou indických dětí. Chlapci se jmenují Shakti S. Vasan a Joel J. Fernandez. Finanční podpora bude využita na tyto účely: školní pomůcky (učebnice, psací

potřeby, knihy, školné, školní brašnu a uniformu a cestovní výdaje v případě, že dítě musí do školy dojíždět), dále pak na stravu, prázdninové tábory, dárky v rámci prázdninových táborů a kVánočům. Chlapci posílají dvakrát ročně dopisy, na které jim s dětmi z farnosti odpovíme. Projekt Adopce na dálku je charitní projekt zaměřený na pomoc chudým dětem formou podpory jejich vzdělání, aniž by musely opustit vlastní rodinné a kulturní zázemí.

Diecézní katolická charita Hradec Králové realizuje program Adopce na

dálku v Indii, ve státě Karnataka od roku 2000. O lidi na vesnicích se nikdo nestará a jsou odkázáni sami na sebe. Jsou mnohdy negramotní a životní podmínky zdejších obyvatel jsou velmi žalostné, takže jen stěží mají jedno hlavní jídlo denně. Na některých územích často vůbec neprší a trpí tam velkým suchem. Proto se katolická charita rozhodla těmto chudým lidem pomoci. Kontakt na koordinátorky podpory: Telnice – Hana Kroutilová, Sokolnice – Lenka Franklová.

Farnost Telnice

KURZ PRVNÍ POMOCI

Opět po roce se díky podpoře obce Telnice uskutečnila již mnohým známá akce – Kurz první pomoci. Dne 14. května se v zasedací místnosti obecního úřadu sešla dvacítka lidí, z nichž drtivá většina už věděla, „do čeho jde“. Já osobně jsem se zúčastnila poprvé a přestože jsem z doslechu tušila, že budu kurzem nadšená, realita má očekávání předčila. Pan Bc. Aleš Vosáhlo (bývalý záchranář Zdravotnické záchranné služby JMK) nás zavedl do celého procesu první pomoci tak poutavě, že tři hodiny utekly jako voda. Během nich jsme se dozvěděli nemalé množství informací, od instrukcí při volání na linku 155 přes užitečné rady, upozornění na věci podceňované, ale i přeceňované, na věci, které člověku v dané vypjaté chvíli nedochází, až po samotné zachraňování – včetně možnosti vyzkoušet si jej na figuríně Andule, která pana Vosáhla každoročně doprovází. Kombinací poutavého, energického a vtipného výkladu a spoustou příkladů z praxe se

vše vrylo do paměti mnohem snáze (a snad nesmazatelně), a tak dalším bonusem účasti na tomto kurzu je jistě i nabitě sebevědomí, větší dávka odvahy a menší strach z případného řešení nenadálé situace. Věřím, že mluvím za všechny zú-

částněné. A protože opakování je matka moudrosti, už teď se těším na příští rok. Kéž se nás sejde víc a bude přibývat těch, kteří se nebojí zasáhnout, a ubývat těch, kterým strach nedovolí pomoci.

Barbora Žáková, účastnice kurzu

POZVÁNÍ NA POUŤ DO TUŘAN

Telnická a pratecká farnost zvou srdečně všechny zájemce na pouť do Tuřan, která se uskuteční o víkendu 15. či 16. srpna 2015. Ke zvážení je jak pěší pouť, tak i možnost společné dopravy. Tuřanský chrám Matky Boží v Trní je tradičním cílem poutního putování telnických a sokolnických farníků. V internetovém archivu paní Věry Novotné (veranovotna.blog.cz) jsme našli historickou pohlednici spojenou s tímto poutním místem. Na zadní straně se nachází tento legendický text: „Jméno Tuřany odvozuje Brandl od slova Tur (býk), který byl jako bůh od našich pohanských předků uctíván. Když svatí apoštolové Cyril a Metoděj na svých cestách přišli do Brna, zbořili tuto modlu a namísto ní sochu Panny Marie postavili. Později, když říše Velkomoravská od Maďarů byla vyvrácena, zůstala přece socha Panny Marie neporušena. Roku 1050 našel ji rolník Horák z Chrlic v trní, které zářilo, aniž by hořelo. Sošku vzal domů, ale do rána se opět v onom trní octla, což se opakovalo. Chrličtí tedy stavěli kostelíček tam, a trní v klenuté dutině hlavní-

ho oltáře uschovali. Kostelíček ten stál až do roku 1806, zchátralý byl rozebrán a materiálu použito k dostavění nynějšího kostela a milostná socha do nového na hlavní oltář přenesena. Místo, kde socha původně byla nalezena, označeno je kapličkou. Socha Panny Marie sedící na jednoduchém trně, drží levou rukou

Ježíška, který na jejím klíně sedí. Socha je 75 cm vysoká a je z jednoho kusu dřeva, prý hruškového. Roku 1689 byla do stříbrných okras a roucha stříbrného od dobrodinců zasazena.“ Další podrobnosti o letošní pouti do Tuřan budou včas oznámeny. Těšíme se na vaši účast.

Telnická farnost

HÁZENKÁŘI DĚKUJÍ ZA ÚSPĚŠNÝ SBĚR ŠROTU

Oddíl házené TJ Sokola Telnice provedl v sobotu 18. dubna 2015 sběr šrotu v ulicích naší obce. I tentokrát se sběr těšil podpoře místních obyvatel, kteří pro tento účel věnovali staré přebytečné kovy o celkové váze 5 440 kg, což při ceně 4,20 Kč/kg vyneslo celkem 22 848 korun. Utržené prostředky budou použity na provozní náklady oddílu házené. Všem, kteří nám touto cestou přispěli, děkujeme!

*Vladimír Blaženka,
předseda oddílu házené
TJ Sokol Telnice*

INTERNETOVÁ SOUTĚŽ NA WWW.TELNICE.CZ

V polovině května 2015 se na internetových stránkách obce (www.telnice.cz) uskutečnila blesková soutěž o vstupenky na hudební komedii „Těžká Bar-

bora“ do Městského divadla v Brna. Ze správných devíti odpovědí na otázku, kdy byla naše obec osvobozena od nacistické okupace (24. dubna 1945), byla

v soutěži o dva lístky vylosována Olga Netolická. Gratulujeme a přejeme krásné kulturní zážitky!

Marcela Drápalová

„BYL BYCH RÁD, KDYBY SI NA SMYSL HODŮ PŘIŠEL KAŽDÝ SÁM...“

Rozhovor s Ivo Šrotem

Ivo Šrot (*1991) pochází z Telnice. Vystudoval obor reprodukční grafik pro média na ISŠP v Brně. Na otázku po aktuálním zaměstnání odpovídá, že „oddaluje své vyhladovění rolí číšníka v místním HD Pubu na sokolovně“.

■ Při letošních svatojánských hodech v Telnici budete tzv. hlavním stárkem. Zkuste mi prosím objasnit – jako člověku zcela neznalému – v čem tato funkce spočívá a co všechno vás díky tomu v příštích týdnech čeká?

Jako člověku neznalému vám to vysvětlím velice jednoduše a stroze: Jakožto hlavní stárek mám povinnost zajistit máju (vysoký strom, jenž jest symbolem hodů v drtivé většině okolních vesnic, kromě Újezdu – to je město). Letos by se mi líbila nějaká pěkně rostlá košatá jabloň. Samozřejmě na hlavu hlavního stárka padá také správný výběr kvalitního vína. Jakožto abstinentský teoretik se v této oblasti spoléhám na chuťové pohárky mých sester a bratrů v kroji. Z postu hlavního stárka (slangově stárkinga) jsem dále povinován dohlížet na hladký průběh hodů, vařit kávu hlavní stárce a vypadat nejkrásněji ze všech stárků. Musím se též postarat o legální transfer

břízek, jež budou následně zdobit místní sokolovnu a posléze budou zhruba dvě až tři z nich heroicky odcizeny rivaly ze Sokolnic. Budou to ty dvě krajní... Funkce hlavního stárka ovšem nejsou jen povinnosti: nedělní předávání hodového práva je nepopsatelnou ctí pro každého hody-políbeného jinocha.

■ A jak se to vlastně má s besedou, zpěvy a tancováním? Cvičíte, anebo už vše znáte?

Chtělo by se říci, že za ta léta už vše bezchybně znám, ale dopustil bych se nepatřičné lži a mohl bych skončit v pekle nebo jiném místě taktéž se nepodobajícím dnešnímu světu. Stále je třeba si mnohé několikrát zopakovat. Však díky jisté hodografické paměti se z klasických nácviků stává spíše událost společenského rázu, což s povděkem kvituji, neb právě tohle je základ celého úspěchu. Bez perfektního týmu nemůžete chtít perfektní výsledky. To platí všude.

■ Co pro vás osobně znamená aktivní účast na hodech? Jaký máte vztah k lidovým tradicím?

Postupem času se můj vztah vzedmul od dekadentního motivu celotýdenního opojení alkoholem k upřímné hrdosťi a pocitu výjimečnosti z toho, že mohu být součástí elity reprezentující pýchu rodné obce, již naše hody neoddiskotovatelně jsou. Kroj není vstupenkou mezi bandu ovíněnců, jak si, bohužel, někteří dosud stále myslí. Věřím, že tento mýtus za pomoci mých zkušených spolustárek a spolustárků maximálně potlačíme a opět nastíníme vytrácející se smysl celé této tradice, který přímo zmiňovat nechci, neboť nemám nejmenší zájem vtloukat někomu něco, co mu není vlastní, a byl bych rád, kdyby si na to přišel každý sám. Potom to bude mít smysl. Od toho se odvíjí také můj vztah k lidovým tradicím – udržujeme je, pokud víme proč, anebo je neudržujeme, ale stále mějme na paměti, proč činíme tak, či onak. Znáám spoustu lidí ve svém blízkém okolí, kteří drží nějaké tradice jen z postu: Je to tradice, proto je to tak správně! Poslechněme si znalce, poučme se o tradicích a jejich smyslu. Sami však zvažme, budeme-li je dodržovat, nebo ne. Vše ostatní je špatně!

■ Naprosto s vámi souhlasím. Na druhou stranu chci po lidech, aby přemýšleli o tom, co dělají, aby si dokonce na smysl hodů přišli sami – není to moc náročné, nebo dokonce nebezpečné? Vzpomeňte na Sókrata, jak s takovými nároky dopadl...

Jsem ochoten toto „riziko“ podstoupit. (smích) Jeden stárek, co sám pochopí, je mi dražší, než deset, co se účastní jen proto, že jim to někdo „poradil“. Samozřejmě, když jde někdo poprvé, nelze od něj požadovat kýžený „hodový cit“, a právě těmto musí zkušenější ukázat, „o čem to je“, a pak už nechat na nich, půjdou-li příští rok znovu, nebo ne.

■ Tradice jsou ze své podstaty konzervativní. Jejich dodržování spočívá do velké míry v neustálém opakování téhož. Přesto jsme ale v současné době ve folklórní oblasti svědky různého oživení a oprašování pozapomenutých tradic, zakládání nových tradic i proměny tradic stávajících. Jak jsou na tom

naše telnické hody? Je stále vše „při stárém“, nebo se něco mění a vyvíjí?

Tak určitě budeme chtít pokračovat v zavedených tradicích typických pro hodový kolotoč. To znamená, že nás nemine tradiční zpívání stárků pod májou, páteční stavění májek před obydlími hlavních stárků či nedělní zvaní občanů na tradiční besedu. Taktéž se asi přidržíme tradice stavění máje v pravé sobotní poledne zhruba ve 14.00 hodin, přestože myšlenka horizontální máje se zdá jako vskutku nápaditá a málo vídaná atrakce.

■ Máte zkušenost s průběhem hodů v jiných obcích? V čem jsou ty telnické specifické?

Těžko říci. Já jsem se jako aktivní účastník jiných hodů nikdy neúčastnil, jelikož jeden z dvojice stárků by měl být „z té dědiny“ a míra zájmu o moji osobu u přespolních děvčat by se dala srovnat s mírou fotbalových znalostí Václava Tittelbacha (dávám to za vinu svému neortodoxnímu obličejí a mému oficiálně uznanému IQ sešlé borovice), ale všechny hodové slavnos-

ti vypadají na povrchu v podstatě totožně vyjma různých variací tanečních besed. Zásadní rozdíl se tedy ukrývá pod pokličkou, což je mi potvrzováno rok co rok stárky, kteří byli ošleháni hodovými radovánkami jiných obcí. Mé egoistické srdce se pokaždé vypíná pýchou při slovech, která naši hodovou společnost popisují jako nejlepší, nej přátelštější a nejzábavnější, a já jsem neskonale hrdý na to, že mi byla letos svěřena do péče!

■ Jakým způsobem probíhá volba hlavního stárka – tedy pokud to není tajemství určené jen zasvěceným?

Hlavního stárka volí vždy rada starších, což jsou bývalí hlavní telničtí stárci. Potud zveřejnitelné informace k tomuto tématu. Kdybych vám řekl víc, musel bych vás zastřelit. (smích)

■ Tak to snad raději změníme téma. Čím se bavíte ve volném čase, házenou?

Jelikož je házená nadmíru kreativní, tvrdý a náročný sport „pro správný chlap“, zaměřil jsem se na futsal, jenž je tady v Telnici vnímán jako daleko jednodušší a primitivnější odnož fyzické aktivity, vhodná tak akorát pro slečinky. Kromě této kratochvíle mrhám svým časem v kapele, kde se za mikrofonem snažím vyluzovat co

nejméně melodické zvuky. Jelikož nemám snahu mít hudební sluch, není to pranic složitého. I proto „to“ svádíme na punk.

■ **Už jste tady v Telnici vystupovali? Nemáte chuť udělat na sokolovně nějaký punkově rockový festáček?**

Jestě jsme nevystupovali nikde, neboť se doposud potýkáme s problémy spo-

jenými s obsazením basketary (všude samej kytarista!). Teprve nedávno jsme též vyměnili bubeníka, jelikož jsme si nesedli po lidské stránce. Nicméně taky proto hodně váhám s vystupováním v Telnici, jelikož zakládáme naši hudbu na silně kritických sociálních textech. Nejsem si jist, s jakým ohlasem by se setkal například úryvek songu s názvem

Dekadence společnosti: „Přátelství a věrnost, ty se tady nenosí, jen definují slabost, o níž nikdo neprosí...“ (smích)

■ **Děkuju za milý rozhovor a přeju vydařené hody, chápavé stárky, jakož i štěstí při hledání basáka!**

Rozhovor připravil Jan Vybíral,
foto archiv I. Š.

ROZHOVOR S LUDMILOU JAŠKOVOU

Babička Ludmila Jašková čte pravidelně dětem v telnické mateřské škole pohádky. Začátkem letošního roku začala číst knihu „Paní Láryfáry“ od Betty MacDonaldové také dětem v klubovně Šatlavy.

■ **Jak jste se ke „čtení dětem“ dostala?**

Occitla jsem se v důchodu a začala jsem hlídat pětiletou Terezku. Starala jsem se o ni třikrát v týdnu a často jsme si spolu povídali, četli, luštili apod. Terezka měla problémy s řečí. Nešlo o vadu řeči, ale o správný způsob vyjadřování a slovní zásobu. A tak jsme si začali hodně číst. Poměrně záhy se Terezka začala zlepšovat a po čtyřech letech našeho přátelství jsem před sebou měla úžasnou mladou slečnu, která hravě zvládá školu, hru na klavír a badminton. A jsem přesvědčena, že právě pravidelné čtení dětem je pro rozvoj dětského jazyka to nejlepší.

■ **Hledala jste tedy skupinu dětí, které byste takto předčítala?**

Terezčinu třetí třídu vedla skvělá paní učitelka. Dětem sama o sobě četla jednu vyučovací hodinu z knihy Paní Láryfáry a dovolila jim třeba, aby si přinesly své polštářky. Nabídla jsem se jí, že bych ráda dětem četla, což nadšeně uvítala. Tady začal asi roční příběh. Moc mne to bavilo a třetí třída byla vděčným publikem, občas mi děti zatleskaly. Stala jsem se pro ně Paní Láryfáry, která umí vyléčit každou nemoc a poradit. Když jsme se pak stěhovali z Prahy do Telnice, zeptaly se mne děti: „A kdo teď bude hlídat

Terezku?“ Řekla jsem jim, že Terezka už vyrostla. Přesto jsme nadále v kontaktu a máme spolu hezký vztah.

■ **A jak to celé pokračovalo v Telnici?**

Moje vnučka Lucinka chodí do třídy Tygříků v místní mateřské školce, a tak jsem si domluvila s vedoucí učitelkou, že bych ráda dětem četla knihu Děti z Bullerbynu. Jsem moc ráda, že mi to umožnila, a dětem se to moc líbí. Víte, dětská kniha je soubor mnoha krásných emocí, které děti vnímají tím, co slyší, vidí a především cítí. Kontakt dětí s předčítajícím člověkem je nenahraditelný.

■ **Poznávají vás děti, když se potkáte mimo mateřskou školu?**

Ano, volají na mě z dálky „ahójj“ a mávají. Mám z toho velkou radost.

■ **Začátkem letošního roku jste začala číst v klubovně Šatlavy. Jakým dětem je čtení určeno?**

Původně jsem měla nápad, že bychom dětem četli v telnické knihovně. Jenže místní podmínky to neumožňují. Takže jsem využila možnosti a začala číst v klubovně Šatlavy knihu Paní Láryfáry. Nedá se přesně určit, jak starým dětem je čtení určeno, nejlépe asi dětem ve věku mateřské školy a prvního stupně základní školy. Rodiče mohou přivést své děti v neděli na čtvrtou hodinu a vybavit je nejlépe jejich oblíbeným polštářem. Za hodinku si je mohou zase vyzvednout na stejném místě. V letošním školním roce budu číst ještě do konce dubna. V novém školním roce pak začneme v říjnu. Na všechny děti se moc těším a všechny srdečně zvu.

Za rozhovor děkuje František Kroutil

Pozn.: Tato služba dětem je babičkou Ludmilou vykonávána zcela bezplatně.

Obec Telnice poskytla pro tyto účely zdarma.

ROZHOVOR SE SESTROU TEREZIÍ LUDMILOU HEMALOVOU, TELNICKOU RODAČKOU

Ludmila Hemalová (*1965) vyrůstala v telnické nádražní čtvrti na ulici Na vilách v rodině Jana a Marie Hemalových spolu se dvěma bratry. Bratr Jan pracuje u Českých drah, druhý bratr Ludvík se stal knězem a působí jako farní vikář v Písku. Ludmila přijala řeholní jméno Terezie a rozhodla se pro službu v klášteře karmelitek v Dačicích.

T. L. H. v hovorně při návštěvě přátel

■ *Jak vzpomínáte na své dětství a dospívání v Telnici?*

V Telnici jsem prožila šťastné dětství i dospívání a také několik následujících let, než jsem odešla natrvalo z rodného domu za svým životním povoláním. Bydlela jsem s rodiči a bratry v nádražní čtvrti; mělo to své výhody i nevýhody. Do školy jsme chodili do Sokolnic, bylo to blíž. Proto jsem tam měla i kamarádky, se kterými jsem trávila volný čas. Naopak do kostela (byli jsme věřící rodina) jsme chodili do farního kostela v Telnici. Tam jsem už jako dospívající navázala vztahy se svými věřícími vrstevníky a strávili jsme spolu mnoho krásných chvil. Jezdili jsme o zimních i letních prázdninách na hory, během roku na poutě, do divadla, do kina, na plesy. Bylo toho mnoho a bylo to moc krásné. Přitom si pamatuji, jak jsem se vždycky ráda vracela domů. Kvůli vzdálenosti do středu obou vesnic bylo jíz-

ní kolo nepostradatelnou součástí každodenního života; myslím, že mě starší kamarád a moji bratři naučili jezdit na kole ještě dřív, než jsem začala chodit do školy. Tehdy byl ale provoz na naší ulici mnohem menší než dnes, a tak to bylo možné. O prázdninách jsme si troufli hrát na silnici i badminton, protože nám chyběl na hraní jiný vhodný prostor. Rychlé vlakové spojení do Brna bylo a je nespornou výhodou pro obyvatele nádražní čtvrti. Gymnázium jsem absolvovala v Brně a pamatuji se, že jsem se do školy dostala za kratší časový interval než někteří brněnští spolužáci.

■ *Kdy ve vás uzrálo rozhodnutí vydat se cestou klášterního života?*

Byl to běh na dlouhou trať. Do kláštera karmelitek jsem přišla až po několika letech v kongregaci sester salesiánek sv. Jana Boska. Rozhodnutí přejít z činného života do kláštera nebylo pro mě vů-

bec lehké, ale vím, že bylo správné, a to z jednoho prostého důvodu: jsem tady šťastná.

■ *A jak to všechno začalo?*

Určitou přitažlivost z Boží strany jsem začala vnímat už v době studia na gymnáziu, ale rozhodně jsem ji nespojovala s povoláním k zasvěcenému životu. Po maturitě jsem začala pracovat, studovat další školu, a tak nějak stále více vnímat povolání k zasvěcenému životu, k životu zasvěcenému Bohu, a současně se mu bránit, protože moje představy o budoucím životě byly do té doby jiné. Vzpomínám si i na okamžik, kdy jsem na určitý vnitřní impuls v srdci ohledně řeholního povolání rozhodně řekla: ne. Teď už vím, že Bůh mě respektoval, a tak moje cesta do klauzurovaného kláštera vedla přes apoštolát mezi dětmi a mládeží v komunitě sester salesiánek. Tam jsem začala cítit potřebu více času věnovat modlitbě, více času sdílet s Bohem. Když se mi dostaly do rukou knihy sv. Terezie od Ježíše, zakladatelky reformovaného Karmelu, byl to pro mě velký objev, její slova v mém nitru velmi rezonovala. A odtud už vedla moje cesta z kongregace sester salesiánek na Karmel.

■ *Proč padla volba právě na karmelitky? Můžete nám něco říci o vašem řádu?*

Oficiální název našeho řádu je Řád blahoslavené Panny Marie z hory Karmel, ale jsme známé spíše jako bosé karmelitky. Patříme mezi kontemplativní řády, tedy ty, pro které je modlitba, rozhovor s Bohem, nejdůležitější součástí života. Hora Karmel se nachází v Izraeli, zde jsou tedy od 13. století naše počátky, a odtud se karmelitáni dostali do Evropy. Bosý Karmel znamená reformovanou větev karmelitánského řádu. A touto reformátorkou a zakladatelkou bosého Karmelu byla španělská karmelitka sv. Terezie od Ježíše, která žila v letech 1515–1582. Letos slavíme 500. výročí jejího narození. Modlitba je naší hlavní náplní, věnujeme jí několik hodin denně, osobní nebo společně. Přimlouváme se za potřeby církve, světa, konkrétních lidí, všech, kteří nás ve svých nesnázích, těžkostech, bolestech o modlitbu prosí. Naše ústraní, tzv. klauzura, nám pomáhá zaměřit se na podstatné, sjednotit se

T. L. H. se svým mladším bratrancem a babičkou

s Bohem skrze modlitbu a přimlouvav se za všechny, kteří to potřebují. Hodiny strávené v modlitbě střídá manuální práce. Pracujeme na zahradě, v kuchyni, v dílnách. Výrobky prodáváme.

T. L. H. s přáteli ve stanovém kempu na Malé Fatře

■ *Jak vůbec probíhá denní život v klášteře?*

Náš denní řád je plně přizpůsoben apoštolátu modlitby. Den začínáme v 5.30 hod. společným hodinovým rozjímáním. Následuje modlitba breviáře, tzv. ranní chvály, mše svatá a další část modlitby breviáře. Po snídani v 8.30 hod. začíná dopolední práce, po ní v 10.45 hod. je duchovní četba. Před obědem je modlitba breviáře, tzv. modlitba uprostřed dne. Po obědě, od 12.30 do 13.30 hod. je společná rekreace. Je to doba, kdy se komunita sejde a společně si povídáme a přitom vykonáváme drobnou manuální práci, v ostatní dobu během dne totiž mlčíme, nebo se o to aspoň snažíme. Po rekreaci je opět modlitba breviáře. Následuje půl hodiny odpočinku, modlitba růžence a odpolední práce od 14.45 hod. V 16.30 hod se sejdeme na hodinové rozjímání, na které navazují v 17.30 nešpory. V 18.00 hod je večere a po ní opět hodinová společná rekreace. Po jejím skončení v 19.40 hod. se modlíme kompletář. Poslední modlitbou dne je tzv. modlitba se čtením ve 20.40 hod. Celkově se komunita na modlitbu breviáře schází sedmkrát denně.

■ *Přijala jste řádové jméno Terezie. Sama jste si ho vybrala anebo Vám bylo vybráno?*

Řeholní jméno si sestra sama nevybírá, ale může dát návrh, které jméno je jí blízké nebo jí imponuje světec toho jména apod. Dát sestře nové řeholní jméno je výsadou, ale i krásným úkolem představené; děje se to s předcházejícím dialogem a s citlivostí a ohledem k tužbám sestry. Řeholní jméno Terezie jsem tedy dostala a jsem za něho vděčná. Jednak se mi líbí a jednak je mou patronkou naše zakladatelka sv. Terezie, a to je pro můj duchovní život velká výzva.

■ *Co všechno ovlivňuje nadále ve Vašem životě výběr tohoto nového jména?*

Svoje řeholní jméno nemám uvedeno v občanském průkazu, a tak se na úřadě nebo u lékaře představuji svým občanským jménem. Dnes je však možné přidat si do občanského průkazu ke křestnímu jménu další, např. právě řeholní, což už více mých spolusester udělalo. Řeholní jméno se stalo součástí naší identity, a proto se jím chceme i prokazovat. Přitom mně vůbec nevadí, když mě návštěva oslovuje mým křestním jménem, protože mě z dřívějšíka zná takto.

■ *Jak jste uvedla, váš řád je uzavřený. Je možné Vás vůbec v Dačicích navštívit?*

T. L. H. v den slibů na klášterní zahradě

Ano, jistě, návštěvy přijímáme, záleží na domluvě. Četnost návštěv je však určitým způsobem omezena, protože si chceme uchovat své ústraní a ticho, abychom se co nejlépe disponovaly k poslání, které nám Bůh svěřil, tedy k modlitbě v tichu a samotě. V době adventní a postní se snažíme návštěvy omezit na minimum, abychom se mohly dobře připravit na velké liturgické svátky. A dalším praktickým důvodem určitého omezení četnosti návštěv je malý počet místností určených právě k přijímání návštěv, tzv. hovoren. Máme jen dvě.

■ *A jak často Vás navštěvuje Vaše rodina?*

Moji bratři (rodiče už zemřeli) mě navštěvují podle svých možností. S bratrem Ludvíkem, knězem, se vídám alespoň jednou za měsíc, často i vícekrát měsíčně, zato s bratrem Jendou mnohem méně. A s některými dalšími příbuznými či přáteli nebo sestrami salesiánkami se pak těším na setkání hlavně

během letních měsíců, když mě přijdou navštívit.

■ *Vzpomenete si někdy na svou rodnou obec?*

Určitě a často. Je to moje rodná obec, odtud pocházím, není možné, abych si nevzpomněla. V Telnici jsem v kruhu rodiny prožila jedny z nejkrásnějších let svého života, bezstarostné roky dětství a mládí. Pamatuji si, jak mi maminka říkala, že do patnácti let je život nejhezčí.

A nyní mám, díky vaší velkorysosti, novou příležitost sdílet život v Telnici se svými rodáky, a to prostřednictvím Telnického zpravodaje, který mi na Karmel do Dačic zasíláte a který si velmi ráda pročtu. Vřelé díky! Velmi mě těší i povzbuzuje, když vnímám, jak život v Telnici pulsuje od nejmenších až po starší generace a připojuji se svou modlitbou, aby život v Telnici rozkvétal do spokojených sousedských vztahů.

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil

CHARITNÍ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA RAJHRAD

Charitní pečovatelská služba Rajhrad začala klientům své služby poskytovat v roce 2007, nejprve v Rajhradě a blízkém okolí, později i ve vzdálenějších obcích. Pečovatelská služba zajišťuje sociální složku péče o občany, kteří si nemohou samostatně zajistit nutné sociální úkony, a to přípravu stravy, domácí práce, nákupy, vyřizování úředních věcí atd. Poskytovaná služba je sociální službou registrovanou u JMK, je řízena standardy kvality. Charitní pečovatelská služba je terénní služba, poskytovaná uživatelům, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodů věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby. Tato služba je poskytována na základě sepsané smlouvy o poskytování pečovatelské služby. Provozní doba pečovatelské služby je pondělí až pátek 7.00–17.00, ve večerních hodinách a o víkendech a svátcích je pečovatelská služba poskytována po individuální dohodě s klientem a podle sociální potřeby klienta.

Charitní pečovatelská služba je určena pro osoby se zdravotním postižením, osoby s tělesným postižením, osoby s chronickým onemocněním a seniory. Jejím posláním je:

- umožnit lidem v nepříznivé sociální situaci, z důvodu věku, ztráty soběstačnosti, ztráty zdraví, zůstat rovnocenným členem společnosti,
 - poskytovat kvalitní a odborný komplex pečovatelských služeb,
 - umožnit žít nezávisle v přirozeném prostředí svého domova a přitom být v kontaktu s ostatními lidmi,
 - naplnit individuální sociální potřeby uživatelů,
 - předejít vyloučení ze společenského života.
- Cílem charitní pečovatelské služby je:
- zlepšit kvalitu života,
 - umožnit zůstat klientovi co nejdéle v domácím prostředí,
 - snažit se vycházet z individuálních potřeb uživatelů služeb,
 - pomáhat a podporovat uživatele v tom, aby mohl žít stejně jako jeho vrstevníci,

- poskytovat služby sjednané, tak i služby dle aktuálního přání a potřeby uživatelů,
- poskytovat odborné sociální poradenství.

Pečovatelskou službu poskytujeme v Rajhradě a okolních obcích. Službu si klient hradí podle ceníku. Péče je poskytována na základě písemné dohody mezi klientem a naší organizací.

Poskytované úkony v rámci pečovatelské služby:

- pomoc při podání jídla a pití,
- pomoc při oblékání,
- pomoc při samotném pohybu,
- pomoc při přesunu na lůžko, vozík atd.,
- pomoc při úkonech osobní hygieny,
- pomoc při základní péči o vlasy a nehty,
- pomoc při základní péči o ruce,
- pomoc při použití WC,
- dovoz, donáška jídla,
- příprava a podání jídla,
- běžný úklid a údržba domácnosti,
- údržba spotřebičů,
- zajištění nákupů,
- pochůzky,
- základní sociální poradenství.

Dále lze v půjčovně kompenzačních pomůcek zapůjčit např.:

- polohovací lůžka,
- chodítka (různé druhy),
- toaletní křesla,
- nástavce na toaletu,
- sedáky na vanu,
- antidekubitní matrace,
- mechanické invalidní vozíky.

Součástí je i poradenství zaměřené na to, jak si pomůcky vyřídit přes lékaře, a předání kontaktů na další půjčovnu pomůcek atd.

Kontakt:

Eva Lenochová, tel.: 731 124 470,
e-mail: eva.lenochova@rajhrad.charita.cz,
CHPS Rajhrad, Jiráskova 47, Rajhrad.

Eva Lenochová, CHPS Rajhrad

Vozový park charitní pečovatelské služby Rajhrad

NA CO TAKÉ MYSLET PŘI PRODEJI NEMOVITOSTI

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, tento článek nemá být, a ani nemůže být kompletním návodem, jak co nejdokonalěji ošetřit prodej té které nemovitosti, ale klade si za cíl pouze upozornit na některé otázky s prodejem nemovitostí spojené.

Za prvé bych vás chtěl informovat, že občanský zákoník, tedy zákon č. 89/2012 Sb., ve svém ustanovení § 509 stanoví, že inženýrské sítě, zejména vodovody, kanalizace nebo energetické či jiné vedení, nejsou součástí pozemku. Kupní smlouva na nemovitost by tedy dle mého doporučení měla obsahovat ustanovení, na základě kterého prodávající převede nejen pozemek, ale též inženýrské sítě, které pozemkem probíhají.

Za druhé bych chtěl upozornit, že prodávající při prodeji nemovitostí je ze zákona povinen přiznat a uhradit daň z nabytí nemovitých věcí. Tato informace sama o sobě nejspíše nikoho nepřekvapuje, avšak zajímavé je, že zákon umožňuje tuto povinnost převést na kupujícího. Z řad zákonodárců se stále silněji ozývají hlasy, které žádají tuto „vymoženost“ ze zákona opět vypustit. Uvidíme tedy, co nám v tomto ohledu budoucnost přinese. Já osobně bych byl pro zachování možnosti volby, kdo ponese daňovou zátěž, zda kupující, či prodávající. Mimo jiné také proto, že zejména daňové právní normy by z hlediska zachování právní jistoty měly být dlouhodobě stabilní a neměly by být měněny ještě rychleji,

než si veřejnost vůbec stačí jejich existenci uvědomit.

Třetím a posledním pozastavením jsou tzv. energetické štítky budov. Právní úprava požaduje, aby prodávající při prodeji nemovitosti předal průkaz energetické náročnosti budovy nebo jeho ověřenou kopii kupujícímu. Pokud tuto povinnost prodávající nesplní, pak jej může poskytnout citelná pokuta, pro nepodnikatele až do výše 100 000 Kč. Výše citované povinnosti lze nahradit tak, že prodávající předloží kupujícímu listiny související se spotřebou energií, ze kterých si kupující bude moci učit závěr o její energetické náročnosti. To bude spočívat zejména v předložení účtů za elektřinu a plyn, to však platí pouze pro bytové jednotky. *Hugo Hubený*

SMLUVNÍ OMEZENÍ VLASTNÍKA NEMOVITOSTI

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, tento článek se bude věnovat zajímavé novince v českém právu. Konkrétně se budeme zabývat možnostmi smluvního omezení vlastníka nemovité věci s jejím nakládáním. Právo v tomto ohledu doznalo obratu. Dřívější právní úprava spíše vylučovala takové smluvní omezení vlastníka nemovitosti.

Mám pocit, že také v této oblasti se nová právní úprava snaží vyhovět lidem. Nejednou jsem slyšel povzdech klienta, že by i daroval tu chalupu synovi, ale má

obavy, že ten by ji obratem někomu prodal, či daroval své přítelkyni, nebo jinak zatížil. A právě tyto obavy lze podle nové právní úpravy rozptýlit. Darovací smlouva, nebo kupní smlouva může totiž obsahovat i taková ustanovení, která nového vlastníka omezí v dispozici s nemovitostí. Taková omezení pak mohou být i zapsána do katastru nemovitostí tak, aby se každý případný zájemce o předmětnou nemovitost mohl s tímto omezením vlastníka veřejně seznámit.

Sjednat zákaz zatížení a zcizení nemovitosti lze podle § 1761 zák. č. 89/2012 Sb.,

v rámci tohoto zákazu bude vhodné do smlouvy naformulovat, že se vlastníkovi zakazuje nemovitost či práva k ní převést, postoupit, zcizit či jinak umožnit nabytí jakéhokoliv věcného práva k nemovitosti třetí osobě. Zvláště pak lze ujednat i zákaz zřízení zástavního práva, a to v souladu s § 1309 odst. 2. zák. č. 89/2012 Sb. *Hugo Hubený*

Advokátní kancelář

Mgr. Hugo Hubený

Tel.: 608 706 372
E-mail: info@akhubeny.cz
602 00 Brno, Běhounská 4/20

ZMĚNY V ZŠ A MŠ TELNICE OD 1. ZÁŘÍ 2015

Pomalou se blíží konec školního roku a my už se ve škole i ve školce připravujeme na začátek toho příštího. Určitě nás čekají změny, a proto bych chtěla všechny informovat již nyní, aby nedošlo ke zbytečným nedorozuměním. V příštím školním roce nenastoupí na své místo učitelky v základní škole paní Mgr. Pavlína Konečná, takže vznikla potřeba zajistit učitelku-elementaristku pro 1. ročník. Tato situace mne vedla k rozhodnutí převzít její místo, věnovat se opět na

plný úvazek práci s dětmi a dát k dispozici svoji funkci ředitelky školy.

Svou rezignaci na funkci ředitelky školy k 31. červenci 2015 jsem předložila panu starostovi 23. dubna letošního roku. Po dohodě s ním byl neprodleně vyhlášen konkurs na místo ředitele tak, aby mohl proběhnout ještě do konce školního roku a nový ředitel nebo ředitelka mohli nastoupit od 1. srpna 2015.

Když jsem do telnické školy přišla před 15 lety, byla zde pouze 1. a 3. třída, ostatní děti jezdily do Žatčan a já jsem měla pocit, že musím udělat všechno pro to, aby došlo ke změně. Po několika letech se to podařilo a část mého cíle byla splněna. Obě školy se rozdělily a v Telnici pokračovaly čtyři ročníky. Když došlo v roce 2003 ke spojení základní a mateřské školy, byl tu další cíl. Dělat všechno proto, aby se tyto dvě instituce opravdu spojily a fungovaly jako jeden celek. Začalo přibývat dětí a najednou byla školka malá. Museli jsme vymyslet, kam přestěhovat ordinaci lékaře, aby v budově mateřské školy mohly být dvě plnohodnotné třídy. To se podařilo včetně přístavby sociálních zařízení pro žáky školy, kteří chodí do MŠ na obědy. S tím samozřejmě souvisela i modernizace školní jídelny. A proč nejít ještě dál. Mým hlavním cílem bylo vždy vrátit do Telnice kompletní první stupeň, aby naše děti nemusely v Újezdě u Brna nebo na jiných školách „naskakovat do rozjetého

vlaku 5. třídy“. Podařilo se zrealizovat přístavbu ve dvoře ZŠ a „první pátáci“ po téměř 40 letech byli na světě. A protože se Telnice neustále rozrůstá a k naší spokojenosti přibývá dětí, začala být i původní mateřská škola malá. Přístavba nové budovy v areálu MŠ přinesla nejen rozšíření o další třídu, ale i přestěhování ordinace lékaře z provizorních prostor. Dnes máme v obci moderně vybavenou školu prvního stupně a školku, která je plně obsazená telnickými dětmi. Tohle všechno se dalo realizovat jen díky obrovské podpoře zřizovatele školy – obce Telnice, všech starostů a zastupitelů, kteří se během těch 15 let vystřídali ve funkcích. Vždycky jsem u nich našla podporu pro dobrou věc a věřím, že takto bude s obcí spolupracovat i můj nástupce ve funkci ředitele nebo ředitelky. Celé toto období mi vzalo hodně sil, a já teď, stejně jako při svém nástupu, cítím, že je potřeba změna, je třeba, aby do vedení přišel někdo, kdo bude chtít školu zase někde posunout, stanoví si své cíle a já mu v tom budu samozřejmě pomáhat. Nemám zájem odcházet ze školy, které jsem věnovala 15 let svého života. Naopak. Nyní bych si chtěla užívat to, co se podařilo vybudovat, a celou svou energii a sílu věnovat vašim dětem tak, jak jsem to vždycky chtěla. Věřím, že výběrová komise při konkurzním řízení zvolí toho správného nástupce, který bude v mé práci úspěšně pokračovat.

Leona Bimová, ředitelka školy

ZÁPIS DO MŠ TELNICE V ROCE 2015

Krásného slunečného odpoledne ve středu 15. dubna 2015 probíhal v nové třídě mateřské školy zápis budoucích školčátek. Děti s maminkami, tatínky či babičkami přišlo 26. Hned po příchodu je přivítala paní učitelka, která „vzpovídala“ rodiče. Potom přišla řada na děti, pro které byly nachystány u dvou stolečků s paními učitelkami různé úkoly a povídání. Děti byly šikovné a za odměnu si odnesly berušku, kterou vyrobily děti z třídy tygříků, a něco sladkého. Pro příští školní rok je do školky přijato **24 nových dětí**. V celé školce bude v příštím školním roce 76 dětí z Telnice.

*Hana Umlášková,
vedoucí učitelka MŠ Telnice*

OREL MOŘSKÝ NA NÁVŠTĚVĚ V MATEŘSKÉ ŠKOLE

V úterý 10. března 2015 jsme měli ve školce návštěvu. Přijeli za námi pracovníci ze Záchrané stanice pro dravé ptáky Rajhrad. S sebou přivezli krásného ptáka – orla mořského.

Je to ona a jmenuje se Sára, je jí 24 let, jak jsme se dozvěděli, váží asi 7 kg, rozpětí křídel má 2,5 m. Děti se také dozvěděly, jaké druhy orlů ještě existují,

z jakých barev se skládá jejich peří, kolik mají prstů na noze, zakusili jsme, jaký vítr vznikne, když orel zamává křídly. Na závěr se děti naučily orla nakreslit. Všem se moc povedl. Program, který pro nás pracovníci záchrané stanice připravili, se setkal nejen u dětí s velkým ohlasem, moc jim děkujeme.

MŠ Telnice

KONKURZ NA NOVÉHO ŘEDITELE ZŠ A MŠ TELNICE

Na základě přijaté rezignace současné ředitelky školy paní Mgr. Leony Bímové vypsal zřizovatel konkurz na nového ředitele/ku, termín pohovorů s přihlášeným uchazeči byl stanoven na pátek 12. června 2015. Z tohoto důvodu nebylo možné do uzávěrky zpravodaje zveřejnit výsledky tohoto konkurzního řízení. Nicméně mi dovolu- te, abych v této chvíli poděkoval paní

Leoně Bímové za dosavadní spolupráci s vedením obce Telnice. Za sebe mohu potvrdit, že období čtyř a půl roku, po které jsem měl možnost s paní ředitelkou spolupracovat, bylo jistě přínosem jak pro školu (školku) samotnou, pro její žáky i rodiče, tak i pro celou naši vesnici. Za celé patnáctileté období působení paní Leony Bímové se telnické školství posunulo výrazným způsobem dopře-

du. A to je jistě velkou zásluhou i paní ředitelky.

Jsem rád, že paní Leona Bímová zůstává ve škole na pozici učitelky a bude se moci nadále věnovat nejen samotnému vyučování nejmladších žáků naší školy, ale i dalším aktivitám, pro které si vždy ráda našla čas navíc. Přejí jí v tom hodně úspěchů a radosti z vykonané práce.

František Kroutil, starosta obce

PIETNÍ AKT – 70 LET OD OSVOBOZENÍ OBCE

Pěkné páteční odpoledne přivítalo řady místních obyvatel a rodáků u pomníku obětem II. světové války, aby společně v den 70. výročí osvobození naší obce (24. dubna 2015) uctili jejich památku. Úvodem zazněla státní hymna, po ní projev starosty obce se jmenovitým uvedením telnických obětí. Poté se starosta obce s paní místostarostkou vydali položit pamětní věnec k samotnému pomníku, totéž učinili zástupci telnického Sokola, z nichž Pavel Oborný a Eva Kořálníková drželi v sokolských krojích čestnou stráž. Na závěr ještě Ladislav Kořálník ukázal pamětní medaili a pozdrav od Ludmily Dulajevové z Ruska, který v těchto dnech doručila obci Telnice i jemu samotnému (jde o vnučku I. Minajeva, v Telnici zahynulého velitele tankové jednotky, která ji osvobozovala).
FK

BESEDA S ERIKOU BEZDÍČKOVOU

V pátek 24. dubna 2015 navštívila naši obec paní Erika Bezdíčková a obohatila pietní akt k 70. výročí osvobození od naci- smu svým neuvěřitelným příběhem. Paní Erika Bezdíčková se narodila se v roce 1931 v Žilině v židovské rodině. Z důvodu vzniku Slovenského státu v roce 1939 jí jako židovskému dítěti nebylo dovo- le-

no chodit do školy a musela ukončit své vzdělání v sedmé třídě základní školy. Jako téměř všichni židovští občané, neunikla ani ona a její rodina nucenému odchodu do sběrných, pracovních a nakonec koncentračních táborů.

Jako jeden z nejsilnějších okamžiků jejího vyprávění zapůsobila na poslu-

chače scéna z Osvětimi, kdy při takzvané selekci byla rozhodnutím doktora Mengeleho odtržena od své maminky, kterou držela za ruku a jak velmi dojemně uvedla: „Maminku jsem neudržela, do konce života si to budu vyčítat“. Maminka paní Bezdíčkové ještě ten den zahynula v plynové komoře. Bylo

také silné si uvědomit, že k přežití paní Bezdíčkové pomohla darovaná miska na jídlo, která byla navrtána a opatřena provázkem, který měl být uvázán kolem pasu, aby jí misku spoluvězni neukradli. Bez misky nebyla šance na přežití. Na pochodu smrti se jí podařilo uprchnout a nelehkým způsobem se vrátila do rodného města, kde hledala svoje rodiče. Ti ale zemřeli v osvětimské plynové komoře.

Několik let po válce se vdala a měli s manželem dvě děti. Jejím muži, který pracoval u generála Čepičky na Ministerstvu obrany, začalo vadit, že je jeho žena Židovka. Rozvedl se s ní a jejich

syna si vzal do péče, což paní Bezdíčkovou velmi ranilo. Poté pracovala několik let v Československém rozhlasu v Praze, kde se potkala s mnoha tvůrčími osobnostmi. Po roce 1968 ztratila zaměstnání – pro svůj židovský původ a pro nesouhlas se sovětskou okupací. Díky slušným lidem, kteří se nebáli zaměstnat Židovku, začala později pracovat ve vědeckotechnické společnosti, kde potkala svého nynějšího muže Pavla Bezdíčka, se kterým žije 43 let. Až do sametové revoluce pracovala jako redaktorka v Technických novinách.

Její přednáška v Telnici byla velmi silným zážitkem nejenom pro pamětníky

a střední generaci, ale i pro nemálo zastoupené náctileté. Přednáška byla taktéž doplněna promítáním filmu o paní Bezdíčkové z projektu Neznámí hrdinové, který natočila režisérka Olga Sommerová (tento dokument lze shlédnout na internetové stránce <https://www.youtube.com/watch?v=7LPzhsHVifA>).

Paní Erice Bezdíčkové patří velký dík za její dojemné a zároveň varovné vykreslení děsivých osudů Židů za druhé světové války. Mělo by být pro nás, kteří žijeme v době svobody a hojnosti všeho, příkladem silné vůle a velké lásky k životu a lidem.

Štefan Chovanec

SETKÁNÍ KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ (KLAS)

V úterý 24. března 2015 jsme naše setkání zahájily jako obvykle písní KLASu, následovalo procvičení obou rukou za pomoci prádelního kuličku (budeme tvořit a pohyblivost prstů je nutná), zbystření paměti a pozornosti přinesl pracovní list, na němž jsme měly za úkol hledat chybějící hlásku ve slově, výsledkem pak bylo doplnění tajenky. Posloupnost jednotlivých aktivit byla trochu jiná, než obvykle, poněvadž práce, která nás čekala, si vyžádala víc času. Pracovaly jsme s recyklovaným materiálem, vystříhovaly, barvily, lepily a výsledkem byly květiny, patřící také k těm jarním – narcisy. Navštívil nás pan starosta i paní místostarostka, pořídili fotografie do naší kroniky, za což jim oběma děkujeme. Vzhledem ke skutečnosti, že právě úterý bylo dnem narozenin pana starosty, přijal od nás gratulaci.

KLAS se dále sešel 14. dubna 2015 v počtu čtrnácti žen. Hlavním tématem byla „Sociální péče ve stáří“, což je téma, které

se naší věkové skupiny úzce dotýká. Zahájily jsme jako už tradičně zpěvem, poté přišla rozcvička paměti v podobě rýmovaček. V hlavním tématu jsme se sezná-

mily s institucemi, zabezpečujícími služby jak placené, tak i ty poskytované zdarma. Po psychohygieně jsme si v době přestávky vypily čaj a následoval trénink

paměti v podobě pracovního listu. V tzv. psychomotorice jsme si vzájemně přihrávaly molitanovou kostku a procvičily si sčítání a odčítání v oboru do 100. Členky KLASu projevíly zájem nahlédnout do kroniky. Všem se moc líbila, jedna z nás do příštího setkání obohatí jednu ze stránek svým zápisem. Návštěva z OÚ byla mile přivítána – pan starosta zrekapituloval události uplynulých čtrnácti dnů a reagoval na vznesené dotazy z naší strany. Musím se ještě zmínit o nové člence, kterou jsme mezi sebe přivítaly.

V úterý 28. dubna 2015 jsme se pak v KLASu sešly, abychom se zabývaly tématem „Senior a kultura“. Byly zařazeny všechny aktivity jako obvykle. V hlavním tématu jsme si připomněly, co všechno je vlastně pod pojmem kultura zahrnuto. Zpestřením byla hudební nahrávka velkána sousedního státu – W. A. Mozarta, vlastně dvě ukázky, neboť jedna ze seniorek také přinesla CD. Překvapením pro nás, jak se později ukázalo, milým, byla návštěva paní Mgr. Dany Žižkovské ze spolku Spokojený senior – KLAS v Brně. Další milou návštěvou byla paní místostarostka, které byl paní Žižkovskou předán Certifikát jakosti proseniorské organizace. Paní Žižkovská si také prohlédla naši kroniku a vyslovila za ni pochvalu. Poté se paní Žižkovská zapojila do naší činnosti a všechny jsme odcházely nakonec domů, aniž bychom si uvědomily, že vlastně proběhla jakási „kontrola“. Těším se na další setkání v rámci KLASu!

Za KLAS Telnice Marie Fialová

Sociální komise obce Telnice ve spolupráci s brněnským Centrem pro rodinu a sociální péči srdečně zve SENIORY na setkání s programem

KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

v úterý 30. června 2015
od 9:00 do 11:00 hod.
v Šatlavě, vstup z OÚ Telnice

Téma: „Dovolená – památky ČR“

Příspěvek na náklady: 20 korun
Bližší informace získáte u paní Marie Fialové na telefonním čísle: 777 068 788.

www.telnice.cz

NEZAPOMENUTELNÝ ZÁŽITEK Z BESEDY S PANÍ BEZDÍČKOVOU

Byl pátek podvečer 24. dubna 2015. Právě tento den, ale již před 70 lety, byla naše vesnice Telnice osvobozena. V tento den se letos uskutečnila na pozvání obce beseda s drobnou, milou, příjemnou, ale hlavně velice pozitivní paní Bezdíčkovou, která si prošla jako dítě peklem koncentračních táborů 2. světové války. Je až neskutečné, čeho byli schopni lidé vůči lidem. Kolik krutosti, bezpráví a bezmoci! Vzpomínání paní Bezdíčkové se zúčastnilo hodně občanů a při jejím vyprávění by byl slyšet spadnout i špendlík. Byly vidět i slzy v očích nás všech. Knihu, kterou o svém životě paní Bezdíčková napsala, si nás většina koupila, dokonce počet kusů ani nestačil, takže pan starosta musel přivést další.

Měl by si ji přečíst každý, hlavně my, kdo jsme válku nezažili. Četla jsem ji a uvědomila si, jak bylo vše drastické a smutné.

Přes to všechno, čím si paní Bezdíčková prošla, nám o tom dovedla poutavě povídat. Přejeme paní Bezdíčkové a jistě i všem dalším, kteří si utrpením v koncentračních táborech prošli, hodně a hodně zdraví,

aby byli schopni vše dále zprostředkovávat mladé, nové generaci. Vždyť svoboda není zaručena v žádné době. Bez vědomí minulosti není budoucnosti. Velký dík paní Bezdíčkové!

Eva Kořalníková

Zleva: Jaroslav Janko, Anna Amálie Dudová, Ladislav Kořalník, Erika Bezdíčková, Eva Kořalníková

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V sobotu 14. března 2015 se na telnické faře uskutečnila postní duchovní obnova, kterou vedl P. Max Dřímál,

farář z farnosti Panny Marie Pomocnice v Brně-Žabovřeskách. Tématem duchovní obnovy byly „impulsy“ pro

správné prožívání postní doby. P. Max nám pomocí krátkých glos či příběhů odhaloval, co je v duchovním životě důležité, a co ne. Probírali jsme podrobněji tři základní pilíře postní doby, kterými jsou modlitba, půst, almužna. Na závěr nás P. Max vyzval, abychom se nechali obejmout a pohladit Boží rukou, a zdůraznil 5P Božích dětí: Přátelství s Bohem a s lidmi, Pravda, Pracovitost, Poctivost a Pohoda. V přestávkách mezi tématy jsme měli možnost přijetí svátosti smíření či duchovního rozhovoru. V půl dvanácté jsme společně slavili mši svatou, při které nás zpěvem doprovázel výběr z malé scholy a hrou na housle potěšila Katka Jahodová. Po mši sv. jsme se přesunuli zpět na faru, kde nás čekal oblíbený gulášek – obsluhovaly nás pilné „včelky“, kterým děkujeme za vzorné organizační zajištění. Po kávě následoval krátký film o muži bez rukou a bez nohou, který nás inspiroval k přijetí našich omezení a hledání možností uplatnění. Duchovní obnovu jsme ukončili před Nejsvětější svátostí. Díky všem za pěkné společenství!

Anna Králová

VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ

Pátek 20. března 2015 byl dnem částečného zatmění Slunce a večerem plným tvoření. Telnické sluníčko stejně jako každý rok pozvalo všechny, kteří si rádi vytvoří něco pěkného pro radost a k výzdobě svého bydlení, na již tradiční Velikonoční tvoření. Tentokrát se hlavním materiálem pro tvoření stal přírodní materiál pedig, ze kterého jsme si mohli, pod vedením zkušené „pletačky“ z pedigu paní Johany Rožnovské a Evy Rožnovské, vytvořit velikonoční věneček nebo vajíčko k ozdobě dveří či stěn našeho bytu. Na tvoření přišli nejenom ženy, ale i starší děti,

kterým pletení šlo pěkně od ruky. Jak některé maminky nazvaly, toto tvoření bylo jedním z náročnějších a při pletení se některé z nás pěkně „zapotily“. Věřím, že všichni měli nakonec ze svých výtvorů radost a doma sklidili

pochvalu za pěknou dekoraci k nadcházejícím velikonočním svátkům. Kdo by chtěl vidět, jak vypadá hotový výrobek z pedigu, tak musí příště přijít tvořit s námi...

Za Telnické sluníčko Pavla Chovancová

NÁVŠTĚVA TURISTŮ Z UNIČOVA V TELNICI

V sobotu 21. března 2015 navštívili naši obec a okolí členové Klubu českých turistů TJ Uničov. Klub turistů Uničov má 162 členů a byl založen společně s organizací Sokola v Uničově v roce 1921 a patří k největším turistickým klubům v kraji. Činnost organizace byla přerušena jen v době okupace v roce 1939 a obnovena byla 12 let po válce. V dopoledních hodinách

jsme s našimi přáteli zavítali na Mohyly míru, kde jsme se seznámili s průběhem bitvy tří císařů. Při přejezdu do městečka Židlochovice jsme společně navštívili některá významná místa bojiště, jako jsou vrch Santon, Žuráň, okolí sokolnického zámku a Telnice. Za krásného jarního počasí jsme vystoupili ze Židlochovic na kopec Výhon a rozhlednu Akátová věž. Po příjezdu

do Telnice a dobrém obědě v restauraci na orlovně jsme spojili návštěvu naší obce s ochutnávkou vín. Domů odjeli hosté spokojeni a plní dojmů ve večerních hodinách. Líbila se jim nejen obec a její okolí, ochutnávka dobrých vín, ale i příjemní a pohostinní lidé, se kterými se během návštěvy naší obce seznámili.

Zdeněk Kubiček

14. VÝSTAVA VÍN S NÁVŠTĚVOU PŘÁTEL Z CIFERU

Telnice zažila v sobotu 21. března 2015 již čtrnáctý ročník výstavy vín, které se zúčastnila celá řada místních obyvatel a také pozvaných hostů. Mezi nimi ani letos nechyběli přátelé z partnerské obce Cífer v čele se starostou obce Marošem Saganem a Ludovítem Slovákem ze zahrádkářského a vinařského spolku. Celkem nás přijelo navštívit devět hostů ze Slovenska, kteří byli vřele přivítáni Václavem Burkem, Ladislavem Páralem a Zbyňkem Švehlíkem a také starostou obce Telnice. Výstava měla tradičně vynikající úroveň, celkově mohli účastníci okošťovat 602 vzorků z 48 obcí, mezi nimi 53 vzorků z Telnice a 25 vzorků z Cíferu. Po příjemně strávených chvílích při košťování vína přišla řada také na Varmužovu cimbálovou muziku, která rozezpívala celý sál orlovně. To už se ale naši přátelé pomalu chystali na cestu domů, přece jenom je to do Cíferu téměř dvě hodiny cesty. Děkujeme

všem organizátorům za pěkně strávené odpoledne ve společnosti dobrého vína a přátelům z Cíferu za milou návštěvu,

během které jsme dohodli přípravu některých dalších společných aktivit. Jistě se máte na co těšit.

FK

ROZHOVOR S PANÍ DANOU ŽIŽKOVSKOU, SPOLUZAKLADATELKOU SPOLKU SPOKOJENÝ SENIOR – KLAS

Zleva: Dana Žižkovská, Pavla Chovancová, Marie Fialová

Paní Dana Žižkovská přijela 28. dubna 2015 na supervizi fungování Klubu aktivních seniorů (KLAS) v Telnici, u jehož zrodu před necelými čtyřmi lety pod hlavičkou Centra pro rodinu a sociální péči Brno sama stála. Požádali jsme ji o krátký rozhovor.

■ *S jakými závěry z této „kontroly“ odjíždíte?*

Vidím u vás obrovský vzestup ve funkčnosti KLASu, kdy se do celé této aktivity už zapojují všechny účastnice, nikoliv jenom animátorka. Z toho soudím, že KLAS přijaly za svůj.

■ *Jaký význam má KLAS pro seniory?*

KLAS je nabídka, jak stáří prožívat společně, jak ho žít aktivně a „nezakrknět“ doma. Jak získávat nové informace o různých tématech, jak do něj vložit svoje zkušenosti nebo dovednosti a také jak se lépe vyrovnat s některými osobními obtížemi, které život ve stáří přináší.

■ *Co je důležité pro to, aby KLAS v takové obci, jako je Telnice, dobře fungoval?*

Z vnějšího pohledu se může zdát, že KLAS přináší pouze konkrétní aktivity pro seniory, jako je např. trénování paměti nebo jemné motoriky. Vnitřní pohled však nabízí místo pro setkávání,

kde si v bezpečném prostředí můžeme říci i věci, které se navenek nenesí, navzájem se poradit, inspirovat se, dodat si odvalu a také chuť něco udělat pro druhé. Aby se to všechno dobře dařilo, je nutná podpora samosprávy obce, která se o své občany staršího věku skutečně zajímá a která se rozhodne KLAS založit. Na druhém místě je třeba většinou dodat odvalu a sebedůvěru tomu seniorovi, který se vedení KLASu ujme. A to se v Telnici podařilo. Jsem ráda, že jsem vám mohla při této příležitosti předat Certifikát jakosti pro seniorské organizace.

■ *Za co konkrétně se tento certifikát obcím a městům uděluje?*

Mohou jej získat právě ty obce, které dlouhodobě vytvářejí podmínky pro realizaci proseniorských aktivit, stejně jako se snaží o zvyšování úcty ke stáří ve společnosti a o podporu aktivního prožívání stáří. Držitelé těchto certifikátů budou z naší strany také

prezentováni na internetových stránkách Jihomoravského kraje, konkrétně v sekci rodinné politiky (www.rodinna-politika.cz).

■ *Jak je těžké se vlastně stát animátorem, tedy vedoucím KLASu, který pravidelně vede své vrstevníky, kamarády, přátele či příbuzné?*

To je právě ten nejtěžší úkol: přijmout svoji úlohu vedoucí osobnosti jako toho, kdo provází a pomáhá ostatním, a ne toho, kdo striktně řídí druhé. Tato role je výrazně složitější v prostředí, kde se lidé celkem dobře znají či spolu vyrůstali. Dobře vím, že paní Marie Fialová se po absolvování našeho kurzu v Brně velice hezky a svědomitě této nové role ujala. Z vlastní zkušenosti vedoucí KLASu vím, že to pro ni musí představovat mnoho hodin jejího času a často neviditelné práce. Když se sem opakovaně vracím, mám radost z toho, jak se jí vedení KLASu daří, a při setkáních vnímám velkou spokojenost účastnic KLASu. Samy totiž přicházejí s novými nápady, náměty, vedou kroniku, připravují občerstvení, plánují výlety, a tím se aktivně zapojují do setkání KLASu.

■ *Co byste do budoucna přála telnickému KLASu?*

Jako u každé práce, která vyžaduje námahu, bych i telnickému KLASu přála do budoucna co nejvíce podaných rukou

ke spolupráci. Těším se na to, až se na některém z dalších pokračování našich kurzů, které vzdělávají aktivní seniory, potkám zase s paní Fialovou a dalšími skvělými občany z Telnice, kteří se do ak-

tivit pro seniory zapojí. Dobře fungující telnický KLAS je totiž skvěle připravenou půdou pro rozvoj dalších seniorských a mezigeneračních aktivit ve vaší obci.

Za rozhovor děkuji František Kroutil

MINISTRANTSKÝ VÝLET NA PETROV

Telničtí, sokolničtí a pratečtí ministranti v síle 17 kluků se na Zelený čtvrtek (2. dubna 2015) vydali na výlet do katedrály na Petrov, kde se zúčastnili mše *Missa Chrismatis*, která byla sloužena otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem a koncelebrována velkou řadou kněží brněnské diecéze. Po mši svaté se kluci měli možnost i díky P. Ladislavu Kozubíkovi setkat s otcem biskupem osobně, z čehož vznikla originální selfie. Panu biskupovi jsme po blahopřání k jeho 25. výročí jmenování biskupem a ten v dobré náladě s kluky chvíli vesele diskutoval. Jenže pisatel

těchto řádků slíbil hamburger každému klukovi, který si s biskupem plácne rukou, a tak otec biskup – nic netuše – zajistil každému ministrantovi svačinu u jedné nejmenované nadnárodní společnosti. Jakmile to zjistil, dobře

se touto zprávou bavil. Za organizační a technickou podporu děkujeme otci Ladislavovi, Gabriele a Dorce Vybíralovým a Štefanu Chovancovi.

*František Kroutil,
vedoucí ministrantů*

HRKÁNÍ 2015

Práci zvonů, které v době Velikonoc tradičně podle legendy odlétají pro požehnání do Říma, letos převzalo přesně 30 dětí. Celkem šestkrát během Velkého pátku a Bílé soboty vyrazily do ulic Telnice a pomocí nejrůznějších hrkačů, trakačů a klepadel ohlašovaly klekání a poledne a také zvaly k návštěvě místního kostela sv. Jana Křtitele. U Božích muk, křížů, u kapličky, u některých domácností a na rozcestích přidaly zpívanou modlitbu, ke které se mohli přidat i kolemjdoucí. Její text se nemění už několik desítek let. Děti si za svou činnost vykoledovaly spoustu sladkostí, které si mezi sebou rozdaly. Drobné, které se vybraly, byly rozdělené na tři části. První z nich si mezi sebe rozdělily děti, druhá bude věnovaná na nějakou dobrotinnou věc a za poslední část se pořídí nové a opraví stávající hrkače a klepače. Děkuji všem dětem, které stále s velkou chutí dodržují tuto

fyzicky náročnou tradici, a zvláště pak těm, kteří přijdou i na ranní 6. hodinu, i když mají prázdniny. Poděkování pat-

ří také všem, kteří vykouknou ze svých domovů a dětem přispějí na koledu.

Kateřina Umlášková

PLETENÍ POMLÁZEK, TATARŮ, ŽÍL, KORBÁČŮ

Každý rok se před Velikonocemi scházejí ženy na tzv. Velikonočním tvoření. Akci zaštití Telnické sluníčko, ženy si popovídají, vyrobí krásné dekorace do našich domovů a ještě zapojí své ratolesti. Letos vznikla myšlenka obohatit velikonoční tvoření Telnického sluníčka o setkání mužů a jejich synů při pletení pomlázek. Po domluvě se Štefanem Chovancem jsem tedy zajistil proutky. Na Květnou neděli se nás několik sešlo na faře v Telnici, abychom jako tatínci upletli se svými syny tataru, ze kterých už o týden později na Velikonoční pondělí přejde jarní míza do našich drahých poloviček a zajistě pomůže k jejich rozpuku. Pravdou je, že nás nebylo mnoho – dohromady s dětmi asi deset. O to rodinnější atmosféra vznikla a také snad byli s žíly či korbáči jejich tvůrci a hlavně naše ženy spokojeni.

Petr Gabrhel

KONCERT PĚVECKÉHO SBORU CARMEN

Farníci z Telnice, Sokolnic a Prace se pustili do přípravy zajímavé akce: pozvali si velký pěvecký soubor Carmen ze Zábřehu na Moravě. Asi čtyřicet skvělých zpěváků se čtyřmi sbormistry přijelo vlastními auty do Telnice a po krátkém občerstvení zavítalo do kaple památníku Mohyla míru, kde si všichni společně zazpívali a vyzkoušeli si zajímavou

akustiku tohoto prostoru. Po prohlídce přilehlého muzea se vydali zpět do Telnice, kde se před večerí setkali s nečekaným zážitkem: kolem nich procházela ke kostelu svatba, aby se zde nechala slavnostně vyfotit. Ve chvíli, kdy se v přítomnosti sboru objevili ženich s nevěstou, spustil sbor nádherné svatební hudební blahopřání – jaké překvapení! Jedním

z příbuzných byl na svatbě také senátor Jiří Čunek, který se hned ujal organizace a přemluvil sbor, aby šel ještě jednou svatebčanům zazpívat. A tak se svatba ihned po focení seřadila pod stříbrným smrkem na kostelním nádvoří, sbor naproti nim pod okny fary a mezi nimi ženich s nevěstou, kteří dostali i židličky. Sbor zazpíval další blahopřejné písně ze svého repertoáru a potěšil tak jistě nejen Jiřího Čunka, ale i novomanžele se svatebním doprovodem.

Po tomto nečekaném zážitku se vydali sboristé ke společné večeři, kterou jim připravili farníci na faře. Po večeři si pak s nimi přišli zazpívat bratři Jahodovi a kostelníci, manželé Královi. Jedna lidová píseň střídala druhou, kytara se předávala z rukou Franty Jahody do rukou sbormistra Karola Ozorovského, jak Tonda Jahoda zapěl první tóny nové písně, hned zase kontrovali hosté ze Zábřehu další. Panovala tak vynikající atmosféra, že se ani nikomu nechtělo jít spát. To už ale na faře stáli frontu pohostinní místní obyvatelé, ale také farníci ze Sokolnic a Prace, kteří nabídli členům sboru ubytování. A tak se postupně všichni rozcházeli do svých příbytků i s dvěma až třemi hosty. A co vím od některých z nich, ještě se doma dlouho sedělo a vykládalo.

Po snídani se pak ráno členové sboru sešli v telnickém kostele a po rozezpívání zpestřili a obohatili svým zpěvem nedělní mši svatou jak v Telnici, tak i v Praci. Pokaždě je čekala zasloužená odměna v podobě bouřlivého potlesku. To byla nejlepší pozvánka na odpolední koncert, který se už chystal v Telnici. Po společném obědě, kterému předcházelo zpívané poděkování, se zábřežská parta vypravila se starostou obce na procházku vesnicí, přičemž na revanš za krásný večer zastavila u domu Tondy Jahody a příjemně ho překvapila písničkou, kterou vystříhla prostě jen tak na ulici, přišli ho pozvat na svůj koncert, který za půl hodiny začínal v kostele. Milé dojetí se dalo krájet. V kostele

sv. Jana Křtitele pak pěvecký sbor předvedl ukázky ze svého repertoáru s důrazem na duchovní písně různých žánrů, původů i jazyků. U dirigentské taktovky se střídali čtyři sbormistři a zpěváci svým výkonem navodili skvělou atmosféru. To však ještě nebylo vše: posluchači sboru ve stoje aplaudovali a vyprovodili tak všechny zpěváky před kostel. Jenže ti jim jejich vřelý aplaus oplatili ještě několika rozlučkovými písněmi, to když se postavili kolem chodníku a stylově se pozdravili na příští shledanou.

Loučení jsme se už nemohli vyhnout, Zábřeh je od Telnice přece jenom 120 kilometrů. Krásné vzpomínky na chvíle plné přátelství, pohody a upřímného

přijetí tu však i po odjezdu osmi aut zůstávají. A věřte, že i tentokrát se potvrdilo staré úsloví, že nejlepší věci jsou zadarmo. Akci podpořila finančně obec Telnice (úhrada dopravních nákladů), na občerstvení se podařilo vybrat z dobrovolného vstupného samotného koncertu a díky příspěvkům dárců. Děkujeme!

Zábřežský sbor přijel svým zpěvem rozdávat radost, a to se mu beze zbytku podařilo. Děkujeme! Poděkování také zaslouží všichni, kdo se jakkoliv podíleli na organizaci víkendové akce a že jich nebylo málo: od úklidu fary, přes přípravu jídel, pečení cukroví a koláčů, obsluhu na faře až po ubytovávající rodiny.

Hana a František Kroutilovi

JAK DO TELNICE PŘIJEL MODRÝ KŮŇ

Ač by se podle názvu mohlo zdát, že se jedná o pohádku, opak je pravdou. Vše, co se dočtete, je pravda a nic než pravda, ale vlastně to tak trochu pohádku připomíná.

Bylo nebylo, přibližně v prosinci 2013 byla na jedné sociální síti jménem Modrý koník vytvořena soukromá skupinka s názvem Srpnovky 2014. Vzhledem k tomu, že se jednalo o sociální síť sdružující hlavně maminky, matky, mámy, tēhule, dámy v očekávání a jiné poblázněné ženštiny, bystřejší již tuší, že název byl odvozen od termínu předpokládaného porodu. Sice se nám to krapet vymklo z ruky a rodily jsme od května do září, nikoho jsme ze svých řad nevy-

loučily, naopak, držely jsme při sobě, jak to jen šlo.

Nevím, jaké máte zkušenosti se servery pro matky a těhotné, ale většinou se nedá očekávat, že všechny uživatelky budou sympatické, milé, vtipné, správně vychovávající a ochotné vždy pomoci, zkrátka jako vy. Dokonce se dá předpokládat, že některé dámy vám pěkně polezou krkem. A víte co? Nám se stal ten zázrak a padly jsme si do oka všechny. Bylo nás 26 a zatoužily jsme se poznat osobně. Bohužel jsme byly rozetě po celé republice a nebylo úplně možné svolat všechny na jedno místo. Padlo tedy rozhodnutí, že se budou konat srazy dva: jeden v Praze a jeden na

Moravě. Protože moravský sraz měl být o 14 dní dříve, začalo těžké hledání a vyjednávání o tom, kde se všechny sejdem, které místo bude nejlepší pro hodně maminek a ještě více dětí. Pátraly jsme v Brně, v okolí, pořád nebylo nic, co by nás nadchlo. Návrhy uspořádat setkání venku byly sice fajn, ale na přízeň počasí sázet nelze. Tu jedna Tajemná vložila do diskuse příspěvek, že bychom se mohly sejít u nich v Telnici v sokolovně, následovalo pár smajlíků, aby nám bylo jasné, že se jedná o vydařený žert. Kdyby Iva (Donovalová) tušila, co vše tou jednou větou na sebe a celou obec uvalila, možná by sáhla po tlačítku Delete. Slovo Telnice se náhle stalo nejvíce se objevu-

Zprava Eliášek, Anička, Noe, Honzík, Violka, Ediček, vzadu Madlenka, Monička, plačící Justýnka, Beuška, Elenka, Apolenka

jícím slovem v naší diskusi, co si budeme namlouvat, nikdo danou obec příliš neznal, Telnice se stalo nejvíce vyhledávaným slovem na Google Maps a najednou minimálně 26 matek vědělo, kde se nachází a kde to ta naše lvča působí.

Ráda bych také vysvětlila, co já, matka dvou dětí z malého města na jihu středních Čech, dělala na moravském srazu pořádaném pro moravské „srpnovky“. My, české „srpnovky“, jsme totiž začaly lehce závidět a litovat. Závidět úžasně vypadající sraz a litovat, že část svých virtuálních přítelkyň nepoznáme. Slovo dalo slovo, návrh střídal návrh a za chvíli bylo rozhodnuto. Chtěly jsme poznat krásy Moravy a vyrazit na prodloužený víkend, který spojíme s výpravou do Telnice. A tak se celá má rodina vydala 250 kilometrů, aby se pokochala jižní Moravou a poznala bandu lidí, které jsem před tím nikdy neviděla a nikdy neslyšela. Šílené, že?

Den D byl naplánován na 11. dubna 2015. Počasí bylo jako na objednávku. My přijížděli od Lednice, kde jsme byli ubytováni, a hned od sjezdu z dálnice mě zaujaly krásně upravené domy, předzahrádky, náves, bylo vidět, že místní se o své vesnice starají, nezahlédla jsem téměř jediný neupravený zchátralý dům,

u nás je realita bohužel jiná. Do Telnice jsme trefili bezvadně, od parkoviště nás neomylně vedly šipky, které byly prací naší lvči, dokonalé organizátorky, a její Natálky. Cítila jsem lehké vzrušení, možná nervozitu, napětí. Jaké budou? Budeme si mít co říct i naživo? Vešli jsme do sálu, kde už pár maminek bylo, sem tam se povalovalo či popolézalo nějaké dítě a u vstupu stála ta tmavovlasá, sympatická holka a vítala nás chlebem a solí. Jsem milovníkem tradic a upřímně říkám, že mě to až dojalo, já jsem totiž takové přivítání ještě nezažila. Obratem jsme dostali dárečky, které jsme pak na hotelu pečlivě prozkoumali, a já se na chvíli cítila jak nějaká slavná osobnost, které se dostává takové péče...

Veškeré obavy byly liché, čím více se nás scházelo, tím více se povídalo, mluvilo, kecalo, žvanilo, krmilo, přebalovalo, honilo děti, jedlo a pilo. Všechny holky byly přesně tak fajn, jak jsem si myslela, mnohé byly ještě hezčí a milejší než na fotkách a celkově to bylo dokonale strávené odpoledne. Tatínkové, kteří měli tu odvahu přijít mezi tolik žen, rychle vzali děti větší či menší do kočárků či za ruku a prošli se po Telnici víc než my, které si stále měly co povídat, že jsme ani nos nevystrčily. Také jsme měly strach, že

by se nám děti vrátily dřív, než si stačíme všechno říct. Má starší dcera bájila o místním hřišti a ta malá o čerstvém vzduchu, na kterém se jí tak dobře spalo. A já i ostatní srpnovky musíme hlavně chválit. Pať jsme byly ze super servisu v místním pohostinství. Ti sympatíci dokázali vyčarovat z mála hodně, zasytili nespočítaně hladových krků, neváhali zavařit toastovač a kávovar, aby si pár matek na mateřské užilo svůj den. Patří jim velký dík.

Další dík patří celé obci, že to s námi přežili, tento článek bude asi i malým vysvětlením, co se to v tu inkriminovanou sobotu v poklidné vesnici vlastně dělo. Manžel mi vyprávěl, že čtyři tatínci s kočáry a dalšími dětmi tvořící kolonu na telnickém chodníku zaujali hodně místních občanů a mnozí možná dodnes netuší, co to bylo za provokaci...

A poslední dík patří „srpnovkám“, za to, že jste, jaké jste, že jste neváhaly utéct z pohodlí svých domovů, abyste poznaly nějaké cizí ženské. Víím, že spousta lidí dneska virtuální svět odsuzuje a kritizuje, že lidé zapomínají na realitu, na osobní setkání a rozhovory. Já doufám, že tahle sobota všem dokáže, že internet lidi i spojuje a pomáhá navázat nová přátelství. *Lenka Fárová*

PŘEDNÁŠKA O INDII

Dne 12. dubna 2015 se malý sál orlovny proměnil v prostor vonící dálkami a hýřící barvami, jaké jsou k vidění jen v Indii. Ing. Jarek Pražan se s námi podělil o zážitky z třítydenní cesty po Indii doplněné o krásné fotografie, ukazující krásu i drsnost této exotické země. Všichni zúčastnění žasli nad škálou dopravních prostředků a ještě více nad počtem lidí a zavazadel, která jsou schopné uvézt; nad chaosem, který vládne na silnicích, na kterých je paradoxně minimum dopravních nehod; nad všudypřítomnou chudobou na hranici života a smrti, a na druhé straně nádherou chrámů různých náboženství; nad filosofií, která Indům dává sílu poprat se s každodenními starostmi. I přes těžký život v pro nás nemyslitelných podmínkách včetně hygienických jsou Indové lidé naplnění štěstím a radostí ze života, protože jejich bohatství neleží v naditých peněženkách ani v počtu automobilů v garážích.

Po shlédnutí fotografií a vyslechnutí zážitků a postřehů z této cesty měl každý posluchač o čem přemýšlet.

Eva Hrazdírová, Orel jednota Telnice

MUZICÍROVÁNÍ PRO DOMOV SENIORŮ V SOKOLNICÍCH

Telnická farnost připravila především pro seniory z domova v Sokolnicích krásné nedělní odpoledne. To když se 19. dubna 2015 na zámeckém nádvoří objevili členové souboru Moravia Brass Quintet, kteří výběrem krásných dechových písní udělali přítomným posluchačům velkou radost. Nejen na židlích a lavičkách na nádvoří se rozlévala skvělá pohoda, i v oknech bylo možné místy zahlédnout dirigenty, kterým krásná lidová muzika doslova roztancovala ruce... Dobrý slovem muzikanty z Valašské Polanky doprovázel P. Ladislav Kozubík a povzbuzoval i ostatní ke zpěvu: kdo měl chuť, mohl si zazpívat. Do všeho svítilo příjemné jarní sluníčko, co víc jsme si všichni mohli přát. Mezi přítomnými byla celá řada telnických návštěvníků, ale i klientů místního Domova pro seniory. *FK*

JARNÍ POCHOD DO STARÉHO LESA U ŽATČAN

Letos jsme si vyšlápli již na 23. ročník tohoto tradičního pochodu. Vyrazili jsme jako obvykle od místní školky a po osmé hodině jsme byli na sokolovně v Žatčanech, kde nám vydali soutěžní kartičky. Také tam byly připraveny první dvě soutěže. Hod míčem na kuželky a házení šipkami na terč. Potom jsme vyšli po vyznačené trase přes Ovčírny k žatčanskému rybníku a dále přes biocentrum

kolem Hranečnického potoka až do Starého lesa. Cestou jsme plnili úkoly jako třeba sbírání klíčů, lovení rybek, skákání v pytlích, hod kroužkem a nakonec střelba ze vzduchovky a pistole. Za úspěšné plnění úkolů děti získávaly body na své kartičky, podle kterých byly na závěr pochodu vyhodnoceny a odměněny. V cíli u myslivny jsme zhlédli ukázkou výcviku německého ovčáka. A protože bylo

krásné počasí, většina dětí se nechala zlákat sprškou vody při ukázce techniky žatčanských hasičů. Opekli jsme si špekáčky a po vyhlášení výsledků jsme se vydali domů. Po cestě jsme ještě zhlédli ukázky leteckých modelů žatčanského modelářského klubu Alka. Domů jsme přišli spokojeni a plni zážitků.

Tak se těším zase za rok!

Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice

ČAJ O PÁTÉ

Neděle 26. dubna 2015 odpoledne patřila pamětníkům Čajů o páté, ale nejen jim. Tentokrát totiž dorazila i mladší generace, a to zřejmě proto, že váženým hostem byl sám pan Oldřich Cedivoda, bez kterého si ani takový druh taneční zábavy nelze v Telnici představit. Dalším hostem měla být paní Eva Laštovičková, roz. Michnová, která se však z důvodu účasti na pěvecké soutěži mimo repub-

liku nemohla zúčastnit. Právě i ona, telnická rodačka, byla po nějaký čas jednou ze zpěvaček kapely pana Cedivody. Sál sokolovny byl členkami sociální komise vyzdoben, nechybělo občerstvení v podobě zákusků, napečených místní cukrářkou. Kdo dal přednost slanému, ochutnal jednohubky. Samozřejmě nechyběl bylinkový čaj a také něco osvěžujícího. Ostatní nápoje bylo možno

obstarat v restauraci. Něco ale přece jen chybělo – živá hudba musela být nahrazena hudbou reprodukovanou. Bylo aspoň možno zahrát písně různých žánrů. Lidé se nakonec dobře bavili a počáteční napětí z toho, že hudebníci nedorazili, se rozplynulo. Pan starosta požádal pana Cedivodu o rozhovor, který byl s účastí všech vyslechnut. A že bylo z dlouholeté kariéry tohoto hudebníka co poslouchat! Zase to vyznělo trochu jinak, než v psané formě v posledním Telnickém zpravodaji. Při předávání dárku (šlo o výtvarné dílko dřevorytce s uvedením jména p. Cedivody, vlastně druh jakési milé vzpomínky) bylo patrné dojetí a radost pána v letech, kterému se dařilo rozdávat hudbou radost. Nesmím opomenout vědomostní soutěž, která byla ozvláštěna hodnoticí komisí ve složení: Oldřich Cedivoda, Zdena Konečná a Antonín Jahoda. Jejich úkolem bylo ohodnotit také zpěv soutěžících, kterého si vždy u stolu vybrali. Nakonec byl vítězem stůl s největším počtem zapísaných písní na dané téma. Jak jinak také rozhodnout, když všichni zpívali stejně hezky!

Poděkování patří všem těm, kteří se podíleli na přípravě tohoto odpoledne a na zajištění prostor. Ti, kdo už nepatří věkem k mládí, jako by na chvíli omládlí.

Marie Fialová

jménem sociální komise obce Telnice

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Tak jako každý rok i letos 30. dubna, když začalo na kostele odbíjet „klekání“, začaly se na čarodějném plácku na sokolovně dít podezřelé věci! Čarodějnice a čarodějové všech věkových kategorií si přiletěli změřit své síly a předvést kouzelné dovednosti. Dopravní prostředky byly různé – starší i novější typy košťat, smetáků či pometel. Jen většina čarodějnic pozapomněla doma své čarodějné hábity a přišla tak nějak moderně přioděna. Když všichni přítomní otiskli palec a vlastnoručně se podepsali na prezenční listinu, začali jsme s přezkoušením leteckých dovedností. Hned jak byly všechny čarodějnické letecké průkazy rozdány, přistoupili jsme k další disciplíně. Všichni k sobě museli co nejrychleji přivolat pomocníka pavouka nebo netopýra a všem se to opravdu podařilo. Potom už jsme za-

pálili hranici, na níž musela být bohužel podle tradice jedna kolegyně upálena. Dále už jsme opékali jen špekáčky, ke kterým jsme labužnický po jídle dračí krev, mleté červy a přikusovali suchou placku či ropuchu na kyselo. Po vydatné večeři jsme rozložili čarodějné laskominy jako krysí mozečky, larvy, usekané prsty, mravenčí vajíčka, plněné žížaly, bezkonkurenční oční bulvy a sušené tarantule. A protože to bylo také potřeba něčím spláchnout, přišly k chuti lektvary jako žluklá žluč, smrtelný pot s citrónem nebo právě čachtické. Když se setmělo, rozsvítili jsme si lampióny a dlouho do noci si povídali. Děkuji všem, kteří za námi přišli či přiletěli strávit příjemný večer. Těším se na příští setkání na čarodějném plácku v roce 2016.

KANIMŮRA – Šárka Oborná

PRVOMÁJOVÝ VÍKEND PRVOKOMUNIKANTŮ

Náš společný výlet začal mší svatou v sokolnické kapli. Byl hrozně sychravý den. Byli jsme před sokolnickou kaplí a rozhodovali jsme se, jestli půjdeme ke kapli Sv. Antonína, nebo ne. Nakonec jsme šli. Museli

jsem chodit po bílých praporečkách a hledat životopis Sv. Antonína. Šli jsme až na Starou horu ke kapli Sv. Antonína. Hledali jsme tam truhlici s penězi. Potom jsme se v kapli modlili k Panně Marii a potom jsme

hráli hru. Jak jsme šli zpátky, tak nám tatínek od Aničky povídal, že se na Staré hoře stala letecká katastrofa. Všem se ten výlet hrozně líbil a mě taky.

Kuba Chovanec

MINISTRANTSKÁ GRAND PRIX

Ministranti z Telnice a Sokolnic se celý školní rok těšili na vrchol své soutěžní sezóny, kterým byl závod motokár v pondělí 4. května 2015 v brněnské Kart aréně. Rozdělení na mladší a starší kategorii si ve dvou závodních kolech poměřili své jezdecké schopnosti. Jízdy na elektromotokárách byly hodnoceny podle nejrychlejšího projetí kola, na čemž mnohdy nesmlouvaví soupeři docela výsledkově trpěli. Některým se

také „povedlo“ občas motokáru zastavit a už nerozjet, ale i takový je motosport, takový je život závodníka, ať už si říká Schumi nebo jinak.

V kategorii nejstarších byl nejrychlejší Joža Král, doslova o chlup před Martinem Stříbrnským a Dominikem Zehnalem. Bez vavříků pak zůstali čtvrtý Jirka Krejčí a pátý Jirka Budík. Mezi mladšími jezdci měl nejlepší vítr v zádech Mirek Lengál, sledován druhým Fandou Krou-

tilém a těsně třetím Tomem Jahodou, v těsném závěsu za nimi se pak seřadili čtvrtý Václav Kroutil, pátý Vojta Wajda, šestý Kuba Chovanec, sedmý Ondra Macek a osmý Jára Zavadil. Dva nemladší jezdci Ondřej Zapletal a Mirek Zavadil sdíleli výsledky se svými staršími řidiči: užívali si totiž jízdy na tzv. dvojmotokáře, což je technický český unikát. Byť se kluci přímo nepodíleli na řízení, přesto si užívali jízdy na výkonné benzínové motokáře, která uháněla o třetinu rychleji než ostatní.

Kluci se bezvadně bavili a všem můžeme tyto zážitky jen doporučit. Neměli bychom ale zapomenout na dívčí doprovod, který nakonec také zasedl za volant motokáry. Markétka Kroutilová pěkně provětrala výsledky některých svých chlapečkových vrstevníků, to když by se ve společném pořadí mladších umístila na pátém místě. Děkujeme za podporu otci Ladislavovi i všem rodičům, kteří tuto akci finančně podpořili. Pro pořádek je třeba dodat, že do konečného pořadí promluvily i výsledky celoroční „matičkové“ soutěže, takže vavříkové věnce si nakonec neodnášeli vždy jen ti nejrychlejší.

*František Kroutil,
vedoucí ministrantů*

ZÁJEZD DO BOJNICE

V brzkých ranních hodinách v pátek 8. května 2015 jsme se vydali na návštěvu nejhezčího zámku na Slovensku, do Bojníc. Jako každý rok v tuto dobu tam probíhal Mezinárodní festival duchů a strašidel. Hrané představení je každým rokem složeno z historických příběhů, které se na zámku udály. Tento rok jsme shlédli svatby všech důležitých majitelů zámku a příběhy z jejich života. Byly humorové, ale i velmi strašidelné. Prohlídka trvala dvě hodiny a uběhla velmi rychle, jak nasvědčuje video, na kterém se i jeden z nás (Honza Gratcl) tak vžil

do příběhu, že se s námi domů skoro nevrátil. Málem se zámeckým pánem stal a v Bojnících štěstí udělal. Po prohlídce zámku jsme navštívili místní ZOO, která je nejstarší na Slovensku. Je umístěna v nádherném prostředí zámeckého parku s pěknými místy na posezení a výhledy na zámek. Domů jsme se vrátili ve večerních hodinách, příjemně unavení a plni zážitků z vydařeného výletu. Děkujeme obci za finanční podporu a panu Hrdličkovi jako vždy za pohodovou a bezpečnou dopravu.

Zdeněk Kubíček

MUZEUM NESMYSLŮ A JINÉ TAŠKAŘICE

Další ročník Jihomoravského bicyklení jsme začali sice už 17. dubna seminářem nad plánovanými výlety, ale první ostrý výjezd se uskutečnil tradičně ve státní svátek, 8. května 2015. Tentokrát jsme se sešli ve Valticích na náměstí. Přes 30 cyklistů všech věkových kategorií po registraci a přípravě na vyjetí vyrazilo na kopec Rajsna. Tady stojí Kolonáda na Reistně, kterou zde nechali vybudovat Lichtenštejnové, stejně jako další stavby v lednicko-valtickém areálu. Vyhlídková kolonáda měla předlohu v Gloriettě vídeňského Schönbrunnu a byla vzpomínkou na otce a bratry, o čemž svědčí německý nápis na kolonádě „Syn otci, bratr bratrům“. Z kolo-

nády je krásná vyhlídka po okolí, kterou jsme si užili.

Znovu jsme nasedli na kola, abychom se posunuli na naší trase o kousek dál, na hranice s Rakouskem, kde jsme navštívili Muzeum železné opony v bývalých hraničních budovách. Průvodce nám ukázal, jak to vypadalo na hranicích v období první republiky i v době po 2. světové válce až do konce studené války. Po této prohlídce nás čekala trochu delší cesta do rakouské vesničky Herrnbaumgarten, kde se nachází tzv. Nonseum, což je jinak řečeno Muzeum nesmyslů. V krásně upraveném muzeu nás přivítal pan Macháček, který nás v češtině provedl muzeem a ukázal na

nejzajímavější exponáty, jako například na postel s nebesy, na kterých se jednoduchým pohonem posunovaly namalované ovečky, aby člověk v klidu usnul při počítání oveček, nebo hodiny pro víc času (ciferník se 13 hodinami), ozvěna pro lidi trpící samomluvou a spoustu dalších exponátů. Také nám přiblížil činnost zdejšího spolku mozkových přebytků, který muzeum vytvořil a neustále doplňuje dalšími exponáty a pořádá zajímavé akce, jako třeba 24hodinový závod hlemýžďů.

Po prohlídce přilehlého kuchyňského muzea a návštěvy zdejší vinotéky jsme se vydali na zpáteční cestu. A nebyl by to pořádný cyklistický výlet, kdyby alespoň jeden cyklista nepíchnul duši. Dnes se to stalo hned dvakrát. Ale už jsme zkušení bicyklisté a s takovými drobnými problémy si víme rady.

Projeli jsme tedy mezi rakouskými vinohrady a vrátili se zpět do Valtic, kde jsme postupně nalodili kola na nosiče aut a na nový vozík za auto. Někteří pak hned vyrazili domů a jiní ještě využili možnosti se ve Valticích zdržet a dát si něco dobrého na závěr prvního cyklistického výletu. Těšíme se na další společné cyklovýlety v rámci letošního Jihomoravského bicyklení a věřím, že budou minimálně stejně tak hezké, jako tento první.

*Za jihomoravské bicyklisty
Jiří Hrazdára*

DEN MATEK 2015

Letos jsme opět nezapomněli na naše maminky, babičky a prababičky a připravili jsme jim ve spolupráci Orla jednoty Telnice a základní a mateřské školy v Telnici program, který byl poděkováním těm, které pečují o svoji rodinu, mají ji rádi a starají se o ni. Vystoupení mateřského klubu Telnické sluníčko připomnělo začátky těchto krásných vztahů mezi rodiči a dětmi, kdy by to bez maminek a tatínek vlastně vůbec nešlo. Kdy je potřeba ze strany rodičů mnoho trpělivosti a lásky, aby se děti něčemu naučily, ale odměna v podobě úsměvů a jiných láskyplných projevů stojí potom za to. Při vystoupení dětí z mateřské školky se orlovna zaplnila tolika roztomilými

broučky, beruškami a květinami, že jsme si opravdu připadali jako na zelené louce. Potom už se svými paletami příběhly děti z první třídy a vzpomínka nás rodičů na naše dětství s oblíbenou pohádkou Šíleně smutná princezna byla tady. Školní družina, ve které byly zamíchány děti z druhé třídy, na maminky také nezapomněla a připravila si pásmo básniček a písniček, s housličkami statečně vystoupili Matěj a Kryštof Sobotkovi a Sára Valová, třetí třída přidala k broučkům a beruškám ze školky ještě mravence s jejich písničkou. A po tom všem hemžení jsme byli

zváni na krásně připravené divadelní představení O Břetislavovi a Jitce. Kostýmy a dekorace byly dobové a velmi zdařilé a kdo ještě nevěděl, jak se za starých časů dala ukrást nevěsta, tak se to od čtvrtáků určitě dověděl. Na řadu pak přišli páťáci ve svých absolventských tričkách, kteří se tanečním programem rozloučili se svou základní školou, již opouštějí a pospíchají do jině. Svůj „radostný“ tanec k nim ještě přidaly děti z dětské scholy při naší farnosti. Pro některé z účinkujících to byly chvíle, kdy se trochu zapotili, protože vystupovali ve více uskupeních. Zapo-

tila se i naše děvčata Silvie a Sisi, která program uváděla, i jejich kostymérky, než nakonec odtajnilly, že vzorná Silvie a rozjivená Sisi jsou dvě podoby jedné Silvy... Na závěr se rozloučila za velkých ovací skvělou retro písní *Pátá* naše již celkem proslulá kapela Gold Lions, která nás doprovázela celým odpolednem. A možná jste si všimli, že vzadu na stěnách připravila orelská jednota, jako takové malé ohlédnutí, fotografie z předchozích Dnů matek. A že jich už bylo...

Bohumila Hrazdírová,
Orel jednota Telnice

DIVADELNÍ DÍLNA 2015

Jako každý rok tak i letos jsme, naše parta nadšenců, strávili jeden prodloužený víkend v Divadle bratří Mrštíků v Boleradicích, konkrétně od pátku 8. května do neděle 10. května 2015. Netřeba popisovat, jak úžasní naši lektori byli, ostatně jako vždycky, a možná i to je jeden z důvodů, proč se do bolederadického divadla tak rádi vracíme. Letošní dílna nás seznámila se skupinkou dětí z Blažovic, kteří však nakonec vytvořili vlastní skupinku, a jejich lektorem byl náš nejoblíbenější český di-

vadelní herec Jurka (Háder). Lektorkou naší telnické skupinky se stala Hanka (Samsonová) a se vším jí náležitě pomáhal Přemek. Prakticky celou letošní dílnu naše skupina nacvičovala dramatickou etudu od A. P. Čechova *Na hlavní silnici*. Rozmanitost a rozporuplný charakter jednotlivých postav ve hře byl opravdu velký, a tak vcítění se do role kriminálníka, blázna nebo notorického alkoholika už po pár hodinách nacvičování nebylo zas tak složité... Premiéru naše vskutku amatérské představení zažilo již v so-

botu večer a k našemu údivu se setkala s úspěchem, pomineme-li, že naše obecenstvo se skládalo vlastně jen z druhé skupiny, lektorů a pár dalších lidí z divadla. V průběhu všech tří dnů jsme docházeli na snídani do divadla, což bylo bohužel jediné požitelné jídlo za celý den, jelikož „restaurace“, kterou jsme navštěvovali po čas oběda a večere, byla, co se jídla týče, vážně silné kafe...

V neděli jsme odjížděli se spoustou zážitků a už se těšíme na příští rok!

Petra Chudáčková

VYTÍŽENÍ SPORTOVNÍ HALY V SEZÓNĚ 2014/2015

Přinášíme vám zprávu o provozu sportovní haly v sezóně 2014/2015. Jelikož v tuto chvíli ještě neznáme hodnotu nákladů spojených s provozem haly (v době uzávěrky zpravodaje nebyly vyúčtovány všechny dodávky energií a služeb), je možné zveřejnit pouze příjmovou část. Celkové tržby činily 341 885 korun, celkově bylo komerčně odsportováno 935,5 hodin. Komerční provoz sportovní haly byl zahájen 1. října 2015 a ukončen 30. dubna 2015, hala byla tudíž komerčně obsazena asi 30 hodinami týdně. Základní a mateřská škola měly sportovní halu k dispozici bezplatně po celý školní rok a pravidelně ji několikrát týdně využívaly, průměrně zhruba 9 hodinami týdně.

Největší zákazníci:

TJ Sokol Telnice (házená, fotbal, jiné sporty)	51,6 %
Fotři Telnice (fotbal)	4,6 %
TJ Sokol Sokolnice (házená) ..	3,6 %
SK Líšeň (fotbal)	3,5 %
Jiřina Šillerová (volejbal)	3,4 %
SK Otmarov (fotbal)	3,3 %
RAFK Rajhrad (fotbal)	3,2 %
František Kroutil (turnaje)	2,8 %
SK Moutnice (fotbal)	2,6 %
Orel jednota Telnice (florbal) .	2,5 %
TJ Sokol Milešovice, Lovčičky (fotbal)	2,3 %
SK Žatčany (fotbal)	1,9 %
TJ Sokol Újezd u Brna (fotbal)	1,6 %
Farnost Telnice (florbal, fotbal)	1,2 %
Martin Zmrzlý (fotbal)	1,2 %
Freesbee Brno (freesbee)	1,1 %

Rozdělení tržeb podle jednotlivých sportů:

házená	50,7 %
fotbal	37,1 %
florbal	4,2 %
volejbal	3,4 %
tenis	2,9 %
freesbee	1,1 %
jiný sport	0,6 %

Děkuji všem, kteří se na provozu sportovní haly v letošní sezóně podíleli a podporovali ji. Řeč je o správci Adamu Langevovi a jeho choti Michaelae, stejně tak jako o členech oddílu házené TJ Sokola Telnice, pro které zůstává nadále provoz haly srdeční záležitostí. Poděkování patří také obecním zaměstnancům. Děkujeme.

František Kroutil, starosta obce

DEMONTÁŽ SPORTOVNÍ HALY

V sobotu 2. května 2015 ráno jsme se sešli my, telničtí házenkáři, a Petr Gabrhel, abychom opět demontovali, složili a uložili halu. Zprvu nám sice moc nepřálo počasí, ale později vysvitlo sluníčko, a tak jsme mohli všechny čtyři plachty uložit do kontejneru suché. Pod tradičním vedením pracovníka Techtextu Fandy Topinky šla práce brigádníkům pěkně od ruky. Aby ne, když nás bylo na třicet! O krátké přestávce všichni zúčastnění rychle snědli výtečnou polévku od Leony Bímové, aby mohli posilněni pokračovat v práci. V půl třetí odpoledne bylo kompletně hotovo a mohli jsme si dát spokojené pivko. Od soboty tedy může sokolské hřiště bezplatně využívat každý, kdo rád sportuje.

Vladimír Blaženka, brigádník

HODNOCENÍ SEZÓN Y HÁZENÉ 2014/2015 – DRUŽSTVO MUŽŮ

Tým mužů TJ Sokol Telnice začal přípravu na sezónu tradičně začátkem srpna. Trenéru Levíčkoví se na prvním tréninkovém srazu hlásili čtyři nové tváře – Jakub Fric na hostování ze Sokolnic, Marián Hladík na hostování z Újezda a naši dva odchovanci: Tomáš Jochman, navrátilce z Karviné, kde po tři roky nastupoval za ligové výběry mladšího a staršího dorostu, a Jirka Konečný z našeho dorostu. Naopak nás před sezónou opustil nadějný křídelník Michal Florián,

který oznámil ukončení (anebo přerušeni?) házenkářské kariéry, a dále výrazné osobnosti: tahoun týmu a nejlepší střelec minulého druholigového ročníku Luboš Mrkvica (který dal pro tento ročník přednost, v rámci tzv. limitovaného přestupu, konkurenční Legatě Hustopeče) a Roman Jahoda (který ze zdravotních a rodinných důvodů ukončil kariéru). Byť se jinak kádr družstva nezměnil a zůstali i „veteráni“ Broněk a Aleš Strakatí a Vladimír Blaženka, tušili jsme, že právě vzhle-

dem k absenci Luboše a Romana bude sezóna hodně, hodně těžká. Zkrátka jsme věděli, že máme mladé, velice nadějně hráče, ale bez zkušeností, a k nim již „staré“ borce, kteří mají vrchol výkonnosti za sebou. Že v týmu momentálně chybí větší zastoupení střední generace hráčů. Navíc jsme tušili, že někteří nebudou moct z pracovních důvodů odehrát všechna utkání, že přijdou zranění, a tým tak nebude téměř na žádný zápas kompletní. Bohužel se vše potvrdilo.

Během podzimní části soutěže jsme uhráli pouhých 5 bodů a v polovině soutěže nám patřila ve dvanáctičlenné tabulce 10. příčka. Byť jsme nečekali žádné zázraky, přece jen s tak malým bodovým ziskem jsme nemohli být spokojeni. Na týmu byla zřetelná nezkušenost a na výsledky měl určitě vliv také úzký kádr. Několik zápasů jsme ztratili až v samotném závěru, mnohdy právě vlivem již zmíněné nezkušenosti a „naivity“.

Během zimní přestávky trenér „nariořinoval“ kvalitní tréninkové dávky v telnické nafukovačce, dále jsme odehráli několik přípravných utkání a turnaj v Kuřimi. Snažili jsme se také doplnit kádr především na postu spojky, ale veškerá snaha vyzněla naprázdno. Hráči druholigových kvalit prostě v blízkém okolí nejsou a na nějaký větší úlovek „z jiných vod“ jsme prostě neměli. Nicméně, právě v přípravě na jaro jsme velice rádi konstatovali, že mladí hráči si již začínají uvědomovat svoji úlohu v týmu, že se snaží pochytit něco ze zkušeností starších a hlavně že se Ivoš Knol a Jirka Konečný (oba ještě dorostenci) stávají jedněmi z nejdůležitějších opor v mančafu. Další dobrou zprávou byla změna zaměstnání u Adama Langera, který tak byl připraven, na rozdíl od podzimní části soutěže, odehrát všechny zápasy. I to bylo pro tým velice důležité. Do odvet

jste tedy vstupovali s mírným optimismem.

Jaro jsme začali skvěle. Byť po prvních zápasech ukončil (anebo přerušil?) kariéru Tomáš Jochman, v prvních dvou utkáních jarní části, které jsme odehráli v naší hale, jsme brali všechny čtyři body a při následném výjezdu do Napajedel jsme odtud přivezli bod za remízu. Pak však přišel domácí zápas s Hustopečemi. I v něm jsme pomýšleli na body. Avšak naprosto nepovedený první poločas rozhodl, že body poputují týmu JUDr. Funka. Více nás však mrzela následná porážka v Bohunicích, kde jsme domácím odevzdali veledůležité dva body potřebné k záchraně. Jak se později ukázalo, spolu s domácí ztrátou bodu s Maloměřicemi byl tento výsledek rozhodující při konečném účtování. V domácím zápase s pozdějším vítězem druholigové soutěže Velkým Meziříčím jsme odehráli jistě dobrý zápas, na body jsme však opět nedosáhli. Podobné to bylo i v Ivančicích. Avšak vítězství v Juliánově tým znovu „nakoplo“, což se potvrdilo dalším domácím vítězstvím s Kuřimi o deset branek. Je třeba zmínit, že právě v tomto zápase jsme nastoupili výrazně posílení o Luboše Mrkvicu, který, aby nám v záchranářských pracích pomohl, před koncem soutěže ukončil limitovaný přestup do Hustopečí a vrátil se k nám a svým přístupem a výkonem zásadně pomohl

k vysokému vítězství. V posledním ligovém kole jsme zajížděli do Brna na KP. V tomto zápase nám stačilo uhrát remízu, abychom pod sebou v tabulce nechali jak právě domácí, tak i Kuřim a Bohunice B. Bohužel jsme však zápas nezvládli a po porážce o čtyři branky jsme skončili v nebývale vyrovnané konečné druholigové tabulce na 11. místě z 12 účastníků se ziskem 16 bodů.

Aktuálně je, bohužel, tato příčka sestupová. Následující týdny teprve rozhodnou, zda tomu tak skutečně bude, či nikoliv. Rozhodujícím faktorem pro druholigové bytí nebo nebytí bude vývoj ve všech soutěžích Českého svazu házené od Extraligy po nejnižší soutěž. Stále máme naději, že se v Telnici i příští rok bude II. liga hrát. Rádi bychom! Jarní odvety jednoznačně potvrdily, že stávající kádr může hrát v této soutěži téměř s každým vyrovnané partie. Mladí kluci šli, i díky výtečné práci trenéra, výkonnostně nahoru a určitě by jim prospělo hrát vyšší soutěž. Navíc tým pro příští soutěžní ročník doplní nadějní dorostenci a i v jejich házenkářském zájmu je jistě zahrát si co možná nejvš. Tito kluci, doplnění o výborné hráče a bojovníky typu Luboše Mrkvici, Adama Langera či Michala Kučery (z Újezda), mohou spolu s „matadory“ Ladou Blaženkou nebo Alešem Strakatým soutěžit ve II. lize se všemi. Uvidíme...

Výbor oddílu házené TJ Sokol Telnice

NOVÉ DRESY PRO MALÉ FLORBALISTY TELNICKÉHO ORLA

Obec Telnice spolu s dalšími sponzory podpořila výrobu nových dresů pro malé florbalisty telnického Orla. Obecní znak se objeví na rameni dresu každého hráče. Obec Telnice takto již dříve podpořila také házenkáře a fotbalisty Sokola Telnice.

Oproti ostatním družstvům v Jihomoravském kraji, které s námi hrají na turnajích, jsme doposud měli malý handicap, co se oblečení na zápasech týče. To je však již minulostí. Máme nové, kvalitní a věřím, že i líbivé dresy. Rád bych zde poděkoval všem sponzorům, kteří na naše dresy přispěli (jejich loga jsou vytištěna na dresech). Hlavním sponzorem (56 % ceny dresů) byla MĚŘICÍ TECHNICKÁ MORAVA, s. r. o. Ostatními sponzory (zbývající 44 % ceny dresů) byly: MORAVIA ESTAT, PRŮMYSLOVÉ ZBOŽÍ HOLUB Sokolnice, OBEC TELNICE, VH PROFI Consulting a VH PROFI Building, OREL TELNICE a MORAVSKÝ PATRIOT.

S ohledem na to, že hlavní sponzor a dva další nesou v názvu svých firem jméno naší moravské země, bylo záhodno očekávat, že i takto vzniklé nové dresy budou především morav-

ské. V tomto směru přispělo i to, že se náš florbalový klub přihlásil k iniciativě Moravská vlajka na každém zápase, kterou pořádá Moravská národní obec, z. s. Proto mají všichni malí hráči kromě

moravského erbu na rameni také malou moravskou vlaječku na zádech.

Moravská vlajka, spolu s vlajkou republikovou a obecní, byla také vyvěšena na víkendových turnajích

4. a 5. října 2014, které pořádal Florbalový klub Orel Telnice ve školní hale v Újezdu u Brna. Přihlášením k této iniciativě chceme dát najevo svoji lásku k naší zemi a respekt k její tisícileté

samosprávné historii, zcela v souladu s preambulí ústavy ČR: „My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku...“.

Jiří Máca, trenér FK Orel Telnice

TELNIČTÍ HÁZENKÁŘI „STARŠÍ PÁNOVÉ“ USPĚLI V HUSTOPEČÍCH

V sobotu 11. dubna 2015 se telničtí „starší pánové“ zúčastnili tradičního mezinárodního házenkářského turnaje starších pánů v Hustopečích. Během turnaje naši házenkáři narazili postupně na mužstva Holíče (SR), Horky nad Moravou (Olomouc) a Hustopečí. Ve všech zápasech se podařilo našim starším pánům zvítězit a vrátit se do Telnice s pohárem za 1. místo v turnaji.

Blahopřejeme.

Jiří Dudák

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ ZA KONCEM II. SVĚTOVÉ VÁLKY

Jsem rád, že pokřivená historie se začíná občas narovnávat. Jsme konečně svědky vzpomínek, že ne všechno bylo při osvobození naší obce a vlasti v pořádku, jak nám bylo po léta namlouváno. Stále mi však chybí popis skutků, které slýchám od ještě žijících pamětníků. Nevím, proč se nikdo veřejně nezmiňuje třeba o tom, že druhá věta Rusů při vstupu do sklepů byla: „Davaj časy“.

Dnes je obecně známo, že druhý ukrajinský front maršála Malinovského byl tvořen vojáky ne zrovna nejmorálnějšími. Navíc součástí tohoto frontu byly také rumunské jednotky, které byly v druhé vlně i u nás v Telnici. I když větší zkušenosti s nimi měli třeba občané Měnína. Je nutné psát pravdu, protože jinak budou žít mýty, jako například návštěva maršála Malinovského v obci Zakřany. Místní kronikář chtěl asi podpořit osvobození své obce. Budiž mu odpuštěno. Pokud to někdy budete číst, naprosto neuvěříte, že jde o mýtus. Historicky známá je skutečnost, že maršál Malinovský navštívil jihomoravský kraj jen jednou na pozorovatelně u Křepic a odtud odjel přímo na frontu s Japonkem. Nebo dnes již vyvrácený mýtus o sovětské letkyni sestřelené u Ořecho-

va. A propos, Ořechov má hodně špatné vzpomínky.

Jak složité byly podmínky při přechodu fronty, bylo mnohokrát popsáno. Všichni očekávali příchod Rusů a osvobození od německého fašismu. Všichni, kdo mohli, poslouchali ve stodolách či chlévech tajně rádia. Pochopitelně k osvoboditelům byli naši občané vstřícní a poskytovali jim jídlo, ubytování a krmení pro koně. Jak ale říká moje maminka: „Za dvě hodiny jsme byli všichni vyléčeni“. Dovolím si napsat část vzpomínek naší rodiny, jak jsem je slýchal od svých předků. Prvně nám zabavili několik kubíků trámů určených na opravu střechy pro postavení zničeného mostu u Žatčan. U nás ve sklepě bylo celkem 52 lidí. Z vyprávění mé babičky Marie Rozkydalové (rozené Sekaninové ze Sokolnic) vím, že můj tatínek Jaroslav požádal všechny muže o hodinky a zabalené do kapesníku je vložil do popela vyhaslé generátorové pece ve mlýně. Rusové nechápali, jak je možné, že žádný chlap nemá hodinky. U tatínka to nebyla prozířetelnost, ale spíše převzatá zkušenost od jeho otce – ruského legionáře. V celé širší rodině je známá příhoda, jak se jeden z ruských

vojáků objevil v zástěře babičky. Jejich „holicí strojek“ se dneska může zdát úsměvný, ale tito vojáci to také neměli lehké. Oči si zavázali mokřím ručníkem a potom se vzájemně ožehávali hořícím větrem slámy. Zajímavá je skutečnost, že otcové rodin posílali své potomky do jiných sklepů. Jistě z obavy o přežití. A tak u nás byl např. dodnes žijící strýc František Fasora ze Sokolnic i s panem Hekelem. No a Rumuni se chovali ještě hůř. U nás se mimo jiné vítězně zmocnili smaltovaných kbelíků, které pověsili na záď vozu. Při odjezdu jim je můj tatínek nenápadně pozvedl a tak nám zůstaly doma.

Bylo by dobré připomenout i skutečnost, že v naší obci žili tři Rusové, kteří do Československa prchli před sověty. Pan Ivančenko, Begyjev a na nádraží pan Jeroškin. Naštěstí je nestihl odsun do sibiřských gulagů. Přes veškerá příkoří, která se v této době stala, je potřeba vnímat osvobození kladně a nezapomenout na institut odpouštění, pro poučení nás i našich potomků. Protože svoboda a mír opravdu nejsou samozřejmostí. Stačí se podívat okolo nás.

*Jiří Netolický,
svobodný pán na Telnickém mlýně*

70. VÝROČÍ KONCE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Bylo to na konci války – v polovině dubna – a my jsme už byli ve sklepe ve mlýně našeho strýce Antonína Rozkydala, kde nás bylo 52. Ve dne byl celkem klid, ale v noci se nad námi klenutý sklep otrásl. Když přišel do sklepa první ruský voják a řekl „Zdrásvujtě“, bylo nám všem jako v nebi. Pak pro nás přišel tatínek a šli jsme domů k nádraží. Naproti škole ležel mrtvý kůň, v ulici na násvi byly vyhořelé domy, hlavně dům č. 17. Od Žatčan se řítily kolem Laštůvkova domu č. 6 tanky a naproti faře pochovávali ruské vojáky.

Ale největší překvapení nás čekalo doma. Náš rodinný dům č. 265, který byl nový v roce 1937, měl do ulice díru, okno bylo pryč a dalo se jít do světnice přímo z ulice. Podkrovní pokoj měl strop jako trychtýř, protože rovná střecha byla smetená. Když se následujícího dne vše utišilo, začal tatínek spravovat střechu. Už ji měl větším dílem nad podkrovím provizorně hotovou, sešel dílů pro kousek dřeva a nějaké cihly, a tu k němu přistoupil ruský voják a říká: „Idi sjudá“. Naznačil mu, že spravuje střechu, ale on tomu nechtěl rozumět a namířil na tatínka samopalem. Nezbylo než poslechnout. Zavedl tatínka na sousedovo pole, dal mu čtyři k sobě svázané koně, kteří byli ranění.

Budu teď mluvit ústy mého otce Josefa Sekaniny: „Nevěděl jsem, kam půjdu a kdy se vrátím. Za námi šli dva chlapi a taky měli po čtyřech koních. Chtěl jsem zastavit a říct své ženě, že musím odejít, ale voják to nedovolil. Zatím jsme šli od nádraží k Sokolnicím a když jsme přišli k číslu 18 (byla to kovárna), začalo se mračit a v momentě se spustila prů-

trž mračen. Zastavili jsme se a já si zašel k bratřovi Fr. Sekaninovi na č. 48, aby mi půjčil kabát. Byl jsem jen v saku a vůbec jsem nevěděl, kam půjdeme. Přišel jsem k bratřovi, všude spoušť, vrata dokořán otevřená, dveře otevřeny, okna vytlučená, v místnostech pobíhali cizí lidé a vojáci, střechy sesuté, na dvoře nikdo, vše jako po vymření. Volám, nikdo se neozývá, nahlédl jsem do chlévů, koně pryč, krávy tam byly, volci zpola zasypaní leželi, jinak všude pusto a prázdno, volám znovu a za hodnou chvíli, kdesi v zadním sklepe se otevrou dvířka a tam se objeví bratr a volá na mě, abych šel za ním. Chvíli jsme ve sklepe pohovořili, byla tam celá rodina. Málem bych už s nimi nemluvil. Stalo se že, při nedávném náletu jim spadla nad hlavou bomba, vybuchla nahoře u traversu, smetla všechny střechy a vybuchlá nábojnice proletěla svou vahou do sklepa, kde byli všichni uschovaní. Tím jim byl uchován život. Druhá bomba vybuchla uprostřed dvora a dokonala zhoubné dílo té první. Po přestálém vynervování a zjištění, co to je, bratr ještě s někým vynesli nábojnici na zahradu.

Bratr mi půjčil kabát a hned jsem spěchal ke koním. Už cestou, než jsem šel k bratřovi, jsem si říkal, že bych mohl utéct a ke koním se nevrátit, ale zvážil jsem, že by mě mohl voják hledat, nebo mě dohonit, nebo, kdybych se vrátil domů, tak si na mě počkat a třeba mně i zastřelit. Bylo to riziko, a tak jsem se raději vrátil. Po dešti jsme šli polní cestou, koním to klouzalo, ujížděly jim nohy a nám také. Rus, sotva dvacetiletý voják, šel

Josef Sekanina v červenci 1988

vzadu a nadával. Zlobily mě jeho sprosté nadávky, a tak jsem mu opáčil, ale ten vyskakoval a prskal, a tak jsem se krčil ke koním. Několikrát jsem se ptal, kam jdeme, ale odpověď žádná.

Z polní cesty jsme přišli na silnici pod Černým vrchem a teprve tam nám řekli, že půjdeme do Brna. A šli jsme dál, až jsme přišli do Tuřan. Jdeme dál, přišli jsme ke kostelu a najednou křik zezadu, obrátili jsme se a vrátili se nazpět na okraj Tuřan na rozcestí do Chrlic. Než jsme přišli k vyhozeným mostům u Chrlic, zapletla se mně moje čtveřice koní do spadáných drátů. Zase jsem si vyslechl ty nejprostší nadávky, ale brzy se mi podařilo koně z drátů vyvést. Prošli jsme Chrlice a šli k Rebešovicím. Tam za Chrlicemi kdesi v polích jsme už potmě zastavili, koně si vzali jiní vojáci a my jsme mohli jít domů.

Radili jsme se, kudy půjdeme, navrhoval jsem, abychom šli po polních cestách, že to znám i potmě a že bychom si zkrátili cestu. Nevýhoda byla ta, že bylo po dešti kluzko a na polích jsme mohli narazit na nevybuchlé bomby nebo miny. Rozhodli jsme se proto vrátit se po silnici delší, ale za to jistější cestou. Byla velká černá tma a zvedl se studený vítr a teď byl dobrý bratrův teplý kabát. V dálce na různých stranách bylo vidět ještě mnohé ohně. Šli jsme téměř mlčky a ze vzdalujícího se města Brna bylo stále slyšet střelbu.

Už jsme přišli na Černý vrch a tu ve tmě slyšíme klapot kopyt, ale jen kopyt, nic víc. Stále se to přibližovalo a už to bylo slyšet blízko, zjistili jsme, že je to jezdec –

Josef Sekanina s rodinou v roce 1982

Dům č. p. 265 v nádražní čtvrti v 90. letech

voják. Zastavili jsme se s ním a dali se do hovoru, on se nás ptal na cestu do Brna, řekl nám, že je kurýr a že jede od Hodo-

nína. Jen chvíli jsme postáli, hned jsem se ohříval o živočišné teplo koně a zase jsme se vydali proti studenému větru. Ta

chvilu zdržení způsobila, že jsme za sebou zaslechli vzdálený hrkot vozíku. Šli jsme pomaleji, abychom zjistili, kdo to jede a aby nás svezl, protože jsme byli dost unavení. Hluboko pod kopcem nás dohnal malý koník s kočím a s paní Dobšákovou, která vezla do Brna do nemocnice svého manžela. Chtěli jsme si sednout, ale koník by nás už neutáhl a ani bychom se na vozík nevešli. Na okraji Sokolnic jsme se všichni rozešli a já sám jsem putoval kaštanovou alejí k domovu. Domy tam byly vesměs opuštěny, lidé byli ještě ve sklepě v zámku a v Prantech a v Kaštanové ulici se rabovalo."

Když začala bouřka, tak naše maminka běhala po celém domě a hledala tatínka. Když nikde nebyl, tak plakala a my děti, když jsme viděly plakat maminku, tak jsme plakaly s ní. O půlnoci k nám někdo zaklepal a přinesl vzkaz od tatínka a jeho hodinky. Tatínek se vrátil až k ránu, někdy o čtvrté hodině. Všichni jsme si oddechli, že nakonec všechno dobře dopadlo.

*Olga Sekaninová-Floriánová (*1936)*

70. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ NAŠÍ VLASTI

Druhou světovou válku jsem zažila jako malé dítě, ale chci vzpomenout zážitky své maminky, která prožívala válečné útrapy se mnou a o rok mladším bratrem.

Rodiče se domnívali, že v obci Telnice budou svedeny úporné boje nacistů s postupujícími jednotkami Rudé armády, a proto se rozhodli, že jaro roku 1945 strávíme v Šitbořicích na jižní Moravě. Prostor kolem Šitbořic byl na německých vojenských mapách označen červeným kruhem, u kterého bylo napsáno „Přírodní pevnost před Brnem. Boj až do posledního muže!“ Vzhledem k těžkým bojům, které byly o Šitbořice vedeny, se obci začalo říkat „malý Stalingrad“.

Celkem třikrát museli sovětští vojáci proniknout do vesnice, než odtud vyhnali fašisty s konečnou platností. Oby-

vatelé vesnice se schovávali ve vinných sklepích. Dva zážitky, o nichž matka často vyprávěla, mi utkvěly v paměti. Při jednom z průniků německých vojsk Češi opustili sklep. Němci kontrolovali, zda mezi civilním obyvatelstvem nejsou rudoarmějci. Matka vzpomíná, jak si jeden mladý sovětský voják vypůjčil otcovu kazajku s průkazem. Pušku a tašku na mapu mu ukryla do hromady brambor, které byly navršeny v rohu sklepa. Druhý voják svlékl gymnastorku a stejně i jeho oblek matka uschovala. Mladý voják v otcově bundě vyšel klidně s ostatními ze sklepa, druhý – jen v kalhotách, si položil na hlavu pokrytou vojenskou čepicí raneček prádla a rozběhl se úvozovou cestou ke vsi. Rozlehl se výstřel, chlapec jenom rozhodil paže, poklesl v kolenou a naše země ho přijala do své náruče. Druhý voják se šťastně dostal

ke svému a po konfrontaci, kdy velitelé vyhledali mapy a zbraně, byl navržen k vyznamenání.

Potom se maminka rozhodla uklidit rozházené brambory ve sklepě. Jaké bylo její překvapení, když zjistila, že při jejich uklízení seděla na ručním granátu, který poté sovětští vojáci zneškodnili. Třebaže jsem byla malá, dobře si vzpomínám na surové tváře Němců, kteří puškami střežili přechod z jednoho sklepa do druhého. Dodnes mě mrazí, když si uvědomím, jak blízko číhala smrt. Letošní jaro se podobá tomu před desítkami let. Je třeba vzpomenout památky těch, kteří se nedožili a položili svůj život za naši svobodu. Zastavme se a uctěme tichou vzpomínkou všechny nevinné oběti velké válečné tragédie.

*Telnická rodačka
Alena Šimková (Blažková)*

PÁR SLOV O KARLU ČECHOVI, ALOISI HRADSKÉM A NÁDRAŽÍ

„Život za svobodu a vlast v roce 1944–5 položili železniční zaměstnanci Karel Čech a Alois Hradský. Čest jejich památce!“ Tolik napsal na pamětní desce. Kdy byla pamětní deska Karlu Čechovi a Aloisi Hradskému zřízena (odhalena), kdo má na ni velké zásluhy, zatím není známo, ale ví se, kdo měl při

odhalení projev, ostatní se zatím upřesňuje.

V době druhé světové války zde byli zaměstnání různí pracovníci, říkalo se jim „totálně nasazení“. Mnozí z nich poté byli nasazováni v Říši. Tam vykonávali svoje poslání. Jeden z nasazených byl jmenovaný Karel Čech. Byl to vysoko-

školák. Zpracovával se na výpravčího. Karel Čech se pravděpodobně zapojil do odboje. Za tuto činnost byl internován a údajně tam i zemřel. Odkud pocházel a jak byl stár, se mi do dnešních dnů nepodařilo zjistit.

O druhém jmenovaném Aloisi Hradském víme více. Narodil se 20. července

1929 v Milešovicích a zemřel 11. října 1944 při náletu na sokolnické nádraží, byl zastřelen. Pohřeb se konal 13. října 1944 na milešovickém hřbitůvku. Otec se jmenoval Martin, maminka Marie a jeho sestra Mařenka. Celá rodina ani žádní příbuzní již nežijí. V den úmrtí zemřelého v předposledním roce II. světové války v našem kraji operovali spojenečtí letci, stíhači. Říkalo se jim kotláři. Byli zaměřeni na železniční uzly, lokomotivy a vojenské transporty. Na našem nádraží prostříleli jednu lokomotivu. Vlak, který vyjel z Brna ve 14:05 hod. z pátého nástupiště, říkali mu „školák“, taktéž nedojel. Mezi otmarovským vechtrem a železničním mostem prostříleli lokomotivu: topič byl zraněn a strojvedoucí zemřel. Ten se

jmenoval Jaroslav Servis, byl narozen 15. října 1899 a zemřel také 11. října 1944, je pochován v rodinném hrobě v Tuřanech. Jeho jméno je zvěčněno v Sokolnicích na pomníku obětem II. světové války. Nádražní budova byla od střel poznamenána, v bytě u Holubovských měli střelu až ve světnici, napoleonský poutač byl narušen, Richtrova trafika byla bez střechy. Tak jak jsem zapsal tyto vzpomínky na dané události, tak operovali spojenečtí letci v celém okolí a nejvíce v Brně. Byla to válka, v minulých dnech jsme si připomněli její konec v Evropě. Znamenala velké utrpení lidstva a mnoho ztrát na lidských životech.

Pro zajímavost k našemu nádraží: První zkušební jízda Brno-Přerov byla usku-

tečněna 5. srpna 1869. Dne 29. srpna 1869 projížděly tratí vlaky z obou směrů do Rousínova na slavnost výročí orby císaře Josefa II. u Slavíkovíc. Následující den byl zahájen pravidelný železniční provoz mezi Brnem a Přerovem. Z dalších významných událostí stojí za zmínku: naši železniční stanicí projížděl 21. června 1924 náš prezident Tomáš Garrigue Masaryk, kdy ho vítali Sokolové naši i z okolních jednot a jiní občané, a jsem na to i dnes hrdý.

Sokolové z naší jednoty se zúčastnili i piety k uctění památky Karla Čecha a Aloise Hradského, která se konala dne 23. dubna 2015. Jmenovaným patří dík, čest jejich památce!

Ladislav Kořalník

PIETNÍ AKT NA TELNICKÉM NÁDRAŽÍ

V jarních měsících byla nejmenovaným dárcem provedena rekonstrukce pamětní desky, která je umístěna na nádražní budově a která je věnována dvěma obětem II. světové války: Karlu Čechovi a Aloisi Hradskému. Oba zahynuli v souvislosti s prací na místním nádraží v roce 1944, resp. 1945 a jsou počítáni mezi oběti války, od jejíhož ukončení letos uběhlo již sedmdesát let. U příležitosti rekonstrukce pamětní desky a také při příležitosti 70. výročí konce II. světové války se ve čtvrtek 23. dubna 2015 sešli pamětníci Jaroslav Janko a Ladislav Kořalník spolu se starostou obce Telnice Františkem Kroutilem, starostou Sokola Pavlem Oborným, Evou Kořalníkovou a zástupcem SŽDC výpravčím Jiřím Víškou. Tito společně uctili památku zemřelých na tomto nádraží. Snad se lidé, kteří zde denně projíždějí, u této pamětní desky zastaví a chvíli postojí... *FK*

LETECKÁ NEHODA V ROCE 1989 V TELNICI

Dne 11. dubna 1989 v 11.46 hod. došlo u v. ú. 6354 Brno k letecké katastrofě letounu MiG 21 US ev. č. 0746, při které zahynuli piloti pplk. Ing. Vladimír Mikeš a mjr. Ing. Karol Bencalík. Letoun dopadl 2 km jihovýchodně od obce Sokolnice, okr. Brno-venkov a byl zcela zničen. Vyšetřováním příčin letecké katastrofy se zabývala Stálá komise bezpečnosti letu FMNO Praha, která zjistila, že kritického dne piloti odstartovali v 11.42 hod. na vývozní let vzdušného boje s pomalým nízkoletícím cílem, který představoval vrtulník Mi-24 letící ve výšce

200 m, rychlostí 200 km/h. Po vyhledání cíle v určeném prostoru provedl stíhač z výšky 1000–1200 metrů na vrtulník zteč s vybráním doleva s plynulým přechodem do další zteče. V jejím průběhu však postupně snižoval výšku pod minimální stanovenou k vybrání zteče, tedy pod 150–200 m. Po upozornění řídicím klesání s náznakem přechodu do horizontálního letu, avšak při podélném rozkývání se prudce sklonil přídíl k zemi a v poloze na zádech narazil pod velkým úhlem do země.

Rychlost v době provádění zteče byla 600–700 km/h., vlastní příčinou havárie bylo převedení letounu nad kritický úhel náběhu, tedy úhel, který svírá proud vzduchu s tětvou profilu křídla, spolu se ztrátou rychlosti. Bylo zjištěno, že při daném manévru musela rychlost letadla poklesnout pod 320–400 km/h. Piloti vzniklou situaci, tedy snížení výšky letu a rychlosti, řešili tak, že zapnuli forsáží režim a provedli rychlý zásah do řízení. Účinky forsážího režimu spočívají v přídavném spalování, kdy dojde ke vstříknutí paliva a značnému zvýšení tahu motoru, avšak než dojde ke

Vladimír Mikeš

vznícení takto přidaného paliva, dochází po dobu 1–2 sekund ke snížení celkového tahu motoru. V daném případě mělo zapnutí forsáže negativní důsledek. Vše se odehrálo ve zlomcích sekundy.

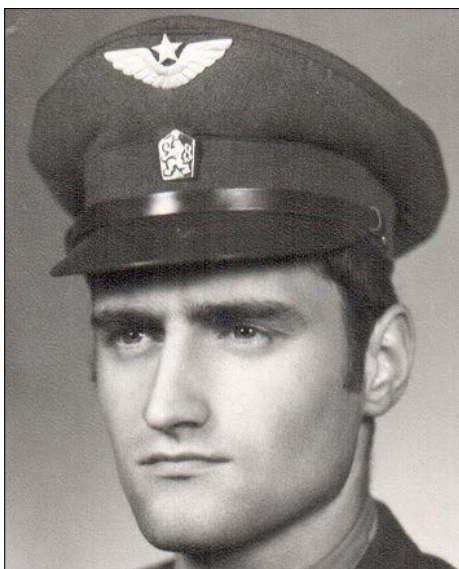
Pokud jde o rychlý zásah do řízení, ten byl způsoben snahou pilotů o vybrání letounu. Šlo o prudké zatažení za páky řízení, které mají vliv na postavení výškového kormidla. Tímto postupem byla zvýšena ztráta rychlosti a došlo k předkročení kritického úhlu náběhu. Tím vzrostlo přetížení letounu, ke kterému dochází při prudkých manévrech (poklesy, zatáčky apod.) a v jeho důsledku je snížena ovladatelnost letounu.

Možnost záchranu pilotů v podstatě trvala až do výšky 150 m, která je výškou minimální pro katapultáž. Piloti možnost katapultáže nevyužili, zřejmě v domněni, že se jim podaří forsážní a rychlým zásahem do řízení klesání vybrat. Okamžikem strmého klesání letounu již nebylo možno se zachránit.

Tolik hovoří výňatek z usnesení Vojenské obvodové prokuratury v Brně ze dne 25. října 1989.

Celou událost poměrně přesně popisuje ve své knize *Jedenapadesátý pilot bitevních Mi-24* Jaroslav Špaček:

„Jedním z úkolů stíhacího letectva byl i nácvič zteče na pomalu letící cíl. Ten v podmínkách československého letectva nejčastěji simulovaly vrtulníky. Tak tomu bylo i v dubnu 1989 u 8. slp na letišti Brno-Tuřany. Ve prospěch 8. slp zde působil bitevní vrtulník Mi-24 D od 51. vrtulníkového pluku z Prostějova. Ráno 11. dubna byli v předběžné přípravě společně se stíhači instruováni, že budou létat ve výšce 300 metrů nad terénem, rychlostí 250km/h, po trati tvořené Prateckým kopcem, na

Karol Bencalík

němž stojí památník bitvy u Slavkova, a rybníkem u obce Tuřany, ležícím nedaleko výpadovky z Brna na Vídeň. Každý let probíhal za vzájemného spojení obou osádek. Vrtulník letěl jako cíl vždy západním směrem, přičemž průběžně udával svou polohu. Stíhač na něj útočil ze zadní polohy. Po provedení zteče vždy nastoupal a levým okruhem pokračoval do další zteče. Během dopoledních hodin 11. dubna proběhly všechny nácvičky bez problémů. Během oběda kontaktovala osádku vrtulníku dvojice letců pplk. Mikeš a mjr. Bencalík, kteří měli po obědové přestávce útočit jako první. Se slovy „Hoši, klidně doobědvejte a jakmile se ohlásíte na rádiu, my budeme taky spouštět...“ Nikdo z nich netušil, že se vidí naposledy. Mi-24 odstartovala do výchozího bodu tratě, přičemž obdržela od stíhacího letounu informaci, že jsou připraveni na zteč. Osádka vrtulní-

ku zteč schválila, ale následné odpovědi se již nedočkala. Na rádio se místo toho jen ozývalo volání řídicího létání, volajícího neustále volací znak stíhače. Řídicí létání si nakonec po marném volání stíhacího letounu vyžádal od osádky vrtulníku jejich polohu a dal povel točit doleva „za tím černým dýmem“. Kapitán vrtulníku otočil Mi-24 a západně od nádraží Sokolnice našli v zemi díru, ze které vycházel kouř, a okolo byla hromada trosk, především zbytky křídel a ocasních ploch. Po udání přesné polohy obdržela posádka vrtulníku pokyn přistát v místě tragédie. To se již k troskám letounu sbíhalo větší množství lidí, kteří celou událost sledovali od nedalekého nádraží. Palubní technik ještě stačil lidi odehnat a v tu chvíli zbytky letounu v zemi vybuchly. Pozice osádky vrtulníku určitě nebyla jednoduchá. Přistáli u místa havárie letounu, s jehož posádkou před pár minutami hovořili. Vrtulník pak z místa nehody raději přelétla jiná posádka. Jeden z členů posádky vrtulníku Pavel Hurčík zahynul o 9 let později, 10. listopadu 1998 při katastrofě vrtulníku Mi-24 u Slatinic, během přeletu z irského Aldegrove na domovskou základnu v Přerově.

Vyšetřovací komise dospěla během vyšetřování k závěru, že se osádka stíhacího letounu působením silného jižního větru nechala snést severně od osy zteče. Při opravě své chyby pak pravděpodobně razantně přitáhla řízení, ztratila vědomí a neřízený letoun Mig-21 v malé výšce přešel do klesání, které ukončil nárazem kolmo do země. Nácvič ztečí proti pomalu letícím cílům touto katastrofou u československého letectva skončil.“

11. dubna 1984

Vladimír Mikeš

Zajímavé svědectví z této nehody poskytl pan J. L. Ponořme se tedy nyní do svědectví člověka, který na místo dorazil krátce po dopadu stroje:

„Nedávno jsem jel autem okolo železniční stanice Sokolnice-Telnice. Nedaleko stanice stojí charakteristické čtyřbytovky, tzv. ‚gumodomky‘, pro vojáky, kteří sloužili od začátku 60. let na na Prateckém kopci na tzv. Mohyle míru (SVS 61. rtrp. a 76. plrb). Když jsem přejížděl koleje na tzv. sokolnické straně směrem do obce Telnice, uviděl jsem vedle silnice v trávě zarostlý malý pomníček. Vybavil jsem si dávný příběh. Dne 11. 4. 1989 těsně před polednem jsem se pohyboval vozidlem v brněnské části Komárov směrem na Tuřany. Náhle mne předjížděly za houkání sirén tři hasičské vozy. Sotva projely okolo, uslyšel jsem ve vysílačce, že operační důstojník hlásí policejní hlídce v terénu, že u nádraží Sokolnice havarovalo letadlo, aby se přemístila na místo a případně tam zajistila prostor. Ohlásil jsem se, že jsem nedaleko a přesouvám se tam rovněž a budu monitorovat prostor (sloužil jsem v civilu). Na místo jsem dorazil několik minut po hasičích. Zhruba 100 m od železničního přejezdu a 50 m od silnice do Telnice v zeleném osení trčela ze země zadní část Migu 21, křídla byla odlomena téměř na silnici. Z kráteru okolo trupu vystupoval černý dým a probleskovaly plameny, které hasiči během několika minut zdolali, ale občas opět vyskočily. Bylo zřejmé, že pokud osádka neprovedla katapultáž, tak neměla šanci na přežití. Zároveň na místo dorazila první

vozidla vojáků. První, co bylo, tak hasičům sdělili, že letoun nebyl vyzbrojen, že nemůže dojít k výbuchu zbraní. Požár paliva v troskách v zemi probíhal a občas byl zalit pěnou. V té době byl na letišti v Brně-Tuřanech dislokován 8. stíhací letecký pluk a v okolí letiště probíhal silný letecký provoz. A v tom období probíhal podle mého pozorování jako amatéra nácvik stíhání a ztečí nízkolétajících vrtulníků. To probíhalo již několik dnů tak, že zhruba na linii jižně od Modřic a Újezdu u Brna létal sem tam ve výšce do 100 m vrtulník asi Mi-8 a stíhači celý den na něj prováděli ztečí s okruhy okolo, takže jsme si užívali rachotu celé dny. Na stěně skladiště (dnešní čelní budova nudlárný LCT) byly přilepeny hroudy hlíny vymrštěné z kráteru. Z relace jsem věděl, že havárii ohlásil očitý svědek, který to viděl, tak jsem se přesunul na nádraží ČSD. Zde jsem zjistil výpravčího, který telefonoval hasičům a na policii. Tento mi popsal havárii tak, že vrtulník letěl od východu na západ k Modřicím podél nádraží v defilé a stíhač na něj nalétával zezadu šikmo. Protože těch útoků bylo již více, tak jak prolétávali okolo, tak se šel dívat ven na perón. Poslední útok však viděl, že stíhač při zteči nezačal vybírat nahoru, ale místo vybraní se otočil na záda a zmizel mu za stromy za kolejemi a vzápětí uslyšel ránu a výbuch a dým. Toto pozoroval ze vzdálenosti cca 250 m. Ihned volal hasiče a policii, vrtulník se po chvíli vrátil a kroužil nad místem havárie. Ptal jsem se jej, zda od letadla něco odlétlo (kabina nebo těla pilotů), ale dle něj to byl okamžik a letadlo se zapíchlo do země. Toto zjiš-

tění jsem potom předal jistému důstojníkovi, který nějak koordinoval činnost na místě havárie.“

Tyto informace citujeme ve zkrácené podobě ze stránek www.pomnikyletcu.cz.

Je třeba dodat, že vyhledávání informací o této smutné události v historii naší obce nebylo zpočátku jednoduché. Přispěl k tomu i fakt, že tato nehoda je registrována s místem uskutečnění v Sokolnicích, nikoliv v Telnici. Rodiny obou pilotů navíc potvrdily, že i na úmrtních listech byly uvedeny Sokolnice, ačkoliv se nehoda evidentně odehrála na katastru naší obce. To jen pro pořádek.

K této události lze dodat snad jen to, že oba piloti byli obyčejnými lidmi, stejně jako jsou jimi jejich pozůstalé rodiny.

Karol Bencalík

I když vztah některých z nás k leteckému provozu tehdejšího vojenského letiště v Tuřanech nebyl zrovna přívětivý, tito lidé si jistě zaslouží naši úctu a členové jejich rodin jsou v Telnici vítáni. Ačkoliv místo havárie bude pro ně navždy spojeno s vlastní tragédií, vzpomínky na naši obec jim nemusí být jen nepřijemné. A právě vzpomínkou těchto nešťastných událostí a samotným uctěním památky zesnulých pilotů bychom k tomu chtěli přispět. Vladimíre Mikeši a Karole Bencalíku, čest vaší památce!

Za spolupráci děkuji oběma pozůstalým rodinám, Monice Hanikové i plk. Ing. Pavlu Veselému.

František Kroutil

PIETNÍ AKT U POMNÍKU PILOTŮ VLADIMÍRA MIKEŠE A KAROLA BENCALÍKA

Obec Telnice po dohodě s pozůstalými rodinami vojenských pilotů pplk. Ing. Vladimíra Mikeše a mjr. Ing. Karola Bencalíka uspořádala pietní akt u příležitosti 26. výročí tragické události, která se odehrála poblíž železniční stanice (naproti dnešní nudlárně LCT). Tehdy zde havaroval armádní stíhací letoun MIG 21-US a v poli se tak ukončila životní pouť dvou mladých vojenských pilotů.

Starosta obce spolu s paní místostarostkou přivítali rodiny pilotů i ostatní účastníky pietního aktu a současně se nadálku pozdravili s piloty letky tří letadel, která několikrát nad místem tragédie proletěla, aby vzdala čest památce svých kamarádů. Jedno z letadel totiž pilotoval osobně plk. Ing. Pavel Veselý, který byl v inkriminované době velitelem obou zesnulých pilotů.

Po vyslechnutí státní hymny vzpomenu ve svém proslovu starosta obce krátce okolnosti havárie a slovy uctil památku obou obětí. Spolu s místostarostkou a oběma rodinami pak položili

k malému pomníčku jménem obce Telnice pamětní věnec. Své kytice a věnce kladly také rodiny pozůstalých.

Díky nabídce pana Ladislava Kořalníka, který byl jedním z prvních, kteří se

na místo smutné události dostavili, se pak všichni šli alespoň na chvíli zastavit na místo samotné tragédie. Děkujeme všem, kteří se této důstojné piety zúčastnili nebo k ní jakkoliv přispěli. FK

ROZHOVOR S PANÍ JÚLIÍ BENCALÍKOVOU, MANŽELKOU ZESNULÉHO PILOTA KAROLA BENCALÍKA

■ *Můžete nám představit svého manžela a vaši rodinu? Jak jste se vlastně dostali do Brna?*

Manžel i já jsme pocházeli z vesnice Makov, okr. Čadca. Chodili jsme spolu na ZŠ i Gymnázium v Turzovce. Byl o 4 roky starší. V roce 1977 odešel studovat Vysokou školu leteckou do Košic. Manžela po ukončení školy umísti-

li k vojenskému útvaru do Mošnova (1981), na vojenské letiště. Bydlel na vojenské svobodárně v Příboře, já jsem studovala v Bratislavě. Vzali jsme se v 1982, syn Karol se narodil téhož roku. Na jaře 1983 jsme dostali byt v Příboře. Do Brna jsme se stěhovali v listopadu 1983, narodila se nám dcera Katarína. Můj manžel byl člověk cílevědomý, přísný na sebe i na druhé a miloval svou práci. U útvaru pracoval jako starší stíhací pilot s nalétanou 1. třídou, byl zástupce velitele letky. Hodnocení tříd pilotů se udělovalo od 3 do 1, podle počtu nalétaných hodin a zvládnutých prvků výcviku. Manžel začal studovat v 1986 postgraduál na vojenské akademii, po ukončení postgraduálu se vrátil v červenci 1988 k útvaru a v dubnu 1989 zahynul. Bylo mu tehdy nedožitých 33 let, mně 28 let a dětem 6,5 a 5 roků.

■ *Kdy vás zastihla zpráva o té nešťastné události?*

Událost mi přišli sdělit domů zástupci velení a lékař chvíli po tom, co jsem se vrátila z práce přivedla děti ze školky.

Nic jsem netušila, zazvonili a oznámili mi doma v bytě, že se zřítil v Sokolnicích. Je to tak uvedeno i v úmrtním listě. Nikdo nepátral, zda je to v Telnici, nebo Sokolnicích. Chtěli zavolat děti a počkat na jejich reakci, lékař byl ve skupině důstojníků.

Vůbec si nepamatuji, kolik důstojníků přišlo, kdy pak odešli. Víím, že oznámili, že se zastaví domluvit pohřeb. Děckám bylo tehdy 5 a 6,5. Karol měl jít do první třídy. Moc nechápali, co se vlastně stalo. Podrobnosti jsem jim neřekla. Druhý den po havárii jsem jela na místo neštěstí a viděla ze silnice obrovský kráter. Blíž mě nepustili.

■ *Jak se vlastně objevil v Telnici pomníček, který se nachází blízko železničního přejezdu?*

Ještě k večeru onoho osudného dne se zastavili manželovi kolegové Martin Hronec, Drahoš Glos a kamarád z vojenské akademie Rošťa Buda, kteří nabídli pomoc při zřizování pomníku a také v létě 1989 realizovali umístění a usazení pomníku u železnice.

■ Jak jste se s manželem rozloučili?

Manžel měl pohřeb u nás v Makově do rodinného hrobu. Byl to napůl civilní a napůl vojenský pohřeb, se všemi vojenskými poctami.

■ Jak se k vám chovalo po odchodu vašeho manžela vaše okolí?

Po pohřbu doma v Brně se k nám sousedé chovali normálně, ale bylo patrné, že smrt mého manžela upozornila všechny, co se může stát. Bydleli zde pouze vojáci s rodinami, všichni byli kolegové z práce. Žádný z pilotů si nebyl jistý, zda se něco podobné nemůže

opakovat. Rodina Ing. Martina Hronce, který byl u nás v paneláku nový a myslím i nejmladší, přišla a nabídli mi pomoc s čímkoli a kdykoli. Slovo dodrželi a stali se z nás přátelé. Martin Hronec se odstěhoval i s rodinou po revoluci na Sliach, ale nic se tím nezměnilo, navštěvujeme se dodnes. Těm patří můj největší dík za veškerou, hlavně však psychickou pomoc jak mně, tak našim dětem. Tehdy jsme měli nejbližší příbuzné více než 200 km na Slovensku. Armáda mi nabídla možnost vrátit se někam na Slovensko, vyměnit vojenský byt tady za vojenský byt

na Slovensku, ale já jsem se rozhodla zůstat.

■ Jak jste to všechno se dvěma malými dětmi zvládala?

Mým smyslem a motorem života se právě staly děti a nikdy jsem nelitovala času ani energie, kterou jsem jim věnovala. Dnes jsem si naprosto jistá, že to tak bylo dobře, i když hodně náročné, hlavně když jsem byla několikrát nezaměstnaná, vážně nemocná a když byly děti nemocné. Oba vystudovali, stojí na vlastních nohou, dělají mi radost a jsem na ně hrdá.

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil

ROZHOVOR S LENKOU MIKEŠOVOU, KATEŘINOU SMOLÍKOVOU A VLADIMÍROU PEKAŘÍKOVOU

Tyto tři dámy spojuje s Telnicí jedno důležité datum: 11. dubna 1989, kdy piloti pplk. Vladimír Mikeš a mjr. Karol Bencalík zahynuli při letecké havárii vojenské stíhačky MIG 21 v Telnici. Při 26. výročí této události navštívily naši obec i místo tragédie, aby uctily památku svého manžela, resp. tatínka.

■ Kdo byl Vladimír Mikeš?

LM: Úžasný, plný humoru, úplně obyčejný, a při tom jedinečný člověk. Jako otec a manžel byl a je absolutně nenahraditelný.

VP: Pro nás to byl táta s velkým „T“, pán bůh. I když byl s námi vždycky pro každou špatnost, přesto byla jeho výchova striktní a velmi důsledná. Vedl nás k samostatnosti a průbojnosti, abychom se nikdy nevzdávaly.

■ Když vás zastihla ta smutná zpráva, kolik vám bylo let a jak jste se to vůbec dozvěděly?

KS: Tatínek vždycky říkal, že správný král má tři dcery. Nejstarší Michaele bylo dvanáct a nám dvojčatům devět. Přišly jsme normálně ze školy domů, hrály si a najednou jsme ve dveřích uviděli vojáky, jak nám nesou maminku v náručí.

VP: Hned nám bylo jasno, že se něco stalo. Maminka nám řekla, že se nám tatínek už nevrátí. Nemohly jsme to zpočátku vůbec pochopit. Ještě večer před tím jsme si s ním hrály karty a on nám hlásil, že dorazí domů jako vždy o půl páté. Léta jsem si myslela, že je to jen hrozný sen, ze kterého mě táta probudí.

LM: Protože mému manželovi zemřela v mládí maminka, vím jistě, že by si nepřál, aby na jeho pohřbu byly přítomny jeho děti. Proto jsme dcery na pohřeb nevzali.

■ Jak vypadal život pilota a jeho rodiny?

LM: Stejně jako v každé jiné rodině. Měli jsme krásný rodinný život. Samozřejmě jsem se ale vždycky bála, když se vracel domů z nočních letů a dokud jsem neuslyšela klíč v zámku, neusnula jsem.

KS: Tatínek nás měl hodně rád a žil pro nás. Lidé nám ale dávali najevo, že jsme děti pilota. Všichni si mysleli, že si žijeme nějak líp nebo že jsme něco víc. Přitom táta byl úplně obyčejný člověk, navíc právě na pilota velmi skromný.

VP: V našem věku jsme si riziko jeho nebezpečného povolání vůbec neuvědomovaly. Když přišel z práce, vždycky s námi hned začal dělat lumpárny. Říkal vždycky, že z nás vychoval „truc kluků“. Chlapecké hračky nám nebyly cizí, naopak.

LM: Měli jsme se hodně rádi. Oba jsme byli rodilí Olomoučáci, odchovaní květinami (pozn. red.: výstavy Flora), takže mi pilně nosil květinové pozdravy. Je zvláštní, že mi několik dní před tou havárií přinesl stvol orchidejí a já mu řekla, proč za tu květinu tolik utrácíš. On reagoval větou: „Peníze budou a my nebudeme.“ Protože jsme jako rodina vojáka nesměli cestovat za hranice, dokonce ani mimo jeho dovolenou nešlo opustit Brno, procestovali jsme celou republiku a všechny možné památky a zajímavá místa. V posledním roce jeho života se to

až moc zintenzivnilo, byla jsem z toho už docela unavená, tak jsem se ho zeptala, proč se tolik honíme. A on odpověděl: „Kdo ví, co bude.“ Jako by to tušil...

■ *Přece jenom se váš rodinný život neodehrával úplně standardním způsobem, musel přeci držet pohotovost...*

LM: Museli jsme se řídit především jeho služebními směnami a pohotovostním režimem. Pořád ve vzduchu visela možnost, že může kdykoliv vzlétnout a chránit vzdušný prostor, hlavně kvůli blízkosti rakouských hranic. Proto jsme nemohli opustit ani svůj brněnský byt bez toho, aniž bychom to někde nahlásili. Protože nebyly mobilní telefony, armáda musela mít kompletní přehled o tom, kde se který voják ve volném čase nachází. Takže jsme pořád někomu hlásili dopředu, kam jedeme, na jakém jiném telefonním čísle ho mohou sehnat.

■ *Žije mezi lidmi vzpomínka na Vladimíra Mikeše ještě i dnes?*

KS: Tatínek byl mezi lidmi a hlavně kolegy na letišti velmi oblíbený člověk. Když jsem se náhodou potkala s nějakými lidmi pracujícími na brněnském letišti, vždycky mi dávali v dobrém najevo, že jsem jeho dcera a jak ho měli rádi.

■ *Jezdíváte někdy do Telnice?*

VP: Dušičky nikdy nevynecháme, snažíme se o pomník pečovat, když se tu objevíme. Ale není to vzhledem ke vzdálenosti jednoduché. Budeme vděční, když se občas někdo z místních u pomníčku zastaví, vzpomene si na tyto dva úžasné lidi a pomůže odklidit třeba spadlé listí... Za toto všem moc děkujeme. Chtěly bychom ještě dodat, že jsme na tátu moc hrdé, máme ho za hrdinu, je to náš strážný anděl, vždycky jsme to tak cítily. Ale od té doby, co jsme se samy staly matkami, víme, že pravým hrdinou v celém příběhu je právě naše máma. Byly jsme pro ni mnohdy hnacím motorem, proč zůstat na tomto světě a jít dál. A i když ji smrt našeho otce srazila na

kolena, a to doslova, vzala všechnu sílu, kterou v sobě měla, vstala a vychovala nás. Myslím, že velmi dobře. Dokázala se sama se třemi dětmi udržet v nelehké době, dopřála nám vysokoškolské vzdělání a postavila na vlastní nohy. Vždy jsme u ní byly na prvním místě a nikdy ji ani ve snu nenapadlo myslet na sebe, první jsme byly my, a pak teprve ona. Byla a je nám mámou-tátou. Byla to máma, která mě, sestru Kateřinu i Michaelu odvedla ke svatebnímu oltáři, nikdo jiný nepřicházel ani v úvahu! Byla to ona, která nám nahrazovala tátu, co nejvíce to šlo a bylo v jejích silách. A tímto bychom jí za to všechno, péči, lásku, výchovu, vzdělání a uvedení do samostatného života chtěly moc poděkovat!

KS: ...nechala si prakticky svůj život utéct, tak, aby nám dala vše, co může, aby viděla úsměv a radost na našich tvářích.

Za milý rozhovor děkuje František Kroutil

ROZHOVOR S PLUKOVNÍKEM PAVLEM VESELÝM

Plk. Ing. Pavel Veselý byl náčelníkem oddělení stíhacího letectva ve štábu 2. divize protivzdušné obrany státu. Velitelství této divize sídlilo v Brně na tehdejší Dimitrovově ulici a kromě mnoha dalších útvarů a jednotek mu byl podřízen i 8. stíhací letecký pluk dislokovaný v kasárnách Slatina a na letišti v Tuřanech. Pplk. Ing. Vladimír MIKEŠ byl v té době zástupcem plk. Veselého ve štábu 2. divize a mjr. Ing. Karol BENCALÍK byl zástupcem velitele 2. stíhací letky 8. slp. Po tragické události se velice lidsky zachoval ke složité životní situaci

rodiny Mikešovy. Dnes se věnuje civilnímu letectví, je jednatelem v rodinné firmě Blue Sky Service, která již v Telnici dvakrát létala pro telnické občany s vrtulníkem, pracovně spolupracuje s telnickým pilotem Milošem Vejnarem a s Monikou Hanikovou.

■ *Co se vám honilo hlavou, když jste zjistil, že dva vaši piloti havarovali se stíhačkou v poli za Brnem?*

Pocit ohromného zoufalství a bolesti, co udělat pro ochranu rodiny před nešetným dopadem oznámení o tragédii a v neposlední řadě i otázky proč a jak k tomu mohlo dojít.

■ *Rodina Mikešova je vám velmi vděčná za to, jak jste se o ni postaral po smrti Vladimíra Mikeše. Co všechno jste se snažil pro rodinu dělat?*

Vláda byl dlouholetý spolupracovník a kamarád nejenom můj, ale celé řady pilotů, techniků a ostatních příslušníků divize a pluku. Bylo potřeba jeho ženě a dětem pomoci překonat bolest z toho, co se stalo a ujistit je v tom, že je máme rádi a nenecháme je v tom samotné.

■ *Jak jste jako nadřízený funkcionář velitele 8. stíhacího leteckého pluku, který sídlil na brněnském vojenském letišti, vnímal nespokojenost obyvatel okolních obcí s častými rušivými a poměrně*

nízkými přelety letadel nad jejich domy?

Úroveň velení divize a pluku byly vykonávatelem letové činnosti na základě nařízení a úkolů nadřízených stupňů. Projevy nespokojenosti veřejnosti se k nám dostávaly velice málo a byly okamžitě řešeny. Naší snahou bylo splnit nařízené úkoly v letové přípravě s minimálními hlukovými dopady na obyvatele v blízkosti letiště.

■ *Je pravdou, že po této letecké havárii bylo v armádě zrušeno cvičení nebezpečného bojového úkolu, které předcházelo samotné tragédii?*

Při každé letecké nehodě armádního letectva dochází do zjištění příčiny k částečnému omezení letové činnosti. Hlavním důvodem je nutnost zabránit možnému opakování nehody z důvodu stejné chyby ať už letecké techniky, nebo lidského činitele. K úplnému zastavení tohoto výcviku na letounech řady Mig-21 došlo až po listopadu 1989.

■ *Tím, že se letecká havárie odehrála ještě před listopadem 1989, platila jistě přísnější pravidla při vyšetřování, o to možná více ještě při zveřejňování skutečných příčin této nehody. Myslíte, že dnes by byla armáda sdílnější při informování pozůstalých příbuzných či veřejnosti?*

Nemyslím si, že by platila v minulosti jiná pravidla než dnes. Vyšetřování leteckých nehod je vysoce profesionální činnost, která nesmí být poplatná historické době, režimu, politické moci atd. Mnohdy trvá toto vyšetřování v zájmu objektivit i delší dobu. Otázka poskytování informací veřejnosti je otázkou profesionální cti, lidské poctivosti a charakteru, etiky vyšetřovatelů a pracovní-

ků médií. Bohužel současná situace ve světě je důkazem toho, jaké nesmysly unikají z prostředí vyšetřovatelů leteckých nehod a s jakou ohromnou chutí, bez ohledu na oběti a pozůstalé, jich zneužívá oblast médií.

■ *Jak jste vnímal pietní akt, který se odehrál 11. dubna 2015 na místě této smutné události? Letěl jste v tu chvíli se dvěma dalšími piloty nad místem tragédie...*

S přáteli po celých těch dvacet šest let nezapomínáme. Jsem rád, že jsme mohli svou leteckou troškou přispět k důstojnému průběhu pietní vzpomínky vedení a občanů vaší obce na dva mladé piloty-vojáky, kteří v katastru Telnice tragicky zahynuli při výcviku k obraně naší vlasti.

Za rozhovor děkuje František Kroutil

PETR BEZRUČ, FANYNKA TOMKOVÁ A TELNICE

Co má známý básník Petr Bezruč společného s Telnicí? Zřetelnou odpovědí je jeho krásná múza jménem Fanyнка Tomková, která po jistou dobu žila právě v naší vesnici. Nechme chvíli promlouvat Bezručovy milostné verše:

Z Plumlova

*Vzpomínky jsou, z duše lidem
neuhnou a neuskočí,
jako hoře pod Beskydem,
teskný bor nad Ostravicí,*

*jako šum rodného mlýna
jako dvoje krásné oči,
tmavé oči v tmavé líci
panenky zpod Peregrina.*

Tato báseň byla poprvé uveřejněna až po mnoha letech — 15. září 1937 v *Lidových novinách*. Zrekonstruujeme životní příběh Fanyňky Tomkové, již patřily „tmavé oči v tmavé líci“ a která byla onou „panenkou zpod Peregrina“.

Proč nazval básník Fanyňku „panenkou zpod Peregrina“? Odpovědět na tuto otázku nám pomůže místopis okolí Brna. Severozápadně od vesnice Žele-

šice leží kopec, na němž stojí kaplička sv. Peregrina s obrazem tohoto světce. V údolí říčky Bobravy seděly čtyři mlýny. První z nich ve směru od Želešic byl Nový mlýn. A právě z tohoto mlýna pocházela Fanyňka Tomková.

Fanyňčin otec Mořic Tomek (1853–1916) vzešel z mlynářské rodiny. Mládí strávil v Líšni, kde měl bratr jeho matky obchod se smíšeným zbožím; u něho se vyučil obchodním příručím. Pak převzal Mořic Tomek mlýn rodičů. Tomek byl vysoký, štíhlý, tmavovlasý muž osmahlé pleť a s plnovousem. Fanyňka zřejmě, soudě podle jejích fotografií, zdědila podobu po svém otci, oplývala doslova uhrančivou krásou. Mořic Tomek byl bystrý člověk, rád četl a byl obeznámen s děním ve světě. Fanyňčina matka Marie (1851–1934), rozená Kelblová z Vojkovic, byla žena rozšafná a pohostinná. Ráda vítala ve mlýně nejenom mleče,

Fanyňka Tomková (Labutinka)

nýbrž i turisty, kteří přecházeli okolo. Na Novém mlýně se Tomkovým příliš nedařilo. Proto mlýn posléze prodali a r. 1904 se přestěhovali do Brna. Brzy nato však přesídlila rodina do Telnice, kde Mořic Tomek koupil obchod. Od r. 1913 zase žili Tomkovi ve Střelčicích; vlastnili zde realitu a obchod se smíšeným zbožím.

Rodiče Tomkovi měli čtyři děti: mimo Františku ještě Bertu, Aurelii a Bohumila. Františka Tomková se narodila 16. ledna 1885. Do obecné školy chodila v Ořechově. Naučila se německy, studovala brněnskou školu Vesna. Pracovala jako písarka u okresního soudu na dnešním Šilingrově náměstí. Bezruč, který odsud bydlil nedařleko, mohl Fanyňku často vidat. Spatřil ji poprvé někdy v zimě r. 1899/1900 v Brně.

Bezruč byl zdatný turista. Prokázal to dlouhými pochody po Beskydách, Těšínsku a Ostravsku už za svého pobytu v Místku. Turistiku pěstoval dále po svém návratu do Brna. Jednou se tak zastavil u Nového mlýna. Seznámil se s jeho majitelem Tomkem. Když chvíli hovořili, vyšla ze dvorku na cestu Fanyňka. Bezruč se nemohl vzpamatovat z úžasu: poznal svoji známou neznámou, již předtím vídával v Brně. Od

Františka Tomková jako školačka

Františka Tomková

Františka Tomková r. 1901

doby, kdy poznal v Novém mlýně, kdo je „kněžna jeho snů“, přicházel tam Bezruč častěji. Svěřil se paní Tomkové, že její dcerku miluje a že by si ji rád odvedl jako ženu. Fanynce však se přímo nevyznal; jí se hlásil veršovanými pozdravy na pohlednicích, které ovšem pisatelovo okouzlení nezapíraly.

Po svém třináctém roce začala Fanynka uvadat. Dívčí svěžest a jas zmizel. V Telnici dostala chrlení krve. Z bývalé nádherné

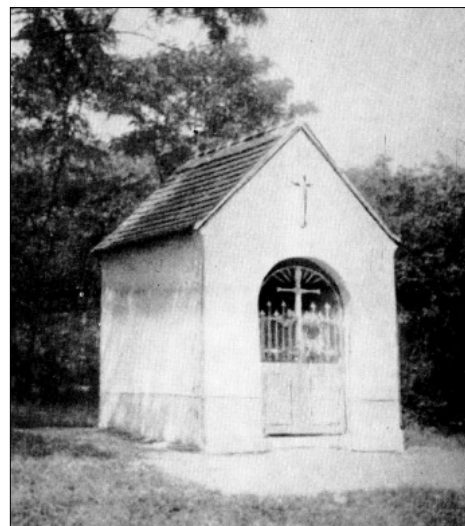
figury zbyly trosky. Fanynka léčila tuberkulózu v různých sanatoriích, leč marně.

Přestože byl Bezruč Fanynkou r. 1903 odmítnut (byl mezi nimi rozdíl 18 roků), nevzdával se naděje, že ji získá. Nabízel Fanynčiným rodičům, že se bude o ni starat a že jí vrátí zdraví „na Beskydách“. Navštívil nemocnou dívku v Telnici třikrát, leč Fanynka odmítala nejenom Bezruče, ale i muže vůbec. Opatřena malou penzí, dohořívala u rodičů ve Střelících.

Bezruč na Františku Tomkovou nikdy nezapomněl. Když 31. ledna 1922 ve Střelících zemřela, napsal jí epitaf. A potom posílal k svátku Františky (9. března) na Fanynčin hrob kytici; o dušičkách hřbitov ve Střelících navštěvoval. Do smrti visela v básnickově kosteleckém bytě fotografie Fanynky Tomkové.

Závěr básně *Žila jsi*

*Tmavá dcerko mlynářova,
kdož by neměl tebe rád?
Do smrti tě v srdci chová,
kdo tě viděl jedenkrát –
Moje hvězdo! Z dráhy mléčné
kdys mi Osud vymkne tě:
Žila jsi pro nekonečné
hoře moje na světě!*

Kaplička sv. Peregrina na kopci nad Novým mlýnem

A ticho kolem...

*Jak žiju život sám a sám,
jak svítí v žití šero
vzpomínek jiskry... je počítám...
zpomínám na tebe, zpomínám...
o mlynářova dcero!*

*Mlýn bílý stojí na řece,
ční Peregrin na dolem,
šeptají vlny na pasece,
dědiny dýmají v dalece,
a ticho kolem, kolem...*

*Zestárls – do kolen upadáš,
co již máš šedivých vlasů,
zhořkl jsi,
sám sobě směšným se zdáš...
zpomínáš, hlupáku, zpomínáš
na moravskou krásu?*

Rodiče Františky Tomkové – Mořic Tomek a Marie Tomková

Petr Bezruč (vlastním jménem Vladimír Vašek) se narodil v Opavě 15. září 1867. Vystudoval v Brně gymnázium a odešel do Prahy studovat klasickou filologii. Po třech letech však studií zanechal. Po návratu do Brna se stal úředníkem na poště u hlavního nádraží. Roku 1891 odešel jako poštovní úředník do Místku, ale již po dvou letech pracoval opět v Brně. Volba pseudonymu nebyla jen básnickovým rozmarem. Za první světové války byl Bezruč zatčen pro domnělé autorství protirakouské básně. Po válce byl jmenován přednostou nádražní pošty v Brně, ale již druhý den se vzdal funkce a vrátil se na své staré skromné místo. V roce 1928 odešel do výslužby a žil samotářsky v Brně, pak v Kostelci na Hané a v Brance u Opavy. Roku 1939 se Bezruč usadil v Kostelci na Hané a tam již zůstal. Smrt jej zastihla 17. února 1958 v Olomouci. Svůj

pseudonym si vybral podle vlastního doznání proto, že rodové jméno Bezruč bývalo pod Beskydami běžné a že mělo i určitý symbolický význam: vystihovalo tehdejší úděl slezského kmenového barda. Dne 31. ledna 1922 zemřela v domě č. 57 na nynější Bezručově ulici sedmatřicetiletá Františka Tomková, dcera Mořice Tomka, někdejšího mlynáře v Novém mlýně na Bobravě – Bezručova Labutin-ka. Inspirován jednak láskou k ní, jednak jejím odmítnutím, napsal Petr Bezruč

v letech 1900 až 1910 řadu básní, z nichž některé zařadil do *Slezských písní* (Labutinka, Žně), další publikoval porůznu (Z Plumlova, Nový mlýn), zatímco ostatní se dočkaly svého zveřejnění teprve po roku 1957 (Cikánské děvče, Fanynce, Žila jsi). Napsal jí také epitaf, který od roku 1967 zdobí její náhrobek na střelickém hřbitově.

Pro sestavení tohoto článku bylo využito knihy Artura Závodského: *V blízkosti básníka. Jedenáct studií o Petru Bezručovi*. Univerzita J. E. Purkyně, Brno 1977, s. 111–150. Další zdroje: básnické sbírky Petra Bezruče a web www.strelliceubrna.cz. Za inspiraci děkuji paní Zdeně Voplatkové, telnické rodačce (momentálně z Hradce Králové), která se o spojení básníka Bezruče, Fanyny a Telnice dozvěděla náhodou z rozhlasového vysílání v pořadu Stanislava Motla.

František Kroutil

František Kroutil

TELNICKÉ AKCE OD ČERVNA DO SRPNA 2015

DATUM	NÁZEV AKTIVITY	POŘADATEL	MÍSTO
20. června	Ruční stavění máje ve 12 hod.	Sokol Telnice	Sokolovna
20. června	Posezení u cimbálové muziky v 19 hod.	Obec Telnice	Masarykovo nám.
20. června	Předhodová zábava ve 20 hod.	Sokol Telnice	Sokolovna
21. června	Hodová mše svatá v 9.30 hod.	Farnost Telnice	Kostel sv. Jana Křtitele
21. června	Hodový házenkářský zápas v 10.30 hod.	Házenkáři	Sokolovna
21. června	Krojovaný průvod ve 14 hod.	Sokol Telnice	Telnice
21. června	Besedy a lidové tance s Telničankou v 16 hod.	Sokol Telnice	Sokolovna
21. června	Hodová zábava v 20 hod.	Sokol Telnice	Sokolovna
22. června	Ženáčské hody v Růžové ulici v 19 hod.	Telničtí ženáči	Růžová ulice
26. června	Cyklovýlet do Sokolnic k ukončení školního roku	Farnost Telnice	Sokolnice
27. června	Zájezd do Jeseníků	Anna Nečasová	Jeseníky
30. června	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Klubovna v Šatlavě
2.–11. července	Orelský tábor	Orel jednota Telnice	Borovinka
3.–6. července	Promítání letního kina	Obec Telnice	Sokolovna
4. července	Turnaj v pétanque	Leona Bímová	Školní hřiště
10.–12. července	Vodácký výlet	Vorvaň Tennessee	Znojmo
18. července	Folklórní den	Obec Telnice	Sokolovna
18.–26. července	Dětský tábor Draci z Tennessee	Draci z Tennessee	RS Hutník u Strážnice
19.–26. července	Ministrantský tábor	Farnost Telnice	Nížkovice
19.–25. července	Dívčí tábor	Farnost Telnice	Křepice
25. července	Kácení máje	Sokol Telnice	Sokolovna
8.–9. srpna	Nohejbalový turnaj Tennessee CUP VI.	Svatoslav Motal	Tenisové kurty
15. srpna	Pěší pouť do Tuřan	Farnost Telnice	Tuřany
22. srpna	Střelby v Remízku	MS Telnice	Telnice
23. srpna	Zájezd na Valašské dožínky	Farnost Telnice	Valašská Polanka
24.–28. srpna	Příměstský házenkářský tábor	Sokol Telnice	Sokolovna
29. srpna	Den pro celou rodinu	Telnické sluníčko	Telnice
29.–30. srpna	Návštěva Severočechů z Telnice	Obec Telnice	Telnice
30. srpna	Malá napoleonská bitva	Obec Telnice	Boží muka na Lopatě

TENNESSEE CUP VI.

Ve dnech 8.–9. srpna 2015 se v areálu telnického Sokola uskuteční

VI. ročník amatérského turnaje v nohejbale.

 Realizováno za finanční podpory
obce Telnice

sobota 8. srpna 2015
start v 8.00 hod.

neděle 9. srpna 2015
start v 9.00 hod.

Přihlášení týmů je možné do naplnění kapacity turnaje, nejpozději však do 15. července 2015 na tel.: 720 457 490 (Svatoslav Motal).

Přijďte podpořit místní týmy a také ochutnat něco dobrého...

Srdečně zvou pořadatelé.

Martin Strýček

ADVOKÁT

ze
Sokolnic

KOMPLEXNÍ POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍCH SLUŽEB:

- ✓ právo občanské (zejména převody nemovitostí, věcná břemena, smlouvy kupní, darovací, nájemní, o dílo atd.),
- ✓ právo obchodní (zakládání společností, pohledávky, obchodní spory),
- ✓ právo trestní - obhajoba v trestním řízení, zastoupení poškozeného
- ✓ právo rodinné (výživné, rozvody, vyřazení majetku),
- ✓ právo dědické, pracovní, přestupkové, zastoupení ve správním řízení
- ✓ zastupování před soudy a státními orgány, poskytování právních porad, vyhotovování a připomínkování smluv všeho druhu, sepis žalob, právních rozborů, návrhů, žádostí, jednání s advokáty, RK, notáři, exekutory atd.

+420775305261 | strycek@ak-strycek.cz

JAN PARMA
advokátní kancelář

Mgr. et Mgr. Jan Parma, advokát, poskytuje právní služby v rámci generální praxe, přičemž se specializuje na tyto oblasti práva: insolvenční řízení, občanské právo, rodinné právo, trestní právo, právo územně-samosprávních celků.

Sokolnice, Komenského 113, PSČ 664 52

www.akparma.cz

tel.: 725 00 74 00

Zájezd do Jeseníků

Srdečně vás zveme na jednodenní zájezd do Jeseníků, který se uskuteční

v sobotu 27. června 2015.

Navštívíme malou horskou vesnici **Jířikov u Rýmařova**, kde si prohlédneme nádhernou řezbářskou raritu – Pradědovu galerii, která se rozkládá v přírodě asi na 6 hektarech.

Naše cesta bude pokračovat do **Zlatých hor**, kde navštívíme obnovené poutní místo P. Marie Pomocnice křesťanů.

Odhadovaná cena zájezdu činí asi 250 Kč/os., v případě získání dotací se může snížit.

Kontakt: A. Nečasová - 608 917 528, annamarie224@seznam.cz. Nabídka je platná do naplnění kapacity autobusu p. Aloise Hrdličky.

Telnická hymna

Hudba: Miloslav R. Procháčka
 Text: Lenka Sarkhelová

Volně
 ♩=44

Choir

Volně
 ♩=44

Accordion

5

1. Dě - di - nou na - ši,
 2. Zla - tý po - tok jen,
 3. Ves - ni - čko ma - lá,

vi - skou mi - lo - va - nou,
 vc - se - le - si zpi - vá
 dec - ro Mo - ra - věn - ky,

ti - chý še - pot
 břě - hý zkvě - tí
 na - ši pi - seň,

8

sta - rých vrb se
 pam - pe - li - šek žlu - té jsou,
 slad - ce vše - mu li - du hraj,

kra - ji - nou jak - na
 vo - dník na je - ho
 kaž - dý tu vi - tán.

10

plá - tně ma - lo - va - nou
 hla - di - ň se di - vá,
 ten kdo se zas - ta - ví,

dra - hý do - mov
 li - bou pi - seň
 lá - skou pro - sím

Tel - ni - ce se na - zý - vá.
 ptá - ci ne - bem roz - ne - sou.
 Pa - ne po - žeh - nej náš kraj.

13

Refrén

bim - bam

Tel - ni - cký kos - te - li - ček.
 své zvo - ny ro - ze - zní,
 to pro Tel - ni - ci

Refrén

bim - bam

16

na - še srd - ce bi - je
 o ní sni - me nej - krá - sněj - ší
 sny.

1. 2.

1. F F7 2. F

Nejstarší známý obraz Telnice od Františka Richtera z roku 1831

JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI !

FILMOVÉ LÉTO

s Kinematografem bratří Čadíků
3. července až 6. července 2015
vždy od 21:30 hod. - obecní parkoviště u sokolovny

pátek 3. července 2015	4. července 2015	neděle 5. července 2015	6. července 2015
	sobota		pondělí

vstupné dobrovolné, bude použito na dobročinné účely
srdečně zve Obec Telnice www.telnice.cz

| | | |

TJ SOKOL TELNICE

Vás srdečně zve do areálu sokolovny
na taneční zábavu

KÁCENÍ MÁJE

v sobotu **25.7.2015** ve **20.00** hodin

- zahájení nástupem stárků
- občerstvení zajištěno
- slosovatelná vstupenka

SRDEČNĚ ZVOU STÁRCI A POŘADATELÉ

Realizováno za finanční podpory
obce Telnice

Telnické krojované hody *20.-22. června 2015*

Jste srdečně vítáni!

SOBOTA 20. června 2015

- 12.00** – ruční stavění máje v areálu Sokola Telnice
- 19.00** – posezení u cimbálové muziky Aleše Smutného na Masarykově náměstí
- 20.00** – předhodová zábava se skupinou Merllin v areálu Sokola Telnice

NEDĚLE 21. června 2015

- 09.30** – mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele
- 10.30** – tradiční hodový házenkářský zápas
- 14.00** – krojovaný průvod obcí a předání hodového práva
- 16.00** – hodové odpoledne s TELNIČANKOU
 - lidové tanečky nejmladších dětí s rodiči
 - Hanácká beseda v úpravě pro děti
 - Moravská beseda – krojovaná mládež
 - Česká beseda – stárci
- 20.00** – hodová taneční zábava se skupinou MODUL v areálu Sokola Telnice

PONDĚLÍ 22. června 2015

- 19.00** – Ženáčské hody v Růžové ulici:
 - průvod stárků dědinou, první zazpívání Telnické hymny
 - hodová zábava s dechovou hudbou Dambořanka a cimbálovou muzikou Primáš

www.telnice.cz

